

უგულიყუროდ, კვიპარად შედგენილი «სახელმძღვანელოები» და თაობა, რომლისთვისაც 18 ქართული ენა აღარ იქნება დედანა

ქართველი «პოლიტიკოსების» სიბეზუ და ქვემოქრობა

მოქალაქე ევროკავშირი და მსხვერპლად ქსეული საქართველო

ავღანური მარყუჟი

გუნება და პოლიტიკოსებმა მოქალაქეებს რეგიონებისთვის

უკრაინისა და საქართველოს ოცნებათა სასაფლაო

რუსოფობია თავყრილობა და გნინასი

«რუსეთი საქართველოსთან ურთიერთობის აღსადგენად მზადაა»

«სტრატეგიული ევროპარი»-სი რუსეთთან დალაპარაკებას არ გვანებებს

რატომ ლაპარაკობს ამერიკის ელჩი საქართველოს ხელისუფლების ნახვლად და უნდა მიიღოს თუ არა რუსეთის მიწვევა საქართველოს მთავრობაზე?

დემიტრი ლორთქიფანიძე: შეერთებული შტატებისთვის გახილავით კოფორტულია, საქართველო განიხილავოდან შედგენი დაკავებულებისა და კონფრონტაციის ზონად, ვიდრე რეალური კონსტრუქციული დიალოგი ნარეობდეს რუსეთთან

რა მოიხეინა ზელენსკიმ ოპალურ კაბინეტში

ლევინსკი კვლავ თეთრ სხლშია

გაიღენის სიტყვებს თუ მოვიშვებთ, „მისიები მკაფიო მისალწვი მიზნებით“, დიდი ხანია, დაწყებული, მამრამ მიზანი მიღწეული არ არის. 2008 წლის აბვისტოს ომის დროს ბამონდა, რეალურად რა სურდა დასავლეთს და, უბრალოდ, რუსეთმა არ გაბვიმთა იმისთვის, რისთვისაც ეს ყველაფერი იყო დაწყებული. ახლა სწორედ ის დროა, საბარაო კურსი მკაფიოდ ჩამოვყალიბოთ, არაფრისმოცემი მისიები საქართველოში ყველა ქვეყანას დავასრულებოთ და ჩვენი ბედი ჩვენვე განვკარგოთ.

ავღანეთში განვითარებულმა მოვლენებმა ცივილიზებული სამყარო შოკში ჩააგდო. ერთ დღეში ტერორისტულ ორგანიზაციად აღიარებულმა „თალიბანმა“ მთელ ქვეყანაზე კონტროლის დამყარება შეძლო და ეს მაშინ, როცა ავღანეთის მოსახლეობა 30 მილიონს აჭარბებს, ხოლო „თალიბანის“ წევრთა ოდენობა 70 ათასს არ აღემატება. ყველაფერი კი მას შემდეგ დაიწყო, რაც ამერიკის შეერთებულმა შტატებმა ავღანეთიდან ჯარები გამოიყვანა და მოსახლეობა, რომელსაც 20 წლის განმავლობაში უმტკიცებდა, თქვენ გვერდით ვართო, ტერორისტებს პირისპირ შეატოვა. ახლა იმაზე დაიწყო მსჯელობა, რამდენ ადამიანს დახვრეტენ „თალიბანის“ მეომრები, რამდენ ქალს გააუბატურებენ (თალიბებმა სოფლებიდან ქალწულები წაიყვანეს, აქაოდა, მეომრები უნდა გაგამრავლოთ). ევროპამ და ამერიკამ კი იმსჯელეს და დაასკვნეს, რომ... არ აღიარებენ „თალიბანს“, თუმცა მასთან ითანამშრომლებენ. ეს ყველაფერი დაახლოებით ისეთი ამბავია, ქორწინების გარეშე გარეწილ შვილს ცოლის სანათესაოში ნაბიჭვარს რომ ეძახიან, მაგრამ გვარს აძლევენ და ალიმენტს უხდიან.

ბოლო 20 წლის განმავლობაში ავღანეთში 800 000-მდე ამერიკელი სამხედრო მსახურობდა, მათგან 2 461 დაიღუპა, მათ შორის 13 — ბოლო კვირაში.

„პირველ რიგში, ჩვენ უნდა დავიწყოთ მისიები მკაფიო მისალწვი მიზნებით და არა იმით, რასაც ვერასდროს მივალწვთ. მეორე, ვიქნებით ორიენტირებული ამერიკის შეერთებული შტატების ერთ-ერთი უსაფრთხოების ფუნდამენტურ ინტერესზე. სხვა ქვეყნების გადაკეთების მიზნით სამხედრო ოპერაციების განხორციელების ეპოქა დასრულდა.“ — ეს განცხადება ამერიკის პრეზიდენტ ჯო ბაიდენს ეკუთვნის.

ამ განცხადებაში ყველაზე საინტერესო ბოლო წინადადებაა: „სხვა ქვეყნების გადაკეთების მიზნით სამხედრო ოპერაციების განხორციელების ეპოქა დასრულდა“. ანუ, ამერიკის პირველმა პირმა აღიარა, რომ აშშ ცეცხლითა და მახვილით ცდილობდა სხვა ქვეყნების გადაკეთებას და საკუთარ თარგზე მოჭრას. ეს სხვა ქვეყნის სამინაო საქმეებში ჩარევა კი არა, ოკუპაციაა. ე.ი., შტატებმა ავღანეთი სამხედრო ძალით ვერ დაიმონა და ახლა ცდილობს, დაიწყოს მისიები „მკაფიო მისალწვი მიზნებით“ ქვეყნის გადასაკეთებლად გამოიზინოს?

ამერიკამ ავღანეთში, საერთო ჯამში, 800 ათას სამხედროს მოახდევინა სავალდებულო სამსახური და ეს რიცხვი ქართული რეალობისთვის ძალიან ბევრია. ამის მეთაურობა კი ეყოფოდა ჩვენს დაპყრობას და გადაკეთებას ომით, მაგრამ ამისგან შტატებმა რატომღაც თავი შეიკავა. რატომ? მიზეზი თანადერთია — ამერიკულ სამხედრო აგრესიას აუცილებლად უნდა უხებდებოდა რუსეთი და საქართველო იქნებოდა ჩვეულებრივი სამხედრო პოლიგონი. რუსეთი ასეთ შემთხვევაში თავს დაიცავდა, რადგან საქართველოს დაპყრობის შემდეგ ამერიკას სამხედრო ბაზა რუსეთის საზღვარზე ექნებოდა. სულელები საკუთარ შეცდომებზე სწავლობენ, ჭკვიანები — სხვის შეცდომებზეო და აგერ, ეს სხვა ავღანეთის სახით გამოგვიჩნდა. ამერიკის პირველი პირი აღიარებს, რომ ავღანეთის დაპყრობა ამ ქვეყნის გადასაკეთებლად სურდა (როგორ უნდა გადაეკეთებინა, სხვა სააკითხია), მაგრამ ეჭვი გვაქვს, ამერიკელებს უფრო მეტად ავღანური ოქრო და ბრილიანტი აინტერესებდათ, საბადოები, რომელთა შეფასებული არ არის და, როგორც ამბობენ, მსოფლიოში პირველი თუ არა, მეორე მაინცაა.

შესადარებლად: რა თანხაც ამერიკამ ავღანეთში დახარჯა, იმის მესამედი არ აქვს საქართველოში დახარჯული და როგორ გგონიათ, რომ დასჭირდეს, ერთ დღეს რომ გადაწყვიტოს, საქართველო აღარ აფერში სჭირდება, რას იზამს? ნატოს კარი ისეა დახურული, ამ საუკუნეში არ გაგვიღებენ და ამერიკიდან წამოსული მათხოვრული გრანტები შეწყდება. დარჩება საქართველო რუსეთის პირისპირ, ქვეყნის, რომლის მიზანი ტრიბუნაზე კრიტიკასა და ლანძვრას ბოლო 30 წლის განმავლობაში კი არ გვამალავებულა, გვამალავებენ და ვაი, რომ გვამალავებენ. ავღანეთში საქართველო ინტერესი არ არის, მამრამ შემდეგ ამ ქვეყნიდან შეიარაღებული ძალები ბაიჭყანს და გამოვიღებთ ისე, რომ ამერიკას მთავარი მოწინააღმდეგე მოსცილდა. აშშ-ში ხომ ყოველთვის გაიძახოდნენ, რომ ავღანეთის დაპყრობაში ხელს სწორედ საბჭოთა კავშირი უშლიდათ. ამერიკის მიზანმიმართულმა ავღანეთმა მოსახლეობამ და, რაც მთავარია, დიპლომატიამ დახმარების მიზნით, თალიბების საქართველოში თეთრცხენზე ამხედრებული შემოვიღეს, აქაოდა, თქვენს მხარეს ვართო, თუ ჩვენს ქვეყანას ჩაიროზად მიაყვებენ? დარწმუნებით შეიძლება ითქვას, რომ ქართველი პოლიტიკოსების ნაწილმა ეს ამერიკისა და ევროპის საამებლად თქვა, მიანიშნა: ხომ ხედავთ, რუსეთის მტერი ვარ და მონობის უნაგირი კარგად მომარგეთ ზურგზე, თქვენ მიერ გადაჭერილ მათრახზე ვიჭყვანებო.

გვეშველებო. თავად განსაჯეთ, როგორ გამოუვა „თალიბანს“ რუსეთზე შეტევა და მერე მისი დანგრევა. ასეც რომ მოხდეს, რა ჰგონიათ „ნიჭიერ პოლიტიკოსებს“, თალიბების საქართველოში თეთრცხენზე ამხედრებული შემოვიღეს, აქაოდა, თქვენს მხარეს ვართო, თუ ჩვენს ქვეყანას ჩაიროზად მიაყვებენ? დარწმუნებით შეიძლება ითქვას, რომ ქართველი პოლიტიკოსების ნაწილმა ეს ამერიკისა და ევროპის საამებლად თქვა, მიანიშნა: ხომ ხედავთ, რუსეთის მტერი ვარ და მონობის უნაგირი კარგად მომარგეთ ზურგზე, თქვენ მიერ გადაჭერილ მათრახზე ვიჭყვანებო.

ქართველი პოლიტიკოსების სიბეცე ისე შორს წავიდა, რომ რამდენიმე მათგანს „თალიბანის“ გამარჯვება გაუხარდა, აქაოდა, ეს ორგანიზაცია მოძლიერდება და რუსეთს შეუტევს, რუსეთის რღვევა დაიწყება და ჩვენც

ქართველი «პოლიტიკოსების» სიბეცე და ქვემოქრობა

ქართველი პოლიტიკოსების სიბეცე ისე შორს წავიდა, რომ რამდენიმე მათგანს «თალიბანის» გამარჯვება გაუხარდა, აქაოდა, ეს ორგანიზაცია მოძლიერდება და ჩაიროზად მიაყვებენ და ვაი, რომ გვამალავებენ. ავღანეთში საქართველო ინტერესი არ არის, მამრამ შემდეგ ამ ქვეყნიდან შეიარაღებული ძალები ბაიჭყანს და გამოვიღებთ ისე, რომ ამერიკას მთავარი მოწინააღმდეგე მოსცილდა. აშშ-ში ხომ ყოველთვის გაიძახოდნენ, რომ ავღანეთის დაპყრობაში ხელს სწორედ საბჭოთა კავშირი უშლიდათ. ამერიკის მიზანმიმართულმა ავღანეთმა მოსახლეობამ და, რაც მთავარია, დიპლომატიამ დახმარების მიზნით, თალიბების საქართველოში თეთრცხენზე ამხედრებული შემოვიღეს, აქაოდა, თქვენს მხარეს ვართო, თუ ჩვენს ქვეყანას ჩაიროზად მიაყვებენ? დარწმუნებით შეიძლება ითქვას, რომ ქართველი პოლიტიკოსების ნაწილმა ეს ამერიკისა და ევროპის საამებლად თქვა, მიანიშნა: ხომ ხედავთ, რუსეთის მტერი ვარ და მონობის უნაგირი კარგად მომარგეთ ზურგზე, თქვენ მიერ გადაჭერილ მათრახზე ვიჭყვანებო.

გვეშველებო. თავად განსაჯეთ, როგორ გამოუვა „თალიბანს“ რუსეთზე შეტევა და მერე მისი დანგრევა. ასეც რომ მოხდეს, რა ჰგონიათ „ნიჭიერ პოლიტიკოსებს“, თალიბების საქართველოში თეთრცხენზე ამხედრებული შემოვიღეს, აქაოდა, თქვენს მხარეს ვართო, თუ ჩვენს ქვეყანას ჩაიროზად მიაყვებენ? დარწმუნებით შეიძლება ითქვას, რომ ქართველი პოლიტიკოსების ნაწილმა ეს ამერიკისა და ევროპის საამებლად თქვა, მიანიშნა: ხომ ხედავთ, რუსეთის მტერი ვარ და მონობის უნაგირი კარგად მომარგეთ ზურგზე, თქვენ მიერ გადაჭერილ მათრახზე ვიჭყვანებო.

ევროპის ყველა ქვეყანამ, აგრეთვე, ამერიკამ და კანადა, დადასტურეს, რომ თალიბანის მიერ მიცემულ დროში ჩაეტიენ და ზაფხულის ბოლოთვის ბოლო დღეს ყველა თანამშრომელი თუ სამხედრო მოცხენზე ამხედრებული ავღანეთიდან. ე.ი., 1 სექტემბერი ავღანეთში „თალიბანის“ სრული ძალაუფლებითა და 32 მილიონი ადამიანის შიშით გათენდა. როცა სამშვიდობოს დაიგულეს თავიანთი თანამოქალაქეები, „ცივილიზებული“ სამყარო შეიკრიბა და მსჯელობა დაიწყო, როგორ უნდა ითანამშრომლონ „თალიბანთან“, ანუ ტერორისტებთან ავღანეთში გასვლას არავინ

აპირებს და, სავარაუდოდ, დიპლომატიის მხოლოდ სატელეფონო იქნება. მანამდე კი თალიბებმა ერთ დღეში 17 მონინა აღმდეგე დახვრეტეს, ქალთა საპროტესტო აქცია დაარბიეს, ქალებს გარეთ გასვლა აუკრძალეს, აეროპორტი დახურეს და რა მიიღო საპასუხოდ? შნორია — ამერიკა და ევროპა შემოთოდა და სახეზე ის ადგილი მოიწმინდა, რომელზეც, წესით, ცრემლი უნდა ჩამოგორებოდა, მაგრამ არ წამოუვიდა. 32 მილიონი ადამიანი განირგეს სიკვდილისთვის, სწორედ სიკვდილისთვის, რადგან არავინ იცის, რომელ თალიბს რა გაუელვებს თავში აზრად და როდის

გადაატარებს ავტომატის ჯერს ქუჩაში მიმავალ თუ შინ მყოფ მშვიდობიან მოქალაქეებს. **დღევანდელი მდგომარეობით, ამერიკას საქართველოს ტერიტორია სჭირდება იმისთვის, რომ რუსეთთან მუდმივად შეიკლოს დაკავშირების შექმნა, ამიტომ მოჰყვას პოლო ხანს ქართველი პოლიტიკოსების დამოუკიდებელ ნაბიჯებს უფრთხილად რამდენიმე და ამერიკის ელჩთან არაერთხელ თქვა: საქართველოს ხელისუფლებას არასწორად იძევება, იმედი, დაფიქრდებათ.**

დასავლეთში ხვდებიან, რომ საქართველო შეიძლება ხელიდან გამოეცვალოს, როგორც პოტენციური პოლიგონი და მხოლოდ უკრაინის იმედდარჩებიან ხელიდან გამოეცვალოს პოლიგონი, და მხოლოდ უკრაინის იმედდარჩენენ. უკრაინამაც რომ არ „აუროს“, ბადენმა დრო გამოიხარა და უკრაინის პრეზიდენტ ვლადიმერ ზოლანსკის ცოტა ხნის წინათ თერთ ახსნა უმასპინძლა. რაზე ისაუბრეს ორი ქვეყნის ლიდერებმა, ძნელი მისახვედრი არ უნდა იყოს. თუ გახსოვთ, ამერიკიდან მიხილილ სააკაშვილიც დიდ გულზე ბრუნდებოდა ხოლმე და ერთ-ერთი ასეთი დაბრუნების შემდეგ ომიც გააჩაღა. იმ ომის შემდეგებს დღემდე ვიმკით და კიდევ დიდი ხანი დასჭირდება იარების მოშუშებას. ვერ გეტყვით, რა იქნება ხვალ, მაგრამ ავღანეთის მგაბლით ვერც ამერიკა გაიქვამს და ვერც ევროპა. ეს არის თემა, ეს არის სააკითხი, რომელიც საქართველოს ხელისუფლებას ნებისმიერ დროს შეუძლია ხელზე დაიხვიოს და ახსნა-განმარტება მოითხოვოს. ჩვენც ხომ ზუსტად ანალოგიურ დღეში ვართ და, ბაიდეის სიტყვებს თუ მოვიშვებთ, „მისიები მკაფიო მისალწვი მიზნებით“, დიდი ხანია, დაწყებული, მაგრამ მიზანი მიღწეული არ არის. 2008 წლის აგვისტოს ომის დროს გაიჩნდა, რეალურად რა სურდა დასავლეთს და, უბრალოდ, რუსეთმა არ გაგვიმთა იმისთვის, რისთვისაც ეს ყველაფერი იყო დაწყებული. ახლა სწორედ ის დროა, საბარაო კურსი მკაფიოდ ჩამოვყალიბოთ, არაფრისმოცემი მისიები საქართველოში ყველა ქვეყანას დავასრულებინოთ და ჩვენი ბედი ჩვენვე განვკარგოთ. გვაქვს უფლება, დამოუკიდებლად, დახმარების გარეშე, სასაუბროდ დავსხდეთ ნებისმიერთან, თორემ ბოლოს ისე გამოვა, რომ სერიოზულ კონფლიქტში გაგვხვდენ და მერე ბაიდეანი ან მისი მემკვიდრე მშვიდად იტყვის: „სხვა ქვეყნების გადაკეთების მიზნით სამხედრო ოპერაციების განხორციელების ეპოქა დასრულდა“ — და ორივე ხელს ისე დაიბანს, პილატეს მშურდება.

ბასო ბარბაქაძე

საქართველოს ხელისუფლებაში „ქართული ოცნების“ მოსვლის შემდეგ რუსეთის ფედერაცია უკვე მერამდენედ სთავაზობს ქართულ მხარეს დიალოგს, მაგრამ უშედეგოდ. რამდენიმე დღის წინათ რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრმა სერგეი ლავროვმა განაცხადა: „თუ საქართველოს არ სურს „რუსეთის კარტის გათამაშება“ დასავლეთის მფარველობის შესანარჩუნებლად და უნდა ჩვენთან, როგორც მეზობლებთან, ნორმალური ცხოვრება, ჩვენ ამისთვის ნებისმიერ დროს მზად ვართ“. ლავროვის განცხადებას, სანამ ოფიციალური თბილისი იტყოდა რამეს, ამერიკის ელჩი გამოეხმაურა: „ამ განცხადებას უნდა მოჰყვეს იმ ვალდებულებების შესრულება, რომლებიც რუსეთმა აღიარა 2008 წელს. მე არ მინახავს რაიმე ნაბიჯი ამ მიმართულებით, ფაქტობრივად, ჯერ კიდევ არსებობს ფრენების აკრძალვა და შეზღუდვები ზაზარზე. სანამ ქართველები არ დაინახავენ კონკრეტულ ნაბიჯს ოკუპირებული ტერიტორიების მიმართ, კრემლიდან წამოსული განცხადებები დიდ წონას არ ატარებს“. რატომ ლაპარაკობს ამერიკის ელჩი საქართველოს ხელისუფლების ნაცვლად და უნდა მიიღოს თუ არა რუსეთის ხელისუფლების მიწვევა საქართველოს მთავრობამ? — ამ შეკითხვებზე პოლიტოლოგები და სამოქალაქო აქტივისტი გვიპასუხებენ.

„ქართული მხარე ნამდვილად არ არის ქართული მხარე, რადგან სხვისი ენით საუბრობს — ამერიკის ელჩი ყველაზე სწრაფად პასუხობს რუსეთიდან მომდინარე ნებისმიერ წინადადებას“

გულგაბათ რცხნილამ, „ევრაზიის ინსტიტუტის“ ხელმძღვანელი: — რუსეთი უკვე მერამდენედ იჩენს საქართველოსთან დიალოგის ნიშნებს, მაგრამ ამჯერად რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრის განცხადებას ვაზნავთ და ეს ძალიან მნიშვნელოვანია, საქართველოს ხელისუფლების რეაქცია კი ნულია. რუსეთის სურვილი, დაელოდოს საქართველოს, ნიშნავს ერთ რამეს: მათ არ სურთ, საქართველოს მიმართ მკვეთრი ნაბიჯები გადადგან. ისინი არ აპირებენ ურთიერთობის გამწვავებას ჩვენს ქვეყანასთან, არ სურთ დაძაბულობა, მათ სურთ დიპლომატიური ურთიერთობის აღდგენა. ძალიან საინტერესოა, რატომ აკეთებს ამას რუსეთი, რადგან საქართველოდან სულ ერთი და იგივე პასუხი ისმის... ქართული მხარე ნამდვილად არ არის ქართული მხარე, რადგან ის სხვისი ენით ლაპარაკობს. ამერიკის ელჩი ყველაზე სწრაფად პასუხობს რუსეთიდან მომდინარე ნებისმიერ წინადადებას, მნიშვნელოვანად არ აქვს,

ვინ თქვა და რომელი თანამდებობის პირმა.

ამერიკის ელჩი დიანანი კომიკურად გამოიყურება, ის ძალიან პრიმიტიული და არადიპლომატიური პასუხებს იძლევა. დიპლომატიასთან საერთო რომ არაფერი აქვს, ისეთი ადამიანიც მიხვდება, რომ დეგანანი პროვოკატორი მის განცხადებებში იგრძობა. მისი განცხადებებში იგრძობა მფოთვა იმაზე, რომ საქართველოსა და რუსეთს შორის ყინული არ დაიძრას, ურთიერთობები არ დათბეს. ამერიკის პოლიტიკის ქვეკუთხედი კავკასიაში სწორედ ეს არის — გათიშოს საქართველო და რუსეთი ერთმანეთისგან. იმ კონსტრუქციას, რომელიც, შეესაბამება, საქართველომ და რუსეთმა ერთმანეთთან დიალოგი ანარმონი და დაახლოებას შეეცადონ, ამერიკა ვაგელენას დაკარგავს ჩვენს რეგიონში.

— ე.წ. დასავლელი პარტნიორები სწრაფად გვეუბნებიან, რომ რუსეთს უნდა დაველაპარაკოთ, მაგრამ, საქმე საქმეზე რომ მიდგება, აშკარად ხელს გვიშლიან. ამის მაგალითია ამერიკის ელჩის განცხადება, რომელიც დიალოგის გამართვაზე ლავროვის შემთავაზებას მოჰყვება...

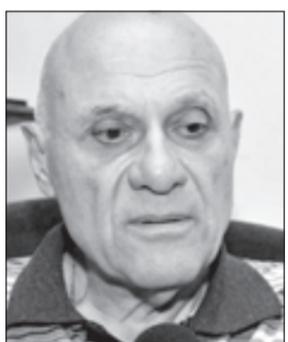
— დიახ, ამერიკელებს ხელს არ აძლევთ რუსეთსა და საქართველოს შორის ურთიერთობის მოგვარება, ისინი იქცევიან ამორალურად, თვალთმაქცობენ. საქართველოს ხელისუფლების ქმედებებიც არასერიოზულია, არასახელმწიფოებრივი და არაპატრიოტული. ქართველი პოლიტიკოსები ანტიქართულად იქცევიან.

— და მაინც, ხომ არ იკვეთება კონტრუბიტი, რომ საქართველო რუსეთს დაელოდებოდეს? ქვეყნის პრემიერმინისტრი ბლოკს ხანს, ასე ვთქვათ, თამამად იქცევა...

— ლარიბაშვილი იმას აკეთებს, რასაც ივანიშვილი ავალდებულებს. ყველა მისი სიტყვა და ქმედება წინასაარჩევნო პოპულიზმია, რომელიც საქართველოს ძვირად დაუფლებს.

„წლებია, ამერიკა ვითომ პარტნიორად გვევლინება, მაგრამ ტერიტორიების დაბრუნებას ვინ ფიქრობს, მათი წყალობით, ეკონომიკაც არ გვაქვს. 30 წელიწადია, ამერიკა საქართველოში გზავნის ფულს, რომელიც მხოლოდ ერთ რამეს ხმარდება — აბიტაციას რუსეთის წინააღმდეგ. ფული არ იღება საქართველოს განვითარებაში, ის ხმარდება ქართველი პოლიტიკოსების გამდიდრებას“.

რატომ ლაპარაკობს ამერიკის ელჩი საქართველოს ხელისუფლებას ნაცვლად და უნდა მიიღოს თუ არა რუსეთის მიწვევა საქართველოს მთავრობამ?

„რუსეთთან დიალოგზე უარის თქმა აფხაზი და ოსი სეპარატისტების ნისქვილზე ასხამს წყალს“

სოსო ცინცაძე, პოლიტოლოგი:

— ნებისმიერ შემთხვევაში და სიტუაციაში მომხრე ვარ დალაპარაკების. პოლიტიკოსებს, რომლებსაც უყავიათ პოზიცია — ან ყველაფერი, ან არაფერი, განათლება არ აქვთ, არაფერი არ ნაუკლებათ და გაუგიათ. მათ ვურჩევ, ნაიკითხონ რიგგარეშად „პოლიტიკური ანდერძი“. უშედეგო მოლაპარაკებაზე კი ჯობია გაბუტვას. ძალიან მაინტერესებს, რა სურთ რუსებს ჩვენთან, რატომ გვიხმობენ სალაპარაკოდ. ნავიდნენ, დაელოდებოდნენ, ამაზე ჩამოგვიტანონ და მერე ყველამ ერთად გადავწყვიტოთ, რა გავაკეთოთ. დაელოდებოდნენ რუსეთის ხელმძღვანელებს, იქნებ ბორდერიზაციის პრობლემა მაინც ქვევით რა გამოვა? ჩვენი პოლიტიკოსების ფეშენებელური სახელების ეზოებში რომ გააბან მავთულხლართები, მაშინაც ასე უმოქმედოდ ისხდებიან, მაშინაც არ ნავლენ სალაპარაკოდ? — ნავლენ და მერე როგორ, ნებისმიერ შეთანხმებას მოაწერენ ხელს.

— ჩვენი მთავრობა ამერიკის ელჩის განცხადებებზე დამოკიდებულია...

— თუ ჩვენ იმის თავი გვაქვს, რომ სესხზე უარს ვთქვით, მაშინ ძალიან მარტივია, კალი დიგანას აუსხანან, რომ რუსეთთან დალაპარაკება აუცილებელია, რადგან უკვე ყველაფერი დაიწყო მზა გამოვიყენოთ და დიალოგს ალტერნატი-

ივს არ აქვს. ასევე ჰქონდა ელჩს: თვითონ ამერიკა თუ ელაპარაკება რუსეთს, ჩვენ რატომ არ უნდა დავლაპარაკოთ?!

რადგან რუსეთი ასე დაჟინებით ითხოვს ჩვენთან დიალოგს, გამოდის, რომ ჯერ კიდევ შენარჩუნებული გვაქვს სახე. შეხვედრას ითხოვენ ისინი და არა ჩვენ, ამიტომ ამით უნდა ვისარგებლოთ, აუცილებლად უნდა ნავიდეს ვინმე ჭკვიანი ადამიანი და ამბავი მაინც ჩამოგვიტანოს. საქართველოს უმოქმედობა და რუსეთთან დიალოგზე უარის თქმა აფხაზი და ოსი სეპარატისტების ნისქვილზე ასხამს წყალს. რადგან ომი არ შეგვიძლია, ამიტომ ავირჩიეთ ვაბუტვა?

— რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრის წინადადებაზე, რომ მზად არიან, დაგველაპარაკონ, ქართველმა პოლიტიკოსებმა თქვეს: სადა აფხაზებსა და ოსებს არ დააბრუნებს, ლაპარაკი შეუძლებელია...

— ასეთი საუბარი ულტიმატუმს ჰგავს, რაც დაუშვებელია. არავითარი ულტიმატუმით, არავითარი წინაპირობა, უნდა ადგნენ და ჩავიდნენ სალაპარაკოდ და გაიგონ, რა სურს რუსეთის მთავრობას. თუკი გვეტყვიან, დაივიწყეთ აფხაზეთი და ოსეთი, აღიარეთ მათი დამოუკიდებლობა, მაშინ დავიხსრავებ ყველანი ქუდს და შევაქცევთ ზურგს, სათქმელი გვექნება, — ვცადეთ და არაფერი გამოვიდა-თქო, მაგრამ ჩვენ ხომ ამას არ ვაკეთებთ?! მას შემდეგ, რაც „ქართული ოცნება“ მოვიდა ქვეყნის ხელისუფლების სათავეში, უკვე მერამდენედ გვებატონებოდა რუსეთში სალაპარაკოდ, მაგრამ ამაოდ... საინტერესოა, რომორ მოიტყვევს საქართველო, თუ რუსეთი გადაწყვეტს, უკიდურეს ხომავს მიმართოს. მაგალითად, განაცხადოს, რომ საქართველოში კომინიზმს და არ მიიღებს საქართველოდან ყურძენს; თქვას, რომ ყირიმის დონინიტი ილლად გავა. რას იზამდა ასეთ შემთხვევაში ხელისუფლების წარმომადგენლები და რა პასუხს გასცემენ ქართველ გლეხებს?

ხისტი პოზიცია ცუდია, ულტიმატუმების დრო ნავიდა, განსაკუთრებით ჩვენსაირი ქვეყნებისთვის, რომლებსაც არაფრის თავი არ აქვთ. თუკი რომელიმე პროფესია ვერ

იტანს დილეტანტებს, უპირველესად ეს არის დიპლომატიის დილეტანტი დიპლომატი ქვეყანას კარბავს.

გაცოფებული ვიყავი, როდესაც „პატრიოტები“ ჩავიდნენ დსთ-ის კომიტეტში. შეიძლება, გამოდის ისინი ჩასულიყვნენ საგარეო საქმეთა მინისტროში, დუმის წევრებთან, მაგრამ დსთ-ის კომიტეტში? — ჩვენ ხომ დსთ-ის წევრიც არ ვართ. იქ ჩასვლით „პატრიოტებმა“ ყალბი სიგნალები გაუშვეს და ძალიან ბევრი რამ გააფუჭეს; იმასაც ვერ მიღწიეს, რომ სოხუმში ჩატანილი ხატი უკან არ გამოეცანებინათ.

თუკი ქვეყანას ჰყავს ერთი ჭკვიანი ადამიანი მაინც, რუსეთში წასვლის გადაწყვეტილება უნდა მიიღოს, რადგან ეს სახელმწიფოს სჭირდება. იქ ჩასვლა არ ნიშნავს რუსეთის უპირატესობის აღიარებას. შემოდგომამდე ბაიროს განმარტული ასამგლავა იქნება, ძალიან კარგი შანსია, რომ სწორედ იმ მომენტში რუსეთ-საბრძენი დიალოგის დაწყება იქნება. ეს ასამგლავა შეხვედრათა დაბრუნება. ისაგამგლავა ამ შემთხვევაში, მომავალში, ჩარიონ დიპლომატიის და უმაღლესი დონის შეხვედრა დაგვიშვებს. სხვა გზა და გამოსავალი საქართველოს არ აქვს.

„ამერიკის ელჩი მტრულად რომ განგვაწყობს რუსეთისადმი, საინტერესოა, როგორ აპირებს ჩვენი ტერიტორიების დაბრუნებას?“

არაღლიონ ხაბაძე, სამოქალაქო აქტივისტი:

— რუსეთს რომ არ დაველაპარაკოთ, გამუდმებით ნაცვლად ვიქნებით. საუბრის გარეშე ვერ გავიგებთ, რა სურთ მათ და ვერც ისინი გაიგებენ, ჩვენ რა გვინდა.

ამერიკის ელჩი, ქალბატონი დეგანანი, მტრულად რომ განგვანყობს რუსეთისადმი, საინტერესოა, როგორ აპირებს ჩვენი ტერიტორიების დაბრუნებას?!

წლებია, ამერიკა ვითომ პარტნიორად გვევლინება, მაგრამ ტერიტორიების დაბრუნებას ვინ ფიქრობს, მათი წყალობით, ეკონომიკაც არ გვაქვს. 30 წელიწადია, ამერიკა საქართველოში გზავნის ფულს, რომელიც მხოლოდ ერთ რამეს ხმარდება — აბიტაციას რუსეთის წინააღმდეგ. ფული არ იღება საქართველოს განვითარებაში, ის ხმარდება ქართველი პოლიტიკოსების გამდიდრებას.

სამი ადამიანი ნავიდა რუსეთში და ვერაფერი ვერ ჩამოიტანა. ეს იმიტომ მოხდა, რომ რუსეთს შესთავაზეს სამხრეთი მოლაპარაკება — საქართველო-რუსეთი-ნატო, რაც წარმოუდგენელი სისულელეა. საქართველო რუსეთს უნდა დაელოდებოდეს რუსეთის უნდა დაელოდებოდეს რუსეთს. სხვა გზა და გამოსავალი საქართველოს არ აქვს.

„ულტიმატუმის ენით საუბარი რუსეთთან საქართველოს კარს არაფერს მოუტანს. ჩვენ უნდა მოვუსხინოთ მოზოხალ ქვეყანას და დავარდნოთ, რომ მტრები არ ვართ. რუსეთი არ დაგვიშვებს ურთიერთობას ამერიკასთან, უბრალოდ, ჩვენ უნდა დავარდნოთ, რომ საზღვარს არაფერი გვაქვს. ჩვენ კი იარაღიც არ გვაქვს.“

მივმართავ საქართველოს ხელმძღვანელებს: ჩადით რუსეთში, დაელოდებოდით ქვეყნის ხელმძღვანელებს, გახსენით საელჩო, დათბით და დატკბით, ეკონომიკა გააძლიერეთ და ამის შემდეგ აფხაზები და ოსები იქნებ თვითონ წამოვიდნენ ჩვენთან საურთიერთოდ. მშვიერად ქართველი, სანაგვეში ვიქცეებით და, როცა ასეა, ვის მოუნდება ჩვენთან თანაცხოვრება?! გამართონ დიალოგი რუსეთთან და პირველივე ჯერზე არავითარ შემთხვევაში არ ახსენონ დაკარგული ტერიტორიები, რადგან, როდესაც ამაზე ლაპარაკობ, იარაღი დატყენილ უნდა გქონდეს, ჩვენ კი იარაღიც არ გვაქვს.

მოამზადა კაკა ნასყიდაშვილი

«თუ ჩვენ იმის თავი გვაქვს, რომ სესხზე უარი ვთქვათ, მაშინ ძალიან მარტივია, კალი დიგანას აუსხანან, რომ რუსეთთან დალაპარაკება აუცილებელია, რადგან უკვე ყველაფერი დაიწყო მზა გამოვიყენოთ და დიალოგს ალტერნატივა გვაგვიშვებს»

დასავლეთს ხელს არ აძლევს, საქართველო რუსეთთან ერთ-ერთზე სასაზღვროდ დაჯდეს. ასეთ შემთხვევაში უდიდესია შანსი, რომ ურთიერთობა დარბაზულირდეს და ყველა მიმართულებით სასიკეთო ძვრები დაიწყოს. ეს საბოლოოდ გამოაჩინებს დასავლეთის სახეს და საბოლოოდ დამტკიცდება, რომ ამ ხნის განმავლობაში ურთიერთობების მოგვარებას სწორედ დასავლეთი უზღიდა ხელს და მერე ვერანაირი თანხა ვეღარ შეაფარებდა პროცესს.

შარლ მიშელის დოკუმენტზე უარის თქმისა და შეთანხმებიდან „ქართული ოცნების“ გასვლის შემდეგ არსებობდა სერიოზული მოლოდინი იმისა, რომ ევროპა დაგვსჯიდა. ასეც მოხდა — დახმარება, რომელიც საქართველოს უნდა მიეღო ევროპიდან, შეჩერდა, თუმცა ალაღად ვთქვათ: ეს არ იყო საჩუქარი, ეს იყო ვალი, რომელსაც დახმარება დაარქვეს და ისე „გვტყენიდან“. სწორედ გვტყენიდან, რადგან, თუ აქამდე მოსახლეობას ეგონა, რომ ევროპა კეთილ ნებას იჩინდა და კვარტალში ერთხელ ას მილიონამდე ევროთი გვასაჩუქრებდა ხოლმე, ახლა გაირკვა, რომ ამ ყველაფერს ვალად გვაძლევდა, ოღონდ შეღავათიანი პროცენტით. სანამ ევროკავშირი დახმარებაზე უარს გვეტყობდა და ყურს აგვიწევდა, ხელისუფლებამ დაასწრო და დახმარებაზე თვითონ თქვა უარი: ჩვენი ფულიც საკმარისი გვაქვს და ამ ეტაპზე ვალის დამატება აღარ გვჭირდება. პირველი შემთხვევაა, როცა ხელისუფლებამ აღიარა, რომ ეს დახმარება კი არა, ვალი იყო, ჩვეულებრივზე ჩვეულებრივი სესხი.

ევროპარლამენტარებმა — ვიოლა ფონ კრამონა (გერმანია) და ანდრიუს კუპილიუსმა (ლიეტუვა) „ქართული ოცნების“ მთავრობა ევროკავშირის 75 მლნ ევროს ოდენობის სესხზე უარს გამოაკრიტიკეს. ევროპარლამენტარმა კრამონამ თქვა, რომ საქართველომ სესხისთვის საჭირო პირობები ისედაც ვერ შეასრულა და აღნიშნა, „უარს ვერ იტყვი იმაზე, რაც ისედაც არ გეკუთვნის“. თუ ეს პირველი შემთხვევა იყო იმისა, რომ ევროპარლამენტარებმა დახმარებას სესხი დაარქვეს და ვალიადა, ამაზე ვერ ვერაფერს იზამდნენ. გამოჩნდა, დადასტურდა, რომ ისინი კი არ გვეხმარებიან, არამედ ვალზე გვახრჩობენ და მაშინაც კი, როცა სესხი არ გვჭირდება (და ხელისუფლება ამბობს, რომ არ გვჭირდება), ძალით გვტყენიან. საქართველოს მთავრობა ევროპას უარს ვერ უთხრობდა და წლიდან წლამდე დახმარებას იღებდა. ყველას გემახსოვრებათ, რომ ასეთი „დახმარებები“ ბოლო ათწლეულის განმავლობაში კვარტალში ერთხელ ყოველთვის მიგვიღია, ანუ მიგვიღია თანხა, რომელიც ჩვენი გადასახდელია.

ევროპარლამენტარებთან დაპირისპირებამ იმდენი კულუარული ამბავი გამოიტანა საამქარაოზე, რომ თმა ყალყზე დაგვიდგა. თურმე, როცა დასავლეთი სასამართლო რეფორმის გვინუნებდა და უზენაეს სასამართლოში მოსამართლეობა არჩევა-დანიშვნის შეჩერებას ითხოვდა, გულში სხვა რამ იყო. ახლა გაირკვა, რომ ევროპარლამენტარებს საკუთარი კანდიდატები ჰყავდათ ქართული სასამართლოსთვის გამზადებული. მათი დანიშვნის შემთხვევაში ქართული სასამართლო ევროპულად მოიჭრებოდა — ევროპარლამენტარების მიერ დანიშნული პირები გადაწყვეტილებებს მათი სურვილის გათვალისწინებით მიიღებდნენ.

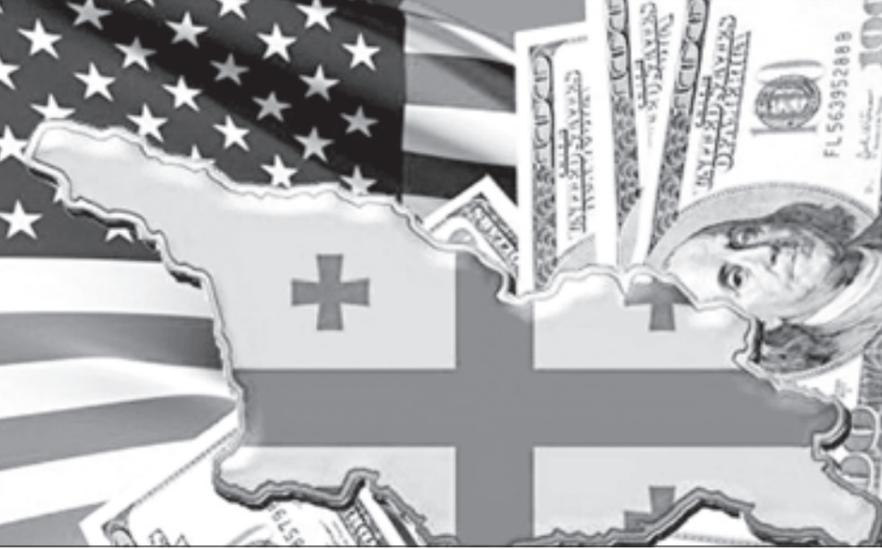
„ევროპარლამენტარი არ არის ჩვენი უფროსი, ჩვენი უფროსი არის ქართველი ხალხი“, — თქვა ირაკლი ლარიბაშვილმა და ამით ევროპას მიანიშნა, რომ მიშელის დოკუმენტსა და ვალზე უარის თქმა მხოლოდ პირველი ნაბიჯებია იმისკენ, რისკენაც ხელიუფლება ისწრაფვის. ეს სწორედ ის არის, რასაც ამდენი ხანი ვითხოვთ და ვამტკიცებთ —

საქართველოს ხელისუფლებამ უნდა გაათავოს ის ხაზი, რომელიც სურს ქართველ ერს და არა ის, რომელიც სურს ევროპას თუ აშშ-ს. ხელისუფლებამ უნდა იხრუნოს საკუთარ ქვეყანაზე და არა იმაზე, რა სურს დასავლეთს, და გადაწყვეტილებებიც სწორედ ქვეყნის ინტერესებიდან გამომდინარე უნდა მიიღოს.

ისე არ გაიგოთ, თითქოს ევროპა ამ ყველაფერს მარტივად შეეგუა. პირიქით — ბოლო კვირებში, ოპოზიციის 2 ოქტომბრის არჩევნებს რეფერენდუმს უწოდებს და გაპყვირის, რომ სწორედ ამ დღეს გადაწყვეტა, საით მიდის საქართველო. საპროცესო ასპექტში უკვე ჩვენს შიგნით ვითარდება, რადგან ხელისუფლებამ, რომელიც იმდენი წელიწადი უნდა იხრუნოს საქართველოზე, რომელიც სურს ქართველ ერს და არა ის, რომელიც სურს ევროპას თუ აშშ-ს, უნდა იხრუნოს საქართველოზე და გადაწყვეტილებებიც სწორედ ქვეყნის ინტერესებიდან გამომდინარე უნდა მიიღოს.

საქართველოს ხელისუფლებამ უნდა გაათავოს ის ხაზი, რომელიც სურს ქართველ ერს და არა ის, რომელიც სურს ევროპას თუ აშშ-ს. ხელისუფლებამ უნდა იხრუნოს საკუთარ ქვეყანაზე და არა იმაზე, რა სურს დასავლეთს, და გადაწყვეტილებებიც სწორედ ქვეყნის ინტერესებიდან გამომდინარე უნდა მიიღოს.

ღიას, 2 ოქტომბრის არჩევნები რეალურად — უნდა გავარკვიოთ, დამოუკიდებლობა გვინდა თუ კვარტალში ერთხელ ვალად შემოტანილი რეალური ათეული მილიონი

ხელისუფლება, როგორც იქნა, გააფიქროს გამოხატა პოზიციის და სუბილად, რომ დამოუკიდებლობა და დასავლეთის მარშხევიდან გათავისუფლება სურს. როგორც კი თანხა, ხელისუფლებაში დახმარების სანაცვლოდ, ისე უსიტყვოდ აიღოს ვალი, ისე უსიტყვოდ დაეკორჩილოს ევროპარლამენტარებს და მათი ნებისმიერი სურვილი კანონად აქციოს. ეს არის რეფერენდუმის იმის გასარკვევად, დამოუკიდებლობის გარდა, ვერაფერს დავარქმევთ იმას, რაც აქამდე ხდებოდა: ევროპა და ამერიკა საკანონმდებლო დღის წესრიგს გვინერდნენ და გვაიძულებდნენ, ეს დღის წესრიგი შეუცვლელად გავგვეტარებინა. რომ არა ბოლო წელიწადი, რომელიც ევროპამ მიშელის დოკუმენტის სახით გამოგვიგადო, შესაძლოა, არც არაფერი შეცვლილიყო, მაგრამ სწორედ მიშელის დოკუმენტით ნათლად დადგა ეჭვქვეშ საქართველოში კონსტიტუციური წესრიგი და ხალხის ნება. სწორედ მიშელის დოკუმენტში ჩაინერა, რომ 2020

წლის საპარლამენტო არჩევნები, რომელიც იმავე ევროპამ და ამერიკამ აღიარეს, ხელმეორედ ჩატარდებოდა, თუ ხელისუფლება ადგილობრივი თვითმმართველობის არჩევნებზე 43%-ს ვერ აიღებდა. რა შუაში იყო ერთი არჩევნები მეორესთან, მხოლოდ ევროპამ იცოდა. მათ ვერ მოახერხეს ხელისუფლების შეცვლა, ვერ მოახერხეს ბოლომდე დამონებული ოპოზიციის მთავრობაში მოყვანა და ახლა ამ გზით ცდილობდნენ ხელისუფლების შეცვლას. ამაზე მიანიშნებს ისიც, რომ ყველაზე უფროსად გამოიყენებოდა ოპოზიციის მთავრობაში მოყვანა და ახლა ამ გზით ცდილობდნენ ხელისუფლების შეცვლას. ამაზე მიანიშნებს ისიც, რომ ყველაზე უფროსად გამოიყენებოდა ოპოზიციის მთავრობაში მოყვანა და ახლა ამ გზით ცდილობდნენ ხელისუფლების შეცვლას.

დასავლეთმა კარგად იცის, რომ ოპოზიციას არ აქვს მთავარი — ადამიანური რესურსი, მაგრამ ისიც კარგად იცის, რომ ქართველ ხალხს ძალიან, ძალიან უჭირს, ამიტომ მათ ღრმად სწამთ, საჭირო თანხის მოპოვების შემთხვევაში ფული გამოქვამს და ადამიანების გამოყვანას და ხელისუფლების თუნდაც რეგულაციური გზით გაშვებას მოახერხებენ. ამიტომ უშვებს ევროპა და ამერიკა 2 ოქტომბრის არჩევნებზე უპრეცედენტო რაოდენობის დამკვირვებელს. ამ დამკვირვებ-

ლებმა მცირე გადაცდომაც კი კატასტროფად უნდა შეაფასონ და ათასობით საჩივარი დაწერონ, რადგან უდიდესია შანსი იმისა, რომ „ოცნება“ 43%-იან ბარიერს გადალახავს და ამის შემდეგ არჩევნები არალეგიტიმურად სწორედ დამკვირვებელთა საჩივრების ფონზე უნდა გამოცხადდეს. დასავლეთი წყობილებიდან გამოიყვანა რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრ სერგეი ლავროვის განცხადებამაც. „საქართველო თუ ნამდვილად არ სურს „რუსული კარტის გათამაშება“ დასავლეთის მფარველობის შესანარჩუნებლად, მაგრამ სურს, იცხოვროს ნორმალურად ჩვენთან, როგორც მეზობლის გვერდით, ჩვენ ამისთვის ნებისმიერ დროს მზად ვართ. ოფიციალური მოსკოვი მზადაა ურთიერთობების აღსადგენად“, — განაცხადა ლავროვმა. ნიშნავს თუ არა ეს იმას, რომ ჩრდილოეთი მეზობელი მზად

არის, საქართველოს ყველა დონესა და ყველა საკითხზე პირისპირ ესაუბროს? რა თქმა უნდა, ნიშნავს და დასავლეთს ხელს არ აძლევს, საქართველო რუსეთთან ერთ-ერთზე სასაზღვროდ დაჯდეს. ასეთ შემთხვევაში უდიდესია შანსი, რომ ურთიერთობა დარბაზულირდეს და ყველა მიმართულებით სასიკეთო ძვრები დაიწყოს. ეს საბოლოოდ გამოაჩინებს დასავლეთის სახეს და საბოლოოდ დამტკიცდება, რომ ამ ხნის განმავლობაში ურთიერთობების მოგვარებას სწორედ დასავლეთი უზღიდა ხელს და მერე ვერანაირი თანხა ვეღარ შეაფარებდა პროცესს.

ვთანხმდებით, რომ 2 ოქტომბრის არჩევნები მართლაც რეფერენდუმია. ჩვენ უნდა გავარკვიოთ, დამოუკიდებლობა გვინდა თუ კვარტალში ერთხელ ვალად შემოტანილი რეალური ათეული მილიონი. ცოდვა გამხელილი სჯობს, საქართველოს რიგითი მოქალაქეებიდან ერთიც ვერ იტყვის, აქამდე მიღებული თანხები სად მიდიოდა, ვის ჯიბეში იღებებოდა და, საზოგადოდ, ვალის დაგროვების გარდა, რა მიიღო ამ „დახმარებებიდან“ ქვეყანამ. უბრალოდ, უფრო და უფრო ვხვდებით დასავლეთზე დამოკიდებული და სერიოზული ეჭვი გვაქვს, რომ ადრე აღებული ვალის ახლა შეგვახსენებენ, აღარ გადაანაწილებენ და ერთიანად მოგვთხოვენ გადახდას. ეს კი საქართველოს ეკონომიკას უდიდეს დარტყმას მიაყენებს, მით უმეტეს, პანდემიის ფონზე, როცა, საქართველო კი არა, მსოფლიო განიცდის კრიზისს და უდიდესი კორპორაციები, ისეთები, საქართველოს ბიუჯეტზე მერტი რომ აქვთ, პრობლემებს ვერ უმკლავდებიან.

ამაზე უარესი გადავიტანინა, ამაზე უარესადაც ვყოფილვართ და ამასაც გადავიტანინა. ადრე თუ გვიან, ქართველი ხალხი ყოველთვის ახერხებდა მონონოს ულდის გადაგდებას და ახლა სწორედ ეს დრო დადგა. ჩვენ არ ვამბობთ, რომ ევროპასა და ამერიკას უნდა დაგვორდეთ და სხვა ქვეყნის ქვეშევრდომი უნდა გავხდეთ. არა, ჩვენ უნდა გავხდეთ რეალურად დამოუკიდებელი ქვეყანა, რომელიც დამოუკიდებლად მიიღებს გადაწყვეტილებას, რომლის პირველ პირებს რომელიც ქვეყნის ელჩი კი არ შეუდგენს დღის წესრიგს, არამედ თავად შეარჩევენ და დანიშნავენ მოსამართლეებს. ჩვენ დამოუკიდებლობა გვინდა, დამოუკიდებლობა ყველასგან და ყველაფრისგან და, რაც მთავარია, მეგობრული, ცივილიზებული დამოკიდებულება, უნინარესად, მეზობლებთან და შემდეგ — დანარჩენ სამყაროსთან.

ბასო ბარბაქაძე

როგორც დასავლეთი სასამართლო რეფორმის გვინუნებდა და უნანას სასამართლოში მოსამართლეობა არჩევა-დანიშვნის შეჩერებას ითხოვდა, გულში სხვა რამ იყო. ახლა გაირკვა, რომ ევროპარლამენტარებს საკუთარი კანდიდატები ჰყავდათ ქართული სასამართლოსთვის გამზადებული. მათი დანიშვნის შემთხვევაში ქართული სასამართლო ევროპულად მოიჭრებოდა — ევროპარლამენტარების მიერ დანიშნული პირები გადაწყვეტილებებს მათი სურვილის გათვალისწინებით მიიღებდნენ.

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

აშშ-ის ისტორიაში ყველაზე ხანგრძლივი ომი ძველნი გიუჯატიისთვის შავ სვრელად იქცა, — აცხადებენ ამერიკელი ექსპერტები, პოლიტიკოსები და ჟურნალისტები. საქმი იქამდეც მივიდა, რომ პრეზიდენტმა გაიღწია ვერც დაასახელა, რა თანხა დაიხარჯა ავღანეთის ოცნლიან ოპერაციაზე. მის მიერ დასახელებული თანხები ტრილიონიდან ორ ტრილიონამდე მერყეობდა.

ავღანური მარყუჟი «თალიბანის» გამარჯვებიდან «თალიბანის» გამარჯვებამდე

ვალერი კვარაცხელიას პუბლიცისტური წერილები. სავტორი გვირდი

ოსდაგაათა გაოგნება

„ამერიკაში აღარაფერი მესაქმება. იქ არ დავბრუნდები, პრეზიდენტად თვით იესო ქრისტე რომ მოგვევლინოს!“

ჩარლი ჩაპლინი

ჩვენ აღრიცხვამდე 332-29 წლებში აღექსნდრე მაკედონელი ბაქტრიასა (თანამედროვე ავღანეთი) და სოგდიანაში (თანამედროვე უზბეკეთი და ტაჯიკეთი) შეიჭრა. მიუხედავად იმისა, რომ ეს ტერიტორიები დაიპყრო, მან ცნობილი აზრიც გამოთქვა, რომელმაც ჩვენამდე მოაღწია: „ამ ქვეყნებში შესვლა ადვილია, გამოსვლა ძნელი“. იმხანად მაკედონელი ინდოეთში გასასვლელს ეძებდა, არაბეთის ნახევარკუნძულის დასაპყრობად ემზადებოდა და თანამედროვე ავღანეთის ტერიტორია ამ დიდი ლაშქრობებისთვის გეოგრაფიულ და სტრატეგიულ გასაღებად წარმოედგინა.

ცხოვრების პროცესს, რომელიც დასავლეთმა ფორსირებულად წახალისა. აპრილის რევოლუცია საფრთხის წინაშე დადგა. 1979 წლის 16 სექტემბერს თარაკი თანამდებობიდან გადააყენა ჰაფიზულა ამინმა, რომელიც რევოლუციური საბჭოს ხელმძღვანელობდა და თარაკის თანამებრძოლი იყო. ამინი პირადი დიქტატურის დამყარების გზით წავიდა. იგი შეეცადა, გაძლიერებული რეპრესიების გაძლიერებით მოეხდინა მის ხელში ძალაუფლების კონცენტრაცია, მაგრამ 1979 წლის 27 დეკემბერს ამინის ფიზიკური ლიკვიდაცია მოხდა, რის შემდეგ ხელისუფლებისკენ გზა ბაბრამ ძარმალს გაეხსნა. იქამდე ორი დღით ადრე ავღანეთში საბჭოთა სამხედრო კონტინგენტის შეყვანა დაიწყო. საბჭოთა არმიის შეზღუდული კონტინგენტის ამოცანას თავიდან სახელისუფლო შეიარაღებული ძალების გაძლიერება წარმოადგენდა, მაგრამ როგორც უნდა ყოფილიყო მოტივი, თვითონ ფაქტი ავღანეთის ტერიტორიაზე საბჭოთა სამხედროების შესვლისა ერთნაირად მიუღებელი იყო, როგორც დასავლეთისთვის, აგრეთვე, ამ შიდა პოლიტიკური თუ შეიარაღებული ფორმირებებისთვის, რომლებზეც დასავლეთს გაველნა ჰქონდა. ავღანეთში საბჭოთა სამხედრო კონტინგენტის წინააღმდეგ უზარმაზარი ფრონტი გაიშალა. ქარმალი დათმობებზე წავიდა. მან საპყრობილებიდან 15 ათასი პატიმარი გაათავისუფლა. უარი თქვა ნითელ დროშაზე, რომელიც, როგორც ქვეყნის შიგნით, ასევე მის გარეთ, ბევრს აღიზიანებდა. 1980 წელს კი სახელმწიფოს კონსტიტუციიდან სოციალიზმის ცნება საერთოდ ამოიღო და რელიგიის მნიშვნელობაც გაზარდა, მაგრამ ეს ღონისძიებები ვითარებას ვერ ცვლიდა. სამოქალაქო დაპირისპირების წანამდგრები რაკი არსებობდა და მექანიზმებიც ამოქმედებული იყო, მისი შეჩერება ვერ ხერხდებოდა...

პერიოდია, როდესაც საბჭოთა კავშირის ხელისუფლების სათავეში მიხეილ გორბაჩოვი იმყოფება და ე.წ. გარდაქმნა, რომელიც აშშ-ის ცენტრალური სადაზვერვო სამმართველოს მიერ საბჭოთა სახელმწიფოს დასანგრავად წამოწყებული ვერაგული პოლიტიკური ოპერაცია იყო, დაწყებულია. იმხანად აშშ-ის ცენტრალურ სადაზვერვო სამმართველოს თავისი აგენტები ჰყავდა საბჭოთა კავშირის იდეოლოგიის შეფის (ალექსანდრე იაკოლევი) და საბჭოთა კავშირის საგარეო საქმეთა მინისტრის (ედუარდ შევარდნაძე) თანამდებობებზე. ეს უკვე ის პერიოდია, როდესაც ავღანური სოციალიზმი კი არა, საბჭოთა სოციალიზმი და თვით საბჭოთა კავშირიც გადასარჩენი, მაგრამ მხსნელი ძალა არ ჩანს. ბაბრამ ქარმალის მუშამედ ნაჯიბულას პერსონით ჩანაცვლება, ალბათ, საბჭოთა კავშირში მოახლოებული პოლიტიკური წარუღვის თანხმობები მოვლენა იყო, რომელსაც ამ წარუღვისთვის კიდევ უფრო დამანგრეველი ძალა უნდა მიენიჭებინა.

რომლის საფუძველზეც მიიღეს ახალი კონსტიტუცია და ნაჯიბულა ქვეყნის პრეზიდენტად გამოცხადდა (შეადარეთ ეს მოვლენა 1990 წლის 15 მარტს საბჭოთა კავშირის უმაღლესი საბჭოს მიერ მიხეილ გორბაჩოვის საბჭოთა კავშირის პრეზიდენტად დამტკიცებას. მმართველი პარტიის როლის დაკნინება, როგორც კლასიკური კომუნისტური სახელმწიფოების რღვევის საფუძველი, ჯერ ავღანეთში იქნა აპრობირებული, შემდეგ კი წარმატებით გამოიყენეს საბჭოთა კავშირში). სახელმწიფოს სათავეში ნაჯიბულას მოხელის შემდეგ დაიწყო კომპრომიზების ძიება შეიარაღებული ოპოზიციასთან. რაც მთავარია, დემოკრატიზაციის სახელით დაიწყო სოციალისტური სისტემისთვის ჩაყრილი საფუძვლების განადგურება. აგრარული რეფორმა ჩაიშალა. დაუშვეს მინაზე კერძო საკუთრება. ერთი სიტყვით, ავღანეთში წინსწრებით დაიწყო ყველა ის პროცესი, რომლებიც ხელისუფლებაში გორბაჩოვის ხელისუფლების შემდეგ საბჭოთა კავშირში დაიწყო, თუმცა ამ პროცესებს არც საბჭოთა კავშირსა და არც ავღანეთში არ ერქვა ნამდვილი სახელი — სახელმწიფოს ნგრევა.

1987 წლიდან ავღანეთის ტერიტორიაზე შეიარაღებული მებრძოლებმა უფრო სახიფათო ხასიათი მიიღო. 1988 წლიდან იწყება საბჭოთა შეიარაღებული კონტინგენტის გამოყვანა ავღანეთის ტერიტორიიდან, მაგრამ, როგორც ყველაფერი იმ პერიოდის საბჭოთა კავშირში, ესეც გაურკვევლობის საბურველში იყო გახვეული. გაუგებარი რჩებოდა, რას ემსახურებოდა საბჭოთა სამხედრო კონტინგენტის სასწრაფოდ გამოყვანა ავღანეთში ტერიტორიიდან. საქმე ის იყო, რომ იმ ამოცანის შესრულება, რომლისთვისაც სამხედრო კონტინგენტი ავღანეთში შეიყვანეს, გარდაქმნის დაწყების შემდეგ საბჭოთა კავშირში აღარავის სჭირდებოდა, რადგან სახელმწიფოს გეოპოლიტიკური სტრატეგია იცვლებოდა. ავღანეთი, როგორც აზიის ცენტრალური ტერიტორია და მილიონი რეგიონის ერთ-ერთი გასაღები, საბჭოთა კავშირის გასაძლიერებლად თუ იყო საჭირო, მას შემდეგ, რაც საბჭოთა კავშირის ხელმძღვანელობამ თავად დაიწყო მიზანმიმართული მუშაობა საკუთარი სახელმწიფოს დასასუსტებლად და, საბოლოო ჯამში, მის დასაშლელად, რა თქმა

უნდა, იგი საბჭოთა კავშირის ინტერესებს მიღმა რჩებოდა, თუმცა ეს სულაც არ ნიშნავდა იმას, რომ ავღანეთი გეოსტრატეგიულ მნიშვნელობას კარგავდა. ეს მხოლოდ იმას ნიშნავდა, რომ ამიერიდან ავღანეთისთვის ბრძოლას დასავლეთი დაიწყებდა...

საბჭოთა ჯარი, რომელიც ტოვებდა ავღანეთს, მისი იქ ყოფნის პერიოდში მინც დადებით მისიას ასრულებდა და ხელისუფლების განსამტკიცებლად მრავალ წარმატებულ ოპერაციას ახორციელებდა. მიუხედავად ამისა, ქვეყანა სისხლისგან იცლებოდა, ამის მთავარი შედეგი იყო ის, რომ 1990 წლის ზაფხულში ავღანეთის სახალხო დემოკრატიულ პარტიას სახელი შეეცვალა და „ვატანი“ („ამაშული“) ეწოდა, რომელმაც მთლიანად განაცხადა უარი კომუნისტურ იდეოლოგიაზე. 1992 წელს მოჯაჰედების მხარეს გადავიდა 53-ე ქვეითა დივიზია, რომელსაც აბდულ რაშიდ დუსტუმი მეთაურობდა. 1992 წლის 28 აპრილს ლამით დუსტუმისა და საველე მეთაურ ახმად მასუდის შენარტები უბრძოლველად შევიდნენ ქაბულში, რითაც ავღანეთის კომუნისტური სისტემაც და ნაჯიბულას მმართველობაც ერთდროულად დასრულდა.

რას ნიშნავდა ავღანელი ხალხისთვის რამდენიმეწლიანი სოციალიზმი ან რა გაკეთდა ავღანეთში კომუნისტური მმართველობისა და საბჭოთა სამხედროების ყოფნის პერიოდში? თვალის ერთი გადავლევითაც კი ნათელი ხდება ის რევოლუციური ნახტომი, რომელიც ქვეყანაში სოციალისტურ მმართველობას თუნდაც სამოქალაქო ომისა და შეიარაღებული დაპირისპირების პირობებში მოჰყვა:

- * 1978-1982 წლებში ქვეყანაში აშენდა 249 სამრეწველო საწარმო;
- * მუშათა მინიმალური ანაზღაურება გაიზარდა 40-50 პროცენტით;
- * საბჭოთა სპეციალისტებმა ქაბულსა და ხაირათონში 1985 წელს ააშენეს სამი ავტოქარხანა, რომლებიც უშვებდნენ „კამაზებს“;
- * 1988 წელს ქაბულში გაიხსნა საწარმო, რომელიც აწარმოებდა ველოსიპედებს წელიწადში თხუთმეტი ათასი ცალით ოდენობით;
- * 1978 წლის 12 ივნისს მიიღეს დეკრეტი, რომლის ძალითაც გაუქმდა გლეხების დავალიანება მსხვილ მინათმფლობელთა წინაშე. თერთმეტი მილიონი გლეხი გათავისუფლდა გადასახადისგან, რომელიც მათ სულს უხუთავდა;
- * 1978 წლის 28 ნოემბერს მიიღეს დეკრეტი მინის რეფორმის შესახებ, რომლის მიხედვითაც ქვეყანაში

დასავლეთმა დაიწყო ავღანეთში საკუთარი გავლენების გაძლიერება და არაფორმალური შეიარაღებული დაჯგუფებების ჩამოყალიბება, რომლებიც მზად იყვნენ, შესაბამისი ანაზღაურების საფასურად ნებისმიერი დაკვეთა შეესრულებინათ. სათავე დაედო რევოლუციური იდეალებისგან ფართო მრავალს სწრაფი გაუ-

1986 წელს ავღანეთის სახალხო-დემოკრატიული პარტიის ცენტრალური კომიტეტის მე-18 პლენუმმა ბაბრამ ქარმალი ჩაანაცვლა მუშამედ ნაჯიბულამ. ეს უკვე ის

აშშ-ს ხელისუფლებამ სვლა პირაფრის უზულის, რაფან ან ქვანის პირაფრებზე დასწრები არ მოვა. ან ქვანის და მასთან ერთად მთელი მსოფლიოს სავალი გაუგებრობა, როდესაც ან უკვე სრულ ანაქრონიზმად ქვანული მათი პოლიტიკური სისტემა ისევე დაიგვირგვინა, როგორც ისტორიული კართაგენი დაიგვირგვინა. ეს დრო უორს როგორ არ არის, ნათელია, მაგრამ მხოლოდ დეკრეტად თუ უწყის კიდევ რა უზაფრავების დატარებას მოასწავებს ისინი, სანამ საბოლოოდ დაქრავდნენ მათი პოლიტიკური აღსასრულის მთელი კლანტისთვის ან სანატრული ჯამი

**«მა სიტყვასა
პრეტსა გააჩინა...»**

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

1996 წლიდან, მას შემდეგ, რაც მუშაობდა ნაჯიზულა სიკვდილით დასაჯეს, ხოლო ჩრდილოეთის ალიანსი რამდენიმე პროვინციაში შერკეს, „თალიბანი“ ავღანეთის ტერიტორიის მთელ ტერიტორიას აკონტროლებდა. თალიბანები გამოიჩინეს რელიგიური შუამდგომლობით, ტაროლისტული სულისკვეთებითა და სისასტიკით. ქალთა უფლებების სრული იგნორირება, ქურდობისთვის მალავის მოკვებითა და ყველა სხვა ალმსარებლობის დაუნდობელი დევნა მათი სავიზიტო ბარათი იყო. ამავე პერიოდში იწყება ნარკოტიკების წარმოების მასშტაბური ზრდა.

მსოფლიოზე გაბატონების აპრიკულა პოლიტიკა შეინარა ავღანელი ხალხის უფლება, იხსოვროს გვირგვინი გარემოში, ჰქონდეს შრომისა და დასვენების ადამიანური პირობები და ვითარდებოდეს. აპრიკულაზე მოახსენეს, რომ ავღანელ ხალხს სოხილურად საერთაშორისო საზოგადოებაში სისტემის ნახვად, რომლის შედეგადაც ოკოპირებული წლის წინათ იყო დასჯადი, ხალხი ტაროლისტულ-განდობური სახელმწიფო შეარქნოდა, რომლის მოვალის უფლებად ნარკოტიკებისა და სიყვარულის ნახვად ბოროტებითაა გასჭვალული და, რომელსაც სიყვარულის ნახვად სიკვდილი აქონდა.

გაუქმდა მინის მფლობელის ფეოდალური სისტემა. იმავე დეკრეტით, მთელ ქვეყანაში ჩამოყალიბდა მანქანა-ტრაქტორთა სადგურები, რაც წმინდა წყლის სოციალისტურ მოვლენას წარმოადგენდა და უდიდესი ნახტომი იყო ქვეყნის სწრაფი ტემპით განვითარებისკენ;

* 1982 წლის იანვარში მიღებულიქმნა დეკრეტი წყლის შესახებ, რომლის მიხედვით წყალი გამოცხადდა ნაციონალურ საკუთრებად და გაუქმდა წყალზე დაწესებული გადასახადი. წყალი გახდა უფასო და ყველასთვის ხელმისაწვდომი;

* 1982 წლის მაისში ამავე დეკრეტის და გასარწყავების სისტემა, რომლის მიხედვით ნებლობასაც საბჭოთა კავშირის მონაწილეობით ჯერ კიდევ 1961 წელს ჩაეყარა საფუძველი. შეიქმნა ირიგაციის სამინისტრო;

* 1979 წელს შეიქმნა ბინათმშენებლობისა და ინფრასტრუქტურული მოწყობის პროგრამა;

* 1979-86 წლებში საბჭოთა კავშირის დახმარებით ქვეყანაში 1000 კმ-ზე მეტი გზა დაიგო, აშენდა 100 მეტრზე მეტი სიგრძის 8 ხიდი, დაიწყო სარკინიგზო მაგისტრალის მშენებლობა, შეიქმნა საბჭოთა და ავღანური ერთობლივი სატრანსპორტო კომპანია „АФСОТ“, ჩეხოსლოვაკიიდან შემოიყვანეს 1500-ზე მეტი სატვირთო ავტომობილი „ტატრა“, მსხვილ ქალაქებსა და სამრეწველო ცენტრებში მოძრაობა დაიწყო ტროლეიბუსებმა.

* 1980 წლიდან ქვეყანაში ამოქმედდა უტოლინობისა და გაუნათლებლობის ლიკვიდაციის (ქალაქად 9-წლიანი და სოფლად 11-წლიანი) პროგრამა;

* 1988 წელს ავღანეთის დემოკრატიული რესპუბლიკის წარმომადგენელი, ავღანეთის სამხედრო-საჰაერო ძალების კაპიტანი აბდულ მომინდი მონაწილეობდა კოსმოსურ ფრენაში ხომალდზე „Солнц ТМ-6“. შეიძინა დღის განმავლობაში მისი მონაწილეობით გაკეთდა ავღანეთის ტერიტორიის ათობით ფოტოგადაღება, რამაც პირველად ქვეყნის ისტორიაში შესაძლებელადაქცია კარტოგრაფიული ატლასის შექმნა. ავღანეთის პირველ და ჯერჯერობით ბოლო კოსმონავტის საბჭოთა კავშირის გმირის წოდება მიენიჭა.

ნენ გზებს, უსაფრდებოდნენ და თავს ესხმოდნენ მათ, ვინც სამუშაოდ გადიოდა, წვადნენ სოფლებს, ანადგურებდნენ ინფრასტრუქტურას, ანესებდნენ ფულად ჯილდოს მათთვის, ვინც ავღანეთის სახალხო-დემოკრატიული პარტიის წევრს მოკლავდა. ნადირობას აცხადებდნენ მმართველი პარტიის არამხოლოდ ოჯახის წევრებს, არამედ ნათესავებზეც კი.

მიუხედავად ამ კომპარული სიტუაციისა, საბჭოთა კავშირი შუა საუკუნეების ფეოდალურ წყვილადმი ჩარჩენილსა და ტერორიზმის წმუქში აღმოჩენილ ავღანეთს სოციალისტური აღმშენებლობის პერსპექტივას უზსნიდა. საბჭოთა კავშირი ამაში, მართალია, თავის გეოპოლიტიკურ ინტერესებს აქსოვდა, მაგრამ ავღანელი ხალხისთვის, მთლიანად აზიის კონტინენტისთვისა და მსოფლიოსთვისაც ამას სიკეთის მეტი არაფერი მოჰქონდა. ბოროტება მეორე მხარეს იდგა, ანუ ბოროტება აშშ-ში იყო, სადაც ყოველივე ამის ალტერნატიული სცენარი იწვევდა, რაც საბჭოთა კავშირისა და სოციალისტური სისტემის ნგრევას გულისხმობდა, რაც ავღანელი ხალხისთვის სოციალისტური ნათელი მომავლის წარმეგვარა და მსოფლიოს დაპყრობის მოსურნე ძალების ხელში ტერორისტულ ინსტრუმენტად გადაქცევას გულისხმობდა. გორბაჩოვისა და მისი გუნდის მიერ საბჭოთა კავშირში ჩადენილი გაუგონარი დღაღების შედეგად ავღანეთის სოციალისტური რევოლუცია ჩაფლავდა და ქვეყანაში სრულიად საპირისპირო პროცესები დაიწყო...

რეკეს, „თალიბანი“ ავღანეთის თითქმის მთელ ტერიტორიას აკონტროლებდა. თალიბები გამოიჩინეს რელიგიური შუამდგომლობით, ტერორისტული სულისკვეთებითა და სისასტიკით. ქალთა უფლებების სრული იგნორირება, ქურდობისთვის მალავის მოვალის უფლებად ნარკოტიკებისა და სიყვარულის ნახვად ბოროტებითაა გასჭვალული და, რომელსაც სიყვარულის ნახვად სიკვდილი აქონდა.

მემკვიდრეა, რომელიც ამ ქვეყანაში ჩვენი შეჭრის შედეგად ჩამოყალიბდა.

დღეს ისეთი ვითარებაა შექმნილი, რომ რუსეთის პრეზიდენტი ვი „თალიბანის“ ხელისუფლების აღიარებას და მასთან თანამშრომლობას აღარ გამოიციხავს, ვინაიდან ავღანეთის ხელისუფლებაში ამ ორგანიზაციის მოსვლა უკვე ფაქტია, რომელსაც ახლა წინ ვერაფერი აღუდგება. ლაბარაკობენ იმის შესახებაც, რომ რუსეთისა და ჩინეთის ერთობლივი ძალისხმევის შედეგად ამერიკელებს ავღანეთიდან გაქცევის გარდა ყველა გზა მოჭრილი ჰქონდათ. მე მაინც იმ აზრისკენ ვიხრები, რომ ავღანეთში ამერიკელებმა რუსეთის წინააღმდეგ ახალი ვერსიები ჩაიფიქრეს, რომელიც კიდევ ერთი ტერორისტული სახელმწიფოს ჩამოყალიბებაში გამოიხატება, რომელმაც ცენტრალური აზიის მხრიდან რუსეთის საზღვრებთან დესტაბილიზაციის კერები უნდა გააჩინოს. უბრალო, ალბათ, გზებს ეძებს, როგორ მიუბრუნოს ამერიკელებს თავიანთივე ვერსიებიდან ბუმერანგის ეფექტი ისევე, როგორც სირიიდან მიუბრუნა „ისლამური სახელმწიფოთი“ მანიპულაცია და ვერსიები. განა ამერიკელთა ვერსიებიდან არ მეტყველებს თუნდაც ის ფაქტი, რომ მათ მიერ მხარდაჭერილი პრეზიდენტი აშრაფ ბანდი მშვიდად ნავიდა ქვეყნიდან იმ ხელს, სულ რაღაც, 169 მილიონი დოლარი გააყოლა?!

ეს არის მცირე ჩამონათვალი სოციალისტური ავღანეთის მიღწევებისა, რომლებიც საბჭოთა კავშირის თანადგომითა და ხელშეწყობით ხორციელდებოდა, მაგრამ, რასაც, სამწუხაროდ, ბოლომდე მიყვანა არ ეწერა.

გასათვალისწინებელია, რომ ეს ყველაფერი კეთდებოდა სამოქალაქო ომისა და სამხედრო დაპირისპირების ვითარებაში. 1979-1987 წლებში განაღდეს 10 000 კმ გზა, ამოიღეს 30 000-ზე მეტი ნაღმი და სხვა ასაფეთქებელი მოწყობილობა. 1983 წლის მონაცემებით, დაუმანებმა გაანადგურეს ქვეყანაში არსებული სკოლებისა და საავადმყოფოების 50 პროცენტზე მეტი, სახელმწიფო ავიატრანსპორტის 14 პროცენტი, კავშირგაბმულობის ხაზების სამი მეოთხედი. დაუმანებნი მოქმედებდნენ ლია ტერორით. ისინი კეტავდ-

ნენ გზებს, უსაფრდებოდნენ და თავს ესხმოდნენ მათ, ვინც სამუშაოდ გადიოდა, წვადნენ სოფლებს, ანადგურებდნენ ინფრასტრუქტურას, ანესებდნენ ფულად ჯილდოს მათთვის, ვინც ავღანეთის სახალხო-დემოკრატიული პარტიის წევრს მოკლავდა. ნადირობას აცხადებდნენ მმართველი პარტიის არამხოლოდ ოჯახის წევრებს, არამედ ნათესავებზეც კი.

მიუხედავად ამ კომპარული სიტუაციისა, საბჭოთა კავშირი შუა საუკუნეების ფეოდალურ წყვილადმი ჩარჩენილსა და ტერორიზმის წმუქში აღმოჩენილ ავღანეთს სოციალისტური აღმშენებლობის პერსპექტივას უზსნიდა. საბჭოთა კავშირი ამაში, მართალია, თავის გეოპოლიტიკურ ინტერესებს აქსოვდა, მაგრამ ავღანელი ხალხისთვის, მთლიანად აზიის კონტინენტისთვისა და მსოფლიოსთვისაც ამას სიკეთის მეტი არაფერი მოჰქონდა. ბოროტება მეორე მხარეს იდგა, ანუ ბოროტება აშშ-ში იყო, სადაც ყოველივე ამის ალტერნატიული სცენარი იწვევდა, რაც საბჭოთა კავშირისა და სოციალისტური სისტემის ნგრევას გულისხმობდა, რაც ავღანელი ხალხისთვის სოციალისტური ნათელი მომავლის წარმეგვარა და მსოფლიოს დაპყრობის მოსურნე ძალების ხელში ტერორისტულ ინსტრუმენტად გადაქცევას გულისხმობდა. გორბაჩოვისა და მისი გუნდის მიერ საბჭოთა კავშირში ჩადენილი გაუგონარი დღაღების შედეგად ავღანეთის სოციალისტური რევოლუცია ჩაფლავდა და ქვეყანაში სრულიად საპირისპირო პროცესები დაიწყო...

1989 წელს ავღანეთიდან საბჭოთა ჯარის გადართობის შემდეგ სამოქალაქო ომმა ახალი კარდით იწყება. ძველნი ჩრდილოეთი ნაწილში სავალე მეთაურებმა შექმნეს ე.წ. ჩრდილოეთის ალიანსი. 1992 წელს ისინი ქაბულში შევიდნენ და ავღანეთის დემოკრატიულმა რესპუბლიკამ არსებობა ოფიციალურად შეწყვიტა. იმხანად ძველნი სამხრეთ ნაწილში დაიკავეს. 1996 წლიდან, მას შემდეგ, რაც მუშაობდა ნაჯიზულა სიკვდილით დასაჯეს, ხოლო ჩრდილოეთის ალიანსი რამდენიმე პროვინციაში შე-

რეკეს, „თალიბანი“ ავღანეთის თითქმის მთელ ტერიტორიას აკონტროლებდა. თალიბები გამოიჩინეს რელიგიური შუამდგომლობით, ტერორისტული სულისკვეთებითა და სისასტიკით. ქალთა უფლებების სრული იგნორირება, ქურდობისთვის მალავის მოვალის უფლებად ნარკოტიკებისა და სიყვარულის ნახვად ბოროტებითაა გასჭვალული და, რომელსაც სიყვარულის ნახვად სიკვდილი აქონდა.

2001 წლის 11 სექტემბრის ტერაქტის შემდეგ აშშ-ს ავღანეთში შეჭრის საბაბი გაუჩნდა. ისინი ამტკიცებდნენ, რომ ტერორი ავღანეთში დაიგვიდა, რომ „თალიბანმა“ უსაბაბოდ დაიწყო თავისუფალი მისცა და ა.შ. ბრაზილიელი ჟურნალისტის, პაპე ესკობარის, ინფორმაციით, აშშ-ის ავღანეთში შეჭრის მთავარი მოტივი ტრანსავლანური მილსადენის (თურქმენეთი-ავღანეთი-პაკისტანი-ინდოეთი) გაყვანაზე „თალიბანის“ უარი იყო იმ პირობებით, რომლებსაც ამერიკელები აყენებდნენ... პრინციპული მნიშვნელობა არ აქვს იმის დადგენას, რამოტივით ხელმძღვანელობდნენ ამერიკელები, როდესაც ავღანეთში შეჭრის შესახებ გადაწყვეტილებას იღებდნენ, ფაქტია, რომ მოტივს ისინი ნებისმიერ შემთხვევაში გამოქვნიდნენ.

ამერიკელთა სამხედრო ოპერაციის შედეგად („დაუმარცხებელი თავისუფლება“) „თალიბანის“ რეჟიმი დამარცხდა, მაგრამ ის არ განადგურებულა. მისი ერთი ნაწილი მთებში გაიხიზნა, მეორე ნაწილმა კი პარტიზანულ ომს მიჰყო ხელი ავღანეთისა და პაკისტანის ტერიტორიაზე. „თალიბანის“ რეჟიმის დაცე-

ნის შემდეგ, 2001 წელს, გამოცხადდა ავღანეთის ისლამური რესპუბლიკა, რომლის პრეზიდენტად არჩეულქნა ზამიდ კარზაი, 2014 წელს ის აშრაფ განიშ შეცვალა...

ოცი წელიწადი იომეს აშშ-მა და ნატომ ავღანეთში. ეს იყო ყველაზე უაზრო ომი ომების ისტორიაში, ვინაიდან ეს აღმოჩნდა ომი „თალიბანის“ პირველი გამარჯვებიდან „თალიბანის“ მეორე გამარჯვებამდე;

ეს იყო ყველაზე თალღური ომი ომების ისტორიაში, ვინაიდან ეს იყო აშშ-ის სამხედრო უწყების ომი საკუთარი ხალხის მოსატყუებლად და ბიუჯეტის გასაძარცვად.

ცნობილია, რომ ყველაზე მეტს იქ იპარავენ, სადაც ყველაზე მეტი უფლია. აშშ-ის სამხედრო ბიუჯეტი კოლოსალურია. იგი აღემატება დანარჩენი მსოფლიოს სამხედრო ბიუჯეტებს, თითქმის ერთად აღებული ეს იყო აშშ-ის სასტრატეგიული თანხები? უზუნებრივია, რომ მსოფლიოს დაპყრობაზე მოცულობის სახელმწიფო შეიარაღებაზე დიდ თანხებს დახარჯავს, მაგრამ პენტაგონი დაქვავს სა უძირო ორმოს, რომლის ამოსავლებად უფრო მეტი თანხები იხარჯება, ვიდრე უშუალოდ შეიარაღებისა და სამხედრო ოპერაციებისთვის. ამჟამად, აშშ-ის კონგრესის სპეციალური კომისია სწავლობს ავღანეთის ოცნიან ომში ამერიკელი ხალხის მიერ განუულ ხარჯებს.

როგორც აქამდე ჩატარებულმა შემომხებებმა აჩვენა, აშშ-ის ისტორიაში ყველაზე ხანგრძლივი ომი ქვეყნის ბიუჯეტისთვის შავ ხვრელად იქცა, — აცხადებენ ამერიკელი ექსპერტები, პოლიტიკო-

ნის შემდეგ, 2001 წელს, გამოცხადდა ავღანეთის ისლამური რესპუბლიკა, რომლის პრეზიდენტად არჩეულქნა ზამიდ კარზაი, 2014 წელს ის აშრაფ განიშ შეცვალა...

ოცი წელიწადი იომეს აშშ-მა და ნატომ ავღანეთში. ეს იყო ყველაზე უაზრო ომი ომების ისტორიაში, ვინაიდან ეს აღმოჩნდა ომი „თალიბანის“ პირველი გამარჯვებიდან „თალიბანის“ მეორე გამარჯვებამდე;

ეს იყო ყველაზე თალღური ომი ომების ისტორიაში, ვინაიდან ეს იყო აშშ-ის სამხედრო უწყების ომი საკუთარი ხალხის მოსატყუებლად და ბიუჯეტის გასაძარცვად.

ცნობილია, რომ ყველაზე მეტს იქ იპარავენ, სადაც ყველაზე მეტი უფლია. აშშ-ის სამხედრო ბიუჯეტი კოლოსალურია. იგი აღემატება დანარჩენი მსოფლიოს სამხედრო ბიუჯეტებს, თითქმის ერთად აღებული ეს იყო აშშ-ის სასტრატეგიული თანხები? უზუნებრივია, რომ მსოფლიოს დაპყრობაზე მოცულობის სახელმწიფო შეიარაღებაზე დიდ თანხებს დახარჯავს, მაგრამ პენტაგონი დაქვავს სა უძირო ორმოს, რომლის ამოსავლებად უფრო მეტი თანხები იხარჯება, ვიდრე უშუალოდ შეიარაღებისა და სამხედრო ოპერაციებისთვის. ამჟამად, აშშ-ის კონგრესის სპეციალური კომისია სწავლობს ავღანეთის ოცნიან ომში ამერიკელი ხალხის მიერ განუულ ხარჯებს.

როგორც აქამდე ჩატარებულმა შემომხებებმა აჩვენა, აშშ-ის ისტორიაში ყველაზე ხანგრძლივი ომი ქვეყნის ბიუჯეტისთვის შავ ხვრელად იქცა, — აცხადებენ ამერიკელი ექსპერტები, პოლიტიკო-

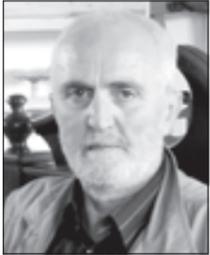
მემკვიდრეა, რომელიც ამ ქვეყანაში ჩვენი შეჭრის შედეგად ჩამოყალიბდა.

დღეს ისეთი ვითარებაა შექმნილი, რომ რუსეთის პრეზიდენტი ვი „თალიბანის“ ხელისუფლების აღიარებას და მასთან თანამშრომლობას აღარ გამოიციხავს, ვინაიდან ავღანეთის ხელისუფლებაში ამ ორგანიზაციის მოსვლა უკვე ფაქტია, რომელსაც ახლა წინ ვერაფერი აღუდგება. ლაბარაკობენ იმის შესახებაც, რომ რუსეთისა და ჩინეთის ერთობლივი ძალისხმევის შედეგად ამერიკელებს ავღანეთიდან გაქცევის გარდა ყველა გზა მოჭრილი ჰქონდათ. მე მაინც იმ აზრისკენ ვიხრები, რომ ავღანეთში ამერიკელებმა რუსეთის წინააღმდეგ ახალი ვერსიები ჩაიფიქრეს, რომელიც კიდევ ერთი ტერორისტული სახელმწიფოს ჩამოყალიბებაში გამოიხატება, რომელმაც ცენტრალური აზიის მხრიდან რუსეთის საზღვრებთან დესტაბილიზაციის კერები უნდა გააჩინოს. უბრალო, ალბათ, გზებს ეძებს, როგორ მიუბრუნოს ამერიკელებს თავიანთივე ვერსიებიდან ბუმერანგის ეფექტი ისევე, როგორც სირიიდან მიუბრუნა „ისლამური სახელმწიფოთი“ მანიპულაცია და ვერსიები. განა ამერიკელთა ვერსიებიდან არ მეტყველებს თუნდაც ის ფაქტი, რომ მათ მიერ მხარდაჭერილი პრეზიდენტი აშრაფ ბანდი მშვიდად ნავიდა ქვეყნიდან იმ ხელს, სულ რაღაც, 169 მილიონი დოლარი გააყოლა?!

აბსოლუტურად მართალი იყო ჩარლზ ჩაპლინი, როდესაც იმ სიტყვებს წარმოთქვამდა, რომლებიც ამ სტატიას ეპიგრაფად წარუშმდგარე. აშშ-ს ხელისუფლებათა ცვლა ვერაფერს უშველით, რადგან ამ ქვეყნის პრეზიდენტად მაცხოვარი არ მოვა. ამ ქვეყნისა და მასთან ერთად მთელი მსოფლიოს საშველი მამინ გამოჩნდება, როდესაც ან უკვე სრულ ანაქრონიზმად ქცეული მათი პოლიტიკური სისტემა ისევე დაინგრევა, როგორც ისტორიული კართავგინი დაინგრა. ეს დრო შორს რომ არ არის, ნათელია, მაგრამ მხოლოდ დმერთმა თუ უწყის, კიდევ რა უბედურებები დატრიალებას მოასწრებენ ისინი, სანამ საბოლოოდ დაჰკრავდეს მათი პოლიტიკური აღსასრულის მთელი მსოფლიო ავღანეთის ახალი მარყურო კვლავ გაიკვანდა ისტორიის ცის კაბადონზე, მაგრამ ამჯერად რომელი შესახელმწიფო გაჰყოფს მასში თავს, დრო გვიჩვენებს...

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

23 აგვისტოს კიევიში უკრაინის პრეზიდენტმა ვლადიმერ ზელენსკიმ ე.წ. ყირიმის პლატფორმად წოდებული ღონისძიება, გნებავთ, ფორუმი მოაწყო, რომლის მიზანი „ცივილიზებული“ კოლექტიური დასავლეთის მხარე რუსეთზე ზემოქმედებით (უპაცრავად და „ველურ“ რუსეთს ყველა ერთად და ცალ-ცალკე, დიდი ხანია, ფინეზზე ჰკიდია) უკრაინის ყირიმის დაბრუნება იყო. „ყირიმის პლატფორმას“ 43 ქვეყნის წარმომადგენელი დაესწრო, რაც თავისთავად შთაბეჭდილებას იწვევს და რითაც ყელყელაობდა უკრაინის კლოუნი პრეზიდენტი.

უწინარესად, მივესალმები გაზეთ „საქართველო და მსოფლიოს“ ერთგულ მკითხველს. ორი კვირაა, გაზეთი შევებულეების გამო არ გამოდის, თუმცა შევებულეებს საქართველოს დღევანდელ მწარე რეალობაში, რბილად რომ ვთქვათ, ხმამაღალი ნათქვამია. სამწუხაროდ, დიდი ხანია, ის ოქროს ხანა, რომელიც საბჭოთა პერიოდში გვექონდა, წარსულს ჩაბარდა. დიას, ოქროს ხანა, რადგან სსრკ-ში სიტყვა „შევებულეებს“ ყველასათვის ერთნაირი შინაარსობრივი დატვირთვა ჰქონდა. ერთადერთი „უსამართლობა“ იყო ის, რომ დასასვენებლად წასული უბრალო მოკვდავი „კოიკას“ დღეში მანეთად ვეჩირობდით, ხოლო იმჟამინდელი „ძლიერი ამა ქვეყნისანი“ უწყებრივ დასასვენებელ სახლებსა თუ ე.წ. ინტურისტის სასტუმროებში ატარებდნენ შევებულეების დღეებს.

ამგვარ „უსამართლობაზე“ იმჟამინდელი ახალგაზრდები არ ვღარდობდით, რადგან შევებულეების მთავარი შემადგენლები (თუ ასე თქმა უკრინია), აფხაზეთის (დიას, აფხაზეთის, რადგან იმ პერიოდში, გადაუღებელი წვიმების შიშით ცოტა თუ დადიოდა აჭარაში) ზღვა და მზე, ზღვისპირა ბუნებრივობები, ე.წ. ვოლნარეზებზე განლაგებული კაფე-ბარები ყველას — მდიდარსა თუ ღარიბს, ჩინიანსა თუ უჩინოს — ერთნაირად გვიღებდა კარს; პლაჟებიც ყველას ერთნაირად გვეკუთვნოდა, დღევანდელისგან განსხვავებით, რადგან ხაზინის ვირთხებსა და გაქსუბულ ფულის ტომარა არაობებს პლაჟებიც კი შემოღობილი აქვთ. მაშინ „ძლიერი ამა ქვეყნისანი“ ასეთ უმსგავსობას ფიქრადაც ვერ გაივლებდნენ... შემოქმედის დაუმატე თანადემია, აგრეთვე ისიც, რომ საქართველოს მოსახლეობის უმრავლესობა შიმშილის ზღვარზეა და რომელ შევებულეზე, მით უმეტეს, დასვენებაზე ლაპარაკი, თუ სინდის-ნაშუსი გაგანია?! მოკლედ, რომც გასწავდებოდა ოჯახის ბიუჯეტი, რა შევებულეა და დასვენება, მით უმეტეს, ამ გაგანა პანდემიის, უტრანსპორტობის უამს სად ვიყავი წამსვლელი, მაგრამ დრო უქმად მაინც არ დამიკარგავს — ჩავუჯექი ტელევიზორს და მკითხველთან ბოლო შეხვედრიდან დღემდე გეოპოლიტიკაში მომხდარი, ჩემი აზრით, ყველა მეტ-ნაკლებად მნიშვნელოვანი მოვლენა „დავასტენოგრამე“, რათა წერილზე მუშაობისას ჩემს მიერ მონიშნული მოვლენები „გამოფიქტრა“ — ამ ორი კვირის განმავლობაში უმნიშვნელოდ ქცეული „გადაამეგლო“ და მკითხველისთვის მხოლოდ გეოპოლიტიკური მნიშვნელობის მომხდარი თუ მოსახდენი მოვლენების ჩემეული ანალიზი მიმენოდეგინა. პოი, საოცრებე! აღმოჩნდა, რომ ყველა თემა თუ მოვლენა დღესაც აქტუალურია. რომელთა საფუძვლიან განხილვას „ავი მუსაიფისთვის“ გამოყოფილი საგაზეთო ფართობი არ ეყოფა. ვეცდები, რაც შეიძლება, მოკლედ ვისაუბრო, ეგებ ჩემი ნაშრომი „დაჩეხვას“ გადაუჩრჩეს...

უკრაინა, ავღანეთი, აშშ, ევროკავშირი, ნატო — ათემაები, რომლებზეც ცალ-ცალკე და ერთად გვექნება საუბარი. საზოგადოებისთვის ცნობილია, რომ დღევანდელ მსოფლიოში ყველაფერი „თავდაყირა“ დადგა და ამ ყირიმისა და ავღანეთის მსოფლიო შენადარი აშშ.

ნის პრეზიდენტი მეგონა ისეთი, რომ ჩვენს ექსპრეზიდენტს პოლიტიკურ კლოუნადმი „მოუჯოკრავდა“. თურმე ვცდებოდი.

უკრაინის პრეზიდენტმა ვლადიმერ ზელენსკიმ 23 აგვისტოს კიევიში ე.წ. ყირიმის პლატფორმად წოდებული ღონისძიება, გნებავთ, ფორუმი მოაწყო, რომლის მიზანი „ცივილიზებული“ კოლექტიური დასავლეთის მიერ რუსეთზე ზემოქმედების მეშვეობით (უპაცრავად და „ველურ“ რუსეთს ყველა ერთად და ცალ-ცალკე, დიდი ხანია, ფინეზზე ჰკიდია) უკრაინისთვის ყირიმის დაბრუნება იყო. „ყირიმის პლატფორმას“ 43 ქვეყნის წარმომადგენელი დაესწრო, რაც თავისთავად შთაბეჭდილებას იწვევს და რითაც ყელყელაობდა უკრაინის კლოუნი პრეზიდენტი.

ეს ერთი შეხედვით, მაგრამ, თუ გადავხედავთ ამ ქვეყნების სიას, უკრაინელთა სამწუხაროდ, გნებავთ, რომ გლობალური პოლიტიკის მთავარ მოთამაშეთაგან არც ერთი არ იყო წარმოდგენილი პირველი პირებით, გარდა ისეთი ქვეყნებისა, რომლებსაც აშშ-ევროპის წამყვანი სახელმწიფოები არ ეკითხებიან, ბალი 10 შაურია თუ მანეთი, ანუ ქვეყნები, რომლებიც ე.წ. ყირიმის პლატფორმაზე პირველი პირებით იყვნენ წარმოდგენილი მსოფლიო პოლიტიკურ კლიმატზე გავლენას ვერ ახდენენ. აშშ-ბრიტანეთმა პოსტსაბჭოთა სივრცეში თავიანთი სტრატეგიული მოკავშირე (მეორე საქართველო) უკრაინა მთლად ვერ „დაიკიდეს“ და „ყირიმის პლატფორმაზე“, მართალია, უმნიშვნელო რანგის, მაგრამ მაინც მიაღწიეს წარმომადგენლები, რომელთა ვინაობასა და თანამდებობებს გაცნობებთ, რათა თვითონ განსაზღვროთ მათი პოლიტიკური ნონა და გავლენა თავიანთ ხელისუფლებებში.

„ყირიმის პლატფორმას“ დიდი ბრიტანეთიდან ესწრებოდა **ჰენრი მორტონი** — ევროპისა და ამერიკის საქმეთა მინისტრი; აშშ-დან უკრაინაში გასამგზავრებლად ორი კანდიდატურა განიხილებოდა — გაცხადებული პედეროსი, ტრანსპორტის მინისტრი **პიტ ბუტიჯიჩი** და ენერჯეტიკის მინისტრი **ჯენიფერ ბრაუნპოლმი**. საბოლოოდ გრენპოლში შეჩერდა არჩევანი. რალა ბევრი გავაგრძელო, გთავაზობთ იმ ქვეყნების ჩამონათვალს, რომლებიც ღონისძიებაზე პირველი პირების დონეზე იყვნენ წარმოდგენილი და თავად დარწმუნდებილი რუსეთის საგარეო მინისტრის, **სერგეი ლავროვის**, შეფასების მართებულობაში, რომელსაც სიის წარდგენის შემდეგ გააცნობთ.

სულ „ყირიმის პლატფორ-

უკრაინისა და საქართველოს ოცნებათა სასაფლაო

ავღანეთი, როგორც აშშ-ის დასასრულის დასაწყისი და კლოუნი პრეზიდენტის ვიზიტი ვაშინგტონში

ირაკლი ღარიბაშვილი ე.წ. ყირიმის პლატფორმაზე

ЭТО БЫЛ РУСОФОБСКИЙ ШАБАШ!
(ეს იყო რუსოფობიური «შაბაში»!). **ქელია, არ დაეთანხმო სერგეი ლავროვის ამ შეფასებას. საინტერესოა, რას ფიქრობდა ირაკლი ღარიბაშვილი, მე-13 გოჭივით რომ გამოხტა და რუსოფობიურ „შაბაშში“ ჩახტა. საქართველოს ხელისუფალნი, ჩვენ ჩვენი «ყირიმი» რომ გვაქვს დასაბრუნებელი რომ გვაქვს? ქოც-ნაცვები რუსოფობიაში პირველობას რომ არავის უთმობთ, სოხუმ-ცხინვალის დაბრუნება რუსეთის კეთილი ნების გარეშე რომ შეუძლებელია, არ იცით?**

მას“ 13 ქვეყნის პირველი პირები დაესწრნენ: ლიეტუვის, ლატვიის, ესტონეთის, პოლონეთის, ფინეთის, სლოვენის, უნგრეთის, სლოვაკეთის, მორდოვის პრეზიდენტები, რუმინეთის, ხორვატიისა და სერბეთის პრემიერმინისტრები და, რომ იტყვიან, მე-13 გოჭივით გამოხტარი საქართველოს პრემიერი **ირაკლი ღარიბაშვილი**.

ЭТО БЫЛ РУСОФОБСКИЙ ШАБАШ! (ეს იყო რუსოფობიური „შაბაში“!). ძნელია, არ დაეთანხმო სერგეი ლავროვის ამ შეფასებას. საინტერესოა, რას ფიქრობდა ირაკლი ღარიბაშვილი, მართლაც მე-13 გოჭივით რომ გამოხტა და რუსოფობიურ „შაბაშში“ ჩახტა. საქართველოს ხელისუფალნი, ჩვენ ჩვენი „ყირიმი“ რომ გვაქვს დასაბრუნებელი რომ გვაქვს? ქოც-ნაცვები რუსოფობიაში პირველობას რომ არავის უთმობთ, სოხუმ-ცხინვალის დაბრუნება რუსეთის კეთილი ნების გარეშე რომ შეუძლებელია, არ იცით?

მოკლედ, ასე თუ ისე, შედგა ე.წ. ყირიმის პლატფორმა, რომელიც დღეს აღარავის ახსენებენ, რადგან „მლოპანცებიანმა“ (როგორც ერთმა დასავლელმა კომენტატორმა აღნიშნა) ავღანელებმა აშშ-ის „უძ-

ქაბულის აეროპორტი

ლეველი“ არმია კუდამოქუებელი გააქციეს თავიანთი სამშობლოდან. არაფერს ვიტყვი ქაბულის აეროპორტის შემზარავ კადრებზე, რომლებიც საშინელებათა ფილმის კადრებს ჰგავდა. მიუხედავად იანკების სამარცხვინო მარცხისა, **ჯომ ბაიდიმმა** ამერიკელთა გაქცევას აშშ-ის ისტორიაში ყველაზე წარმატებული ევაკუაცია უწოდა, ამის გამო თანამართლებიერ კი, რბილად რომ ვთქვათ, აკრიტიკებენ. მძინარა ჯომ (**დონალდ ტრამპმა** შეარქვა) კი, რომელიც „შპარგალის“ გარეშე ორ სიტყვას ვერ ამბობს, ამ ვითარებაში ზელენსკისთან შესავედრად მოიცალა.

ვლადიმერ ზელენსკი ვაშინგტონს ეწვია და იმ სასტუმრო-

ში დაბინავდა, რომლის ფანჯრებიდანაც თეთრ სახლს პირდაპირ უყურებდა. ბაიდენტან აუდიენციის მოლოდინში (შეხვედრა გადაუდეს), 2-3 დღის განმავლობაში დილაობით, სპორტულ ფორმაში გამოწყობილი, ძუნძულით „კრუგებს“ ურტყამდა თეთრ სახლს — არ იქა, ეგებ ბაიდენტან შემაშინოს და, ბოლოს და ბოლოს, მიმიღოს ოვალურ კაბინეტში.

ამ კადრებმა გამახსენა ჩვენი პრეზიდენტი იყო, მაგრამ, მიუხედავად ამისა, აგვისტოს პროკავაციული ომის გამო, მასთან შეხვედრასა და ხელის ჩამორთმევას აშშ-ის იმჟამინდელი პრეზიდენტი **ბარაკ ობამა** აშკარად გაუბრუნდა, მაგ-

რამ მიშამ გაეროს შენობაში ტულეტთან „დაუსატყავა“ ობამას. აშშ-ის პირველი პირი იძულებული შეიქნა, მიშას სისხლიან ხელს შეხებოდა და ფოტოც გადაეღო ერთ დროს „დემოკრატიის შუქურასთან“ ერთად. დაახლოებით ამ დღეში იყო უკრაინელი კლოუნი, რომელიც რუსოფობიის გასაყიდად იყო ჩასული და კიევის ერთადერთ „საქსპორტო საკონცესიონარს“ რუსოფობიას, ზღაპრული ფასი დაადო — 227 მლრდ დოლარი, მაგრამ აშშ-მა თავდაცვისთვის მხოლოდ 65 მლნ და კიდევ ჰუმანიტარული დახმარება 47 მლნ მიუგდლო მათხოვარს...

რას აღარ იგონებენ ჩვენი სტრატეგიული მოკავშირეები, ნატოს „ლია კარში“ რომ არ შეგვიშვან. გახსოვთ, ალბათ, როცა ნატოში მიღების ცრუ მოლოდინით გათანგულ და იმედგაცრუებულ საქართველოს ნატოს ასპირანტის „საპატიო“ სტატუსი მიანიჭეს. ასპირანტურის წარმატებით დასრულება ავღანეთში 27 ქართველი ვაჟკაცის სიცოცხლედ დაუჯდა ქვეყანას.

ახლა კიდევ ერთი სატყუარა მოიგონეს — ნატოს მიღმა მთავარი სტრატეგიული მოკავშირე, რომელსაც „ნატოს თითქმის წევრობასაც“ უწოდებენ ჩვენი უნამუსო ცინიკოსი „სტრატეგიული მოკავშირენი“. **სწორედ ნატოსა და ამერიკის სტრატეგიული მოკავშირეობის იმედი ჰქონდათ იმ ავღანელებს, რომლებიც თალიბების მიშით აფრენილი თვითმფრინავები ცვი-ოდნენ ან ბორბლებში ისე ვარდებოდნენ, როგორც ხორც-საკეპ მანქანაში. მიუხედავად ამისა, პრეზიდენტი ზელენსკი არა მხოლოდ რუსოფობიის გასაყიდად, არამედ „თითქმის ნატოს წევრის“ სტატუსის მოსაპოვებლადაც ქვეყნის ვაშინგტონს, მაგრამ უარი მიიღო. ამაზევე ოცნებობს უბედური საქართველოს ხელი-სუფლებაც და სწორედ ამიტომ ვახსენე წერილის სათაურში საქართველოს ოცნებათა სასაფლაო, რადგან ანგლო-საქსების მოკავშირეობას სიკეთე არავისთვის მოუტანია...**

დავით მხეიპა
P.S. აკი ვთქვი, საგაზეთო ფართობი არ მეყოფა-მეთქი და, აჰა, ვამთავრებ წერილს ისე, რომ არაფერს მითქვამს აშშ-ის მიერ დადებულ პირობაზე, რომ სამხედრო ძალით აღარ ეცდება დემოკრატიის შეტანას სხვა ქვეყნებში... ერთადერთი „პოზიტივი“, რომელიც ზელენსკი დაბრუნდა კიევის, არის ის, რომ უკრაინის კლოუნი პრეზიდენტი ბაიდენტან დაჰპირდა, პირადად გაგაკონტროლებს უკრაინაში ლგბტ-თა დაცვასო.

„ლავროვმა თქვა, რომ საქართველოს შეუძლია, გააღრმავოს და განავითაროს თანამშრომლობა დასავლეთთან; ამასთანავე, აღადგინოს ურთიერთობა რუსეთთანაც, რისთვისაც კრემლი მზადაა. აი, ეს უკვე, ვფიქრობ, უპრეცედენტოდ კონსტრუქციული გზავნილია რუსეთის ფედერაციის მხრიდან, რაც კი ოდესმე ამ ქვეყნის პოლიტიკურ ხელმძღვანელებს გაუკეთებია საქართველოს მისამართით“.

დღიური ლორთქიფანიძე:

შეერთებული შტატებისთვის გახილავით კოფორტულია, საქართველო განიხილავოდეს მუდმივი დაკავალისა და კონფრონტაციის ზონად, ვიდრე რეალური კონსტრუქციული დიალოგი წარმოებდეს რუსეთთან

რამდენიმე დღის წინათ რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრ სერგეი ლავროვის მიერ მოსკოვის სახელმწიფო უნივერსიტეტში სიტყვიერ გამოხატვისას გაკეთებულ განცხადებას, რომ კრემლი მზად არის, საქართველოსთან კეთილმზობილო ურთიერთობა აღადგინოს, ამერიკის შეერთებული შტატების ელჩი საქართველოში, კელი დეგნანი, გამოეხატა და განაცხადა, რომ, სანამ ქართველები არ დაინახავენ კონკრეტულ ნაბიჯს ოკუპირებული ტერიტორიების მიმართ გადადგმულს, დიალოგის თაობაზე კრემლიდან წამოსულ განცხადებებს დიდი წონა არ ექნება. მისი თქმით, მსგავსი განცხადებები რუსი მაღალჩინოსნებისგან ადრეც მოუსმენია, მაგრამ მათ შედეგი არ მოჰყოლია, ამიტომ უფრო დამაჯერებელი იქნებოდა, თუ ამ ყველაფერს რუსეთის მხრიდან საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან გასვლა და ცხინვალისა და აფხაზეთის აღიარების შეწყვეტა მოჰყვებოდა.

მოგვიანებით რუსეთის საგარეო უწყების ხელმძღვანელს მწვავედ უპასუხეს პოლიტიკურ სპექტრშიც, კერძოდ, ე.წ. პროდასავლური ოპოზიციის წარმომადგენლებმა ლავროვის პროვოკატორი უწოდეს. რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრის განცხადება საფრთხედ და დესტრუქციის მორიგ მცდელობად შეფასდა უცხოეთიდან დაფინანსებული „მესამე სექტორის“ მხრიდანაც; ხოლო ხელისუფლებამ, რომელიც, როგორც ჩანს, მოცემულ ეტაპზე არ არის მზად კრემლთან პირდაპირი დიალოგისთვის, დუმილი ამჟღავნებს...

ცნობისთვის: რუსეთის მხრიდან საქართველოსთან ურთიერთობების ნორმალიზაციისთვის მზადყოფნის შესახებ განცხადებები ადრეც გაკეთდა, მათ შორის პრეზიდენტ ვლადიმერ პუტინის მხრიდანაც, მაგრამ არც ერთ ამ განცხადებას საქართველოში შესაბამისი რეაგირება არ მოჰყოლია და არაფერი გაკეთებულა დიალოგისკენ რეალური ნაბიჯების გადასადგმელად. რა გზავნილია დღეს ლავროვის განცხადება საქართველოსთვის და რატომ გააღვივანდა მსგავსი მტკიცე ამერიკის ელჩი რუსეთის საგარეო უწყების ხელმძღვანელის ნათქვამმა, „საქართველო და მსოფლიოს“ ესაუბრება უფლებადამცველი დიმიტრი ლორთქიფანიძე.

ბატონო დიმიტრი, რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრმა სერგეი ლავროვმა თავის ერთ-ერთ გამოხატვაში განაცხადა, რომ, თუ საქართველოს სურს ნორმალური ცხოვრება, რუსეთი ამისთვის მზადაა. ცხადია, მათ ორ ქვეყანას შორის კეთილმზობილო ურთიერთობების აღდგენა და ნორმალიზება იგულისხმება. ამ განცხადებას მალე გამოეხატა ამერიკის ელჩი საქართველოში — კელი დეგნანი, რომელმაც განაცხადა, სანამ ქართველები კონკრეტულ ნაბიჯებს არ დაინახავენ

გამოსვლაზე კომენტარს არ აკეთებს სოფი ძალბატიანი, მაგრამ ეს კომენტარული შეთქმულება ურთიერთობების ნორმალიზაციის შესახებ შესაძლებლობებს, კელი დეგნანის განცხადებას, რომ საქართველომ უნდა დაინახოს ნაბიჯები ურთიერთობების განხილვისკენ, რომელიც, კელი დეგნანი, გამოეხატა და განაცხადა, რომ, სანამ ქართველები არ დაინახავენ კონკრეტულ ნაბიჯს ოკუპირებული ტერიტორიების მიმართ გადადგმულს, დიალოგის თაობაზე კრემლიდან წამოსულ განცხადებებს დიდი წონა არ ექნება. მისი თქმით, მსგავსი განცხადებები რუსი მაღალჩინოსნებისგან ადრეც მოუსმენია, მაგრამ მათ შედეგი არ მოჰყოლია, ამიტომ უფრო დამაჯერებელი იქნებოდა, თუ ამ ყველაფერს რუსეთის მხრიდან საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან გასვლა და ცხინვალისა და აფხაზეთის აღიარების შეწყვეტა მოჰყვებოდა.

ოკუპირებული ტერიტორიების მიმართ გადადგმულს, კრემლიდან წამოსული განცხადებები დიდ წონას არ ატარებს. როგორ შეაფასებთ, უწინარესად, ლავროვის განცხადებას და შემდეგ დეგნანის რეაქციას?

— პირველ რიგში, მაგალითად თქვენ, რომ დაინტერესდით ამ თემით და საზოგადოებას ანგარიშით უსუსტ ინფორმაციას, იმიტომ, რომ ლიბერალური მედიაჰეგემონიის პირობებში მსგავსი საკითხების გაშუქება ან საერთოდ არ ხდება, ან, თუ ხდება, აბსოლუტურად არაობიექტური და საზოგადოების მიზანმიმართულად შეცდომაში შემყვანი ინტერპრეტაციით. ასე — რა თქვა სერგეი ლავროვმა და რა გზავნილებს შეიცავდა ჩვენთვის მისი განცხადება. დაიწყეთ იმით, რომ რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრმა გააკეთა იმაზე უფრო მნიშვნელოვანი განცხადება, ვიდრე ეს ზედაპირულად ჩანს, ვინაიდან მან განაცხადა, რომ ქართულ-რუსული ურთიერთობების განვითარება, რაც ორივე ქვეყნის ინტერესებშია და უნდა იყოს კიდევ; ცხადია, არ არის დამოკიდებული იმაზე, რომ საქართველომ შეწყვიტოს ურთიერთობა და დასავლეთთან. ლავროვმა თქვა, რომ საქართველოს შეუძლია, გააღრმავოს და განავითაროს თანამშრომლობა დასავლეთთან და ამავე დროს, აღადგინოს ურთიერთობა რუსეთთანაც, რისთვისაც კრემლი მზადაა. აი, ეს უკვე, ვფიქრობ, უპრეცედენტოდ კონსტრუქციული გზავნილია რუსეთის ფედერაციის მხრიდან, რაც კი ოდესმე ამ ქვეყნის პოლიტიკურ ხელმძღვანელებს გაუკეთებია საქართველოს მისამართით.

რამდენიმე დღის წინათ რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრ სერგეი ლავროვის მიერ მოსკოვის სახელმწიფო უნივერსიტეტში სიტყვიერ გამოხატვისას გაკეთებულ განცხადებას, რომ კრემლი მზად არის, საქართველოსთან კეთილმზობილო ურთიერთობა აღადგინოს, ამერიკის შეერთებული შტატების ელჩი საქართველოში, კელი დეგნანი, გამოეხატა და განაცხადა, რომ, სანამ ქართველები არ დაინახავენ კონკრეტულ ნაბიჯს ოკუპირებული ტერიტორიების მიმართ გადადგმულს, დიალოგის თაობაზე კრემლიდან წამოსულ განცხადებებს დიდი წონა არ ექნება. მისი თქმით, მსგავსი განცხადებები რუსი მაღალჩინოსნებისგან ადრეც მოუსმენია, მაგრამ მათ შედეგი არ მოჰყოლია, ამიტომ უფრო დამაჯერებელი იქნებოდა, თუ ამ ყველაფერს რუსეთის მხრიდან საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან გასვლა და ცხინვალისა და აფხაზეთის აღიარების შეწყვეტა მოჰყვებოდა.

«შეერთებული შტატებისთვის გახილავით კოფორტულია, საქართველო განიხილავოდეს მუდმივი დაკავალისა და კონფრონტაციის ზონად, ვიდრე რეალური კონსტრუქციული დიალოგი წარმოებდეს რუსეთთან»

მლიდან წამოსული განცხადებები დიდ წონას არ ატარებს... შეუძლებელია, ძალბატიანი დეგნანს არ ესმოდა, რომ დამოუკიდებელი კონსტრუქციის განხილვისკენ, უწინარესად, სერგეი ლავროვის განცხადებას, რომ საქართველომ უნდა დაინახოს ნაბიჯები ურთიერთობების განხილვისკენ, რომელიც, კელი დეგნანი, გამოეხატა და განაცხადა, რომ, სანამ ქართველები არ დაინახავენ კონკრეტულ ნაბიჯს ოკუპირებული ტერიტორიების მიმართ გადადგმულს, დიალოგის თაობაზე კრემლიდან წამოსულ განცხადებებს დიდი წონა არ ექნება. მისი თქმით, მსგავსი განცხადებები რუსი მაღალჩინოსნებისგან ადრეც მოუსმენია, მაგრამ მათ შედეგი არ მოჰყოლია, ამიტომ უფრო დამაჯერებელი იქნებოდა, თუ ამ ყველაფერს რუსეთის მხრიდან საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან გასვლა და ცხინვალისა და აფხაზეთის აღიარების შეწყვეტა მოჰყვებოდა.

— გამოდის, ამერიკის შეერთებული შტატები დღეს რუსულ-ქართული ურთიერთობების ჩაშლას ცდილობს? — რა თქმა უნდა, და დეგნანის განცხადება, რომელიც, ცხადია, არ არის მხოლოდ მისი პირადი პოზიცია, ამის კიდევ ერთი ამკარა დემონსტრაციაა. ისა, ვინ, თუ არა ამერიკის შეერთებული შტატებმა, რომელიც დღეს მზადაა, თვით, თალიბანთანაც? კი მოლაპარაკებები ან არაფერი, იცხადებს, რომ ნავისმიერ ვითარებაში, ყველაზე მთავარია მთავარი და კავშირების დაკავალის აღადგენა, კონფრონტაციისა და მათი უწყობა. სერგეი ლავროვის განცხადებას, რომ საქართველომ უნდა დაინახოს ნაბიჯები ურთიერთობების განხილვისკენ, უწინარესად, სერგეი ლავროვის განცხადებას, რომ საქართველომ უნდა დაინახოს ნაბიჯები ურთიერთობების განხილვისკენ, რომელიც, კელი დეგნანი, გამოეხატა და განაცხადა, რომ, სანამ ქართველები არ დაინახავენ კონკრეტულ ნაბიჯს ოკუპირებული ტერიტორიების მიმართ გადადგმულს, დიალოგის თაობაზე კრემლიდან წამოსულ განცხადებებს დიდი წონა არ ექნება. მისი თქმით, მსგავსი განცხადებები რუსი მაღალჩინოსნებისგან ადრეც მოუსმენია, მაგრამ მათ შედეგი არ მოჰყოლია, ამიტომ უფრო დამაჯერებელი იქნებოდა, თუ ამ ყველაფერს რუსეთის მხრიდან საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან გასვლა და ცხინვალისა და აფხაზეთის აღიარების შეწყვეტა მოჰყვებოდა.

ელოს და იმ გაღვივებას, რომელიც ამერიკელი მაღალჩინოსნებისგან მოჰყვება ხოლმე რუსულ-ქართული ურთიერთობების ნორმალიზაციის შესახებ, კელი დეგნანის განცხადებას, რომ საქართველომ უნდა დაინახოს ნაბიჯები ურთიერთობების განხილვისკენ, უწინარესად, სერგეი ლავროვის განცხადებას, რომ საქართველომ უნდა დაინახოს ნაბიჯები ურთიერთობების განხილვისკენ, რომელიც, კელი დეგნანი, გამოეხატა და განაცხადა, რომ, სანამ ქართველები არ დაინახავენ კონკრეტულ ნაბიჯს ოკუპირებული ტერიტორიების მიმართ გადადგმულს, დიალოგის თაობაზე კრემლიდან წამოსულ განცხადებებს დიდი წონა არ ექნება. მისი თქმით, მსგავსი განცხადებები რუსი მაღალჩინოსნებისგან ადრეც მოუსმენია, მაგრამ მათ შედეგი არ მოჰყოლია, ამიტომ უფრო დამაჯერებელი იქნებოდა, თუ ამ ყველაფერს რუსეთის მხრიდან საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან გასვლა და ცხინვალისა და აფხაზეთის აღიარების შეწყვეტა მოჰყვებოდა.

«შეერთებული შტატებისთვის გახილავით კოფორტულია, საქართველო განიხილავოდეს მუდმივი დაკავალისა და კონფრონტაციის ზონად, ვიდრე რეალური კონსტრუქციული დიალოგი წარმოებდეს რუსეთთან»

ერთი უმთავრესი დაპირება სამართლიანობის აღდგენისთვის ერთად იყო რუსეთის ფედერაციისა და პირდაპირი დიალოგის დასაწყისი, უწინარესად, სერგეი ლავროვის განცხადებას, რომ საქართველომ უნდა დაინახოს ნაბიჯები ურთიერთობების განხილვისკენ, რომელიც, კელი დეგნანი, გამოეხატა და განაცხადა, რომ, სანამ ქართველები არ დაინახავენ კონკრეტულ ნაბიჯს ოკუპირებული ტერიტორიების მიმართ გადადგმულს, დიალოგის თაობაზე კრემლიდან წამოსულ განცხადებებს დიდი წონა არ ექნება. მისი თქმით, მსგავსი განცხადებები რუსი მაღალჩინოსნებისგან ადრეც მოუსმენია, მაგრამ მათ შედეგი არ მოჰყოლია, ამიტომ უფრო დამაჯერებელი იქნებოდა, თუ ამ ყველაფერს რუსეთის მხრიდან საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან გასვლა და ცხინვალისა და აფხაზეთის აღიარების შეწყვეტა მოჰყვებოდა.

ციული დიალოგი წარმოებდეს რუსეთთან და ამ დიალოგის საფუძველზე ბარაკ ობამის სტატუსკოვოს განსაზღვრა მოხდეს ურთიერთობაში. აი, ამით არის ხოლმე განპირობებული ამერიკელების აგრესია, როცა ოფიციალური მოსკოვი დიალოგისთვის მზადყოფნაზე იწყებს ლაპარაკს. თუმცა ეს არ არის ხელისუფლების უმოქმედობის გამართლება და გამართლება იმის, რომ ცხრა წლის განმავლობაში, პრაქტიკულად, არაფერი გაკეთდა. ვთქვი და კიდევ გაიქცევი: ჩვენ არ უნდა ავყავით დასავლეთის დესტრუქციულ „ჭაჭის დაკრებას“ — ჯერ დიუკუბაცია და მერა დიალო-

გის შეიძლება გაკოტრდეს და მისთვის კრედიტების მიმცემი სახელმწიფოებისგან თუ ორგანიზაციებისგან, პარიზის კლუბი იქნება თუ სხვა საერთაშორისო საფინანსო ორგანიზაცია, შეიძლება დაგვეკისროს სანქციები... — კონკრეტულად რა სანქციები? — ეს შეიძლება იყოს სოციალური პოლიტიკის მიმართულეებით განსახორციელებელი რეფორმები, საკანონმდებლო ცვლილებები და, რაც მთავარია, შეიძლება იყოს ჩვენთვის ყველაზე მტკიცე საკითხი — სასოფლო-სამეურნეო მიწების გაყიდვის პირდაპირი ვალდებულება. აი, ეს ყველაფერი, რა თქმა უნდა, ქმნის დამაბრკოლებელ პირობას, რომ საკუთარი პოლიტიკა ვერ გაატარო... ამიტომაც მათთვის დღეს გაღვივებული საქართველოს მხრიდან უარი დამატებით სესხსა და ვალდებულებებზე, რომლებიც ერთგვარი მოკი აღმოჩნდა გლობალისტური დასავლეთისთვის. ისინი გაკვირვებული ხელეშასავსებდნენ და კითხვობდნენ: კი მაგრამ, თქვენ ამას როგორ ბედავთ?! მათ ვერ წარმოუდგენიათ და არც უნდათ იმის დაშვება, რომ რომელიმე მარიონეტმა ქვეყანამ შეიძლება უარი თქვას ვალის აღებაზე.

რაღ შეეხება ხელისუფლების პოზიციას, ვფიქრობ, შარლ მიხალაძის შემთხვევაშიც განსაკუთრებით მთავარია მთლიანობის აღდგენა და პირდაპირი დიალოგის დასაწყისი, უწინარესად, სერგეი ლავროვის განცხადებას, რომ საქართველომ უნდა დაინახოს ნაბიჯები ურთიერთობების განხილვისკენ, რომელიც, კელი დეგნანი, გამოეხატა და განაცხადა, რომ, სანამ ქართველები არ დაინახავენ კონკრეტულ ნაბიჯს ოკუპირებული ტერიტორიების მიმართ გადადგმულს, დიალოგის თაობაზე კრემლიდან წამოსულ განცხადებებს დიდი წონა არ ექნება. მისი თქმით, მსგავსი განცხადებები რუსი მაღალჩინოსნებისგან ადრეც მოუსმენია, მაგრამ მათ შედეგი არ მოჰყოლია, ამიტომ უფრო დამაჯერებელი იქნებოდა, თუ ამ ყველაფერს რუსეთის მხრიდან საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან გასვლა და ცხინვალისა და აფხაზეთის აღიარების შეწყვეტა მოჰყვებოდა.

— თუ, რა თქმა უნდა, წინასწარჩვენო აფერა არ არის ეს ყველაფერი... — გეთანხმებით, მაგრამ ნათქვამია, „აღდგომა და ხვალეო“. ძალიან მალე გამოჩნდება, ეს ყველაფერი მხოლოდ წინასწარჩვენო აფერაა თუ არა. დარწმუნებული ვარ, ამ შემთხვევაში რიგგარეშე საპარლამენტო არჩევნებს წინ ვერაფერი დაუდგება. ესაუბრა ჯაბა შვანია

რუსეთის ლიდერმა კიდევ ერთხელ აღნიშნა, რომ კიევთან ურთიერთობა არანორმალურ და არაბუნებრივ ხასიათს ატარებს. „და, ადრე თუ გვიან — უკეთესი იქნება, თუ ეს მოხდება ადრე, და რაც ადრე, მით უკეთესი — ჩვენ სრულფორმატიანი მასშტაბით აღვადგენთ ურთიერთობას უკრაინასთან“.

შორეული აღმოსავლეთის ფედერალურ უნივერსიტეტში აღმოსავლეთის ეკონომიკურ ფორუმზე სიტყვით გამოსვლისას რუსეთის ფედერაციის პრეზიდენტმა რამდენიმე საკითხზე ილაპარაკა.

უორაულ აღმოსავლეთზე

ვლადიმერ პუტინმა განაცხადა, რომ რუსეთის მთავრობა შორეულ აღმოსავლეთში შექმნის კაპიტალისა და ეკონომიკის ცენტრს, შესაძლებლობების სივრცეს მოქალაქეებისა და ბიზნესმენებისთვის. რუსეთის ლიდერის თქმით, პირდაპირი უცხოური ინვესტიციების მოცულობამ ამ ფედერალურ მხარეში 6 წლის განმავლობაში 6-ჯერ მოიმატა და მთავრობას სთხოვა, მოამზადოს ენერგეტიკული პროექტები ამ მხარისთვის. ამასთანავე, პუტინის განცხადებით, შორეულ აღმოსავლეთში გაიზარდება ჯანდაცვის სისტემის ბიუჯეტი. პრეზიდენტმა ყველას შეახსენა, რომ შორეულ აღმოსავლეთში 2019 წლიდან მოქმედებს სპეციალური დემოგრაფიული პაკეტი, რომელიც ითვალისწინებს დედებისთვის დახმარების მომატებას მეორე ბავშვის გაჩენისას, ხოლო მესამე, მეოთხე და შემდეგი ბავშვების გაჩენის შემთხვევაში დედებს სახელმწიფო ყოველთვიურად დაეხმარება.

„შორეული აღმოსავლეთის წინსწრები განვითარდება ქვეყნის ხანგრძლივადინ პრიორიტეტია“, — აღნიშნა ვლადიმერ პუტინმა.

კურილის კუნძულებზე

ვლადიმერ პუტინმა კურილის კუნძულებზე „ბიზნესისთვის უპრეცედენტო საგადასახადო რეჟიმის“ შექმნაზე ილაპარაკა. მისი თქმით, მეწარმეები 10 წლით გათავისუფლდებიან მოგების, ქონების, მიწის გადასახადებისგან; დაწესდება, აგრეთვე, სამუშაო შეღავათები.

„ვიმედოვნებით, რომ კურილის კუნძულებზე პრაქტიკული მნიშვნელობის მქონე პროექტების განხორციელება დაიწყება, პირდაპირი უცხოური ინვესტიციების მოზარდი ზრდა დაიწყება და ზღვის კონტაქტების გაძლიერება“.

განსაკუთრებული პირობებით ისარგებლებენ კურილის კუნძულებზე მომუშავე უცხოური კომპანიები.

იაპონიასთან ურთიერთობაზე

ვლადიმერ პუტინმა განაცხადა, რომ რუსეთი და იაპონია დაინტერესებულნი არიან ურთიერთობის ნორმალიზაციით. „მხედველობაში მაქვს ორივე ქვეყნის სტრატეგიული ინტერესები თანამშრომლობის განვითარების მიმართ. ჩვენ ყოველთვის ვამბობდით, რომ პატივი უნდა ვცეთ მეორე მსოფლიო ომის საერთაშორისო დოკუმენტებში ასახულ შედეგებს“. რუსეთის პრეზიდენტმა, ომის შედეგებიდან გამომდინარე, სამშვიდობო შეთანხმების არარსებობას ნოსტენსი უწოდა და თქვა, რომ ამ საკითხზე დიალოგის გამართვას ყოველთვის მხარს უჭერდა. ამასთანავე, **პუტინმა ყველას შეახსენა, რომ, განახლებული კონსტიტუციის მიხედვით, რუსეთი განუყოფელია და კურილის კუნძულების სამხრეთ ნაწილი რუსეთის კუთვნილებაა საუღაროდ. მან, აგრეთვე, აღნიშნა, რომ „მოსკოვი თავს დაიხვეწა იაპონიის ტერიტორიაზე აშშ-ის რაკეტების განლაგებისგან“.**

ჩრდილოეთის საზღვაო ზონაზე

რუსეთის განზრახული აქვს, განავითაროს შორეული აღმოსავლეთის სატრანსპორტო პოტენციალი, მათ შორის უფრო გამოიყენოს ჩრდილოეთის ზღვის გზის შესაძლებლობები. „2024 წლისთვის ამ მარშრუტით წელიწადში უნდა გადაიზიდოს 80 მლნ ტონა ტვირთი“, — განაცხადა პუტინმა.

„აქ ჩვენ უნდა ვიმუშაოთ სანაპიროსა და პორტების ინფრასტრუქტურის განვითარებასა და გამაგრებაზე, უსაფრთხოების უზრუნველყოფის საკითხებზე, მაგრამ მთავარია, რომ ტვირთის კონტეინერებით გადაზიდვა იყოს ეკონომიკურად მიზანშეწონილი, ამასთანავე, რუსეთი არ აპირებს, ვინმე შეზღუდოს ჩრდილოეთის დერეფნის ათვისების საქმე“, — აღნიშნა რუსეთის პრეზიდენტმა.

განდევნილება

პუტინმა „უზარმაზარი შეცდომა“ უწოდა ზოგიერთი ქვეყნის მიერ პანდემიასთან დაკავშირებული ყველა საკითხის პოლიტიკებას, რადგან მსოფ-

«თუ ხალხს დამოკრახია სურს, ის თვითონ მივა გასთან, საჭირო არ არის ამის გაკეთება კალისიერი მეთოდებით»

უკრაინულ ხალხსა და ამომრჩეველზე. მათ უნდა განსაზღვრონ დონე, სარისხი, მუშაობის შედეგები იმ ადამიანებისა, რომლებსაც ხმა მისცენ. და, თუკი პრეზიდენტ ზელენსკის აირჩივენ და ის თავის რეალურ პოლიტიკას არა სიტყვით, არამედ საქმით განაგრძობს და რუსეთთან ურთიერთობის ნორმალიზაციისკენ მიმართავს, რატომაც არა?«

აგლანეთზე

რუსეთის სახელმწიფო მეთაურს უყურადღებოდ არ დაუტოვებია სამხრეთ აზიაში შექმნილი ვითარება. იმას, რაც ავღანეთში მოხდა, ვლადიმერ პუტინმა პუშინიტარული კატასტროფა უწოდა.

„ეს ჩემი სიტყვები არ არის. ეს ამერიკელი ანალიტიკოსების სიტყვებია... ამერიკელები, საერთოდ, ძალიან პრაგმატულნი არიან — ამ კამპანიაში 1,5 ტრილიონი დოლარი დახარჯეს და შედეგი? ნულოვანი. თუ გავითვალისწინებთ იმ ადამიანების რაოდენობას, რომლებიც კოლექტიური დასავლეთისთვის, აშშ-ისა და მისი მოკავშირეებისთვის მუშაობდნენ და ავღანეთში მიატოვეს, მაშინ ეს პუშინიტარული კატასტროფაა“.

რუსეთის პრეზიდენტმა იმედი გამოთქვა, რომ ვაშინგტონი შეწყვეტს ძველი პოზიციებიდან მოქმედებას და აღარ შეეცდება სხვა ხალხების „გაცივილურებას“.

„თუ დამოკრახია სურს რომელიმე ხალხს, მაშინ ეს ხალხი თვითონ მივა გასთან. საჭირო არ არის ამის გაკეთება კალისიერი მეთოდებით“.

ვლადიმერ პუტინმა განაცხადა, რომ თალიბების მთავრობის აღიარების საკითხი განხილული უნდა იყოს იქიდან გამომდინარე, რა დგას მათი განცხადებების უკან. მან მსოფლიო თანამეგობრობას მოუწოდებდა, ერთობლივ ძალისხმევით გადაწყვიტონ ავღანეთის პრობლემა.

ria.ru-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა გიორგი განდევნილება

პუტინმა ყველას შეახსენა, რომ, განახლებული კონსტიტუციის მიხედვით, რუსეთი განუყოფელია და კურილის კუნძულების სამხრეთ ნაწილი რუსეთის კუთვნილებაა საუღაროდ. მან, აგრეთვე, აღნიშნა, რომ „მოსკოვი თავს დაიხვეწა იაპონიის ტერიტორიაზე აშშ-ის რაკეტების განლაგებისგან“.

ლიო სრულად არ არის დაცული ვაქცინებით და ეს მათ ბუმერანგივით დაუბრუნდება. „ჩემი აზრით, დღეს გაცილებით მნიშვნელოვანია პოლიტიკაზე უარის თქმა და პანდემიისა და მისი შედეგების დასაძლევად ერთობლივი ბრძოლა. ეს განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია კაცობრიობისთვის“.

სახელმწიფო სათათბიროში არჩევნებზე

რუსეთის პრეზიდენტმა განაცხადა, რომ ძალიან არ უნდა თვოდვოდესა და საგარეო საქმეთა მინისტრების — **სერგეი შოიგუსა და სერგეი ლავროვის** გაშვება სახელ-

მწიფო სათათბიროში, თუმცა მათ თვითონ უნდა მიიღონ გადაწყვეტილება.

„**ინინი თავიანთ ადგილებზე არიან, კარგად მუშაობენ, კოლეგაობა, უბრალოდ, თხოვნით მომხმარეთ, სათავეში ჩასდგომოდნენ სინა და ყველასთვის დაინახვებინათ, რომ ყველაფერს, რასაც აკეთებთ პარტია „ედინაია რუსია“, ცხომვებაში რეალურად ხორციელდება, მათ შორის ამ ადამიანების მიხედვით“.**

ლავროვი და შოიგუ შემოდგომაზე გასამართ არჩევნებში პარტია „ედინაია რუსია“ სიით პირველ ხუთეულში იქნებიან.

უკრაინაზე

რუსეთის ლიდერმა კიდევ ერთხელ აღნიშნა, რომ კიევთან ურთიერთობა არანორმალურ და არაბუნებრივ ხასიათს ატარებს.

„და, ადრე თუ გვიან — უკეთესი იქნება, თუ ეს მოხდება ადრე, და რაც ადრე, მით უკეთესი — ჩვენ სრულფორმატიანი მასშტაბით აღვადგენთ ურთიერთობას უკრაინასთან“.

კითხვაზე — დადგება თუ არა დღე, როცა რუსეთში გამართულ ფორუმს უკრაინის პრეზიდენტიც დაესწრება, პუტინმა უპასუხა, რომ ამის დიდი იმედი აქვს.

„ეს დამოკიდებულია არა რუსეთზე, არამედ

იმას, რაც ავღანეთში მოხდა, ვლადიმერ პუტინმა პუშინიტარული კატასტროფა უწოდა. „ეს ჩემი სიტყვა არ არის. ეს ამერიკელი ანალიტიკოსების სიტყვებია... ამერიკელები, საერთოდ, ძალიან პრაგმატულნი არიან — ამ კამპანიაში 1,5 ტრილიონი დოლარი დახარჯეს და შედეგი? ნულოვანი. თუ გავითვალისწინებთ იმ ადამიანების რაოდენობას, რომლებიც კოლექტიური დასავლეთისთვის, აშშ-ისა და მისი მოკავშირეებისთვის მუშაობდნენ და ავღანეთში მიატოვეს, მაშინ ეს პუშინიტარული კატასტროფაა“.

ამერიკელთა ავღანეთში მოკავშირეები მიატოვეს და ახლა მსოფლიოში აშშ-ზე, რომელიც არასაინფორმაციო პარტნიორზე, ალავარაკდნენ. ამერიკელთა უფლება მისცეს თალიბებს, მათთან ულტიმატუმის ენაზე ელაპარაკათ („31 აგვისტომდე აქედან უნდა წახვიდეთ, თორემ...“) და ახლა მსოფლიოს ყველა ტერორისტულმა ორგანიზაციამ იცის, რომ ამერიკელთა დახმავება შეიძლება.

ამერიკის შეერთებულმა შტატებმა დაასრულა თავისი ერთ-ერთი სამარცხვინო სამხედრო ინტერვენცია — ბოლო ამერიკელმა სამხედრო მოსამსახურემ სამხედრო-სატრანსპორტო თვითმფრინავით დატოვა ავღანეთი. და უცებ გაირკვა, რომ ტერორისტული ორგანიზაცია „თალიბანი“ ამერიკის წყალობით უფრო თანამედროვე იარაღით არის აღჭურვილი, ვიდრე ბრიტანეთის არმია. როგორ მოხდა და რას გამოიწვევს ეს?

30 აგვისტოს აშშ-მა დაასრულა თავისი ჯარის გაყვანა ავღანეთიდან. მაგრამ ამ მოვლენამ საფუძველი დაუდო არა მხოლოდ ინტერვენციის 20-წლიანი პროცესის დასასრულს, არამედ რამდენიმე ახალი პროცესის დასაწყისსაც. ამერიკის ჯარის ავღანეთიდან გამოყვანა იქცა საერთაშორისო ურთიერთობების გაუმჯობესების კვანძად და წყლის ზედაპირზე წარმოქმნილი წრიული ტალღები ბევრ სხვა ქვეყანას მისწვდება.

ეს ტალღები დაკავშირებულია არა იმდენად ჯარების გამოყვანასთან, რამდენადაც იმ გარემოებებთან, რომლებიც თან ახლდა ამ გამოყვანას. ამერიკელებმა ავღანეთში მოკავშირეები მიატოვეს და ახლა მსოფლიოში აშშ-ზე, როგორც არასაინფორმაციო პარტნიორზე, ალავარაკდნენ. ამერიკელებმა უფლება მისცეს თალიბებს, მათთან ულტიმატუმის ენაზე ელაპარაკათ („31 აგვისტომდე აქედან უნდა წახვიდეთ, თორემ...“) და ახლა მსოფლიოს ყველა ტერორისტულმა ორგანიზაციამ იცის, რომ ამერიკელების დახმავება შეიძლება.

ამას გარდა, აშშ-მა ავღანეთში კოლოსალური რაოდენობის იარაღი მიატოვა, თანაც, არა უბრალო, არამედ თანამედროვე და ძალიან ძვირადღირებული. სულ თალიბებს ხელში ჩაუვარდათ 76 ათასი მანქანა, 200 თვითმფრინავი და ვერტიკალური კონტაინერული ჯიშის ბანკის განცხადებით, ახლა „თალიბანს“ უფრო მეტი ვერტიკალური „შავი ქორი“ ჰყავს, ვიდრე მსოფლიოს ქვეყნების 85%-ს, 600 ათასი ერთეული ცეცხლსასროლი იარაღი, აგრეთვე, ღამის ხედვის მონობილოები, ჯავშანფილტვები, სამედიცინო მონობილოები. „ახლა თალიბებს უფრო თანამედროვე და ძვირადღირებული იარაღები და მათზე მიმავალი მონობილოები აქვთ, ვიდრე ზოგიერთ ბრიტანელი ჯარისკაცი ატარებს“, — აღფრთოვნილია Daily Mail-ი.

კონგრესმა 31 აგვისტოს ბანკის განცხადებით, ამერიკელებმა ავღანეთში 85 მლრდ დოლარის ღირებულების იარაღი დატოვეს. შესაძარბადა: ეს თითქმის ორჯერ მეტია, ვიდრე რუსეთის 2021 წლის თავდაცვის ბიუჯეტი, და ათასჯერ მეტი, ვიდრე ტაჯიკეთის ყოველწლიური თავდაცვის ხარჯები. ვაშინგტონელი მაღალჩინოსნები, რა თქმა უნდა, თავის მართლებას ცდილობენ. „ეს „შავი ქორები“ „თალიბანისთვის“ არ მიგვიცია. ისინი მიიღეს ავღანელმა მალაჩინოსნებმა, რათა თავი დაეცვათ. ეს მოხდა განის პრეზიდენტის თხოვნით, რომელმაც თერთმეტი სახლის ოვალურ კაბინეტში დამატებითი საჰაერო ტექნიკა მოითხოვა“, — თავს იმართლებს ჯო ბაიდენის მრჩეველი უსაფრთხოების საკითხზე-

ბი ჯეკ სალივანი. მისი თქმით, პრეზიდენტი ბაიდენი არჩევანის წინაშე დადგა. „მას შეეძლო საჰაერო ტექნიკა მათთვის არ მიეცა, რადგან შეიძლებოდა, „თალიბანს“ ჩავარდნოდა ხელში, ან მიეცა იმ იმედით, რომ ისინი ამ ტექნიკას ქვეყნის დასაცავად გამოიყენებდნენ“. ბაიდენმა, სალივანის აზრით, იმ მომენტში ძალთა თანაფარდობის გათვალისწინებით, მართებული გადაწყვეტილება მიიღო. თუმცა გაუგებარია, რატომ არ გაიტანა ეს შეიარაღება აშშ-მა წელიწად-ნახევრის განმავლობაში, როცა ავღანეთიდან გასასვლელად ემზადებოდა. კოლაფსი ავღანეთის არმიისა, რომელსაც ამერიკული იარაღით უნდა ებრძოლა, მხოლოდ რამდენიმე კვირის წინათ მოხდა (ამერიკელი მაღალჩინოსნების თქმით, კოლაფსი მოხდა იმიტომ, რომ ამერიკელებმა ავღანელებს მისცეს იარაღი, მაგრამ ვერ მისცეს ნებისყოფა, ებრძოლათ ქვეყნისთვის). რა თქმა უნდა, იარაღის გატანა ამ რამდენიმე კვირის განმავლობაშიც შეიძლებოდა. ამასთანავე, გაუგებარია, რატომ არ განადგურეს ამერიკელებმა შეიარაღება, როცა მიხვდნენ, რომ ის შეიძლებოდა, თალიბებს ჩავარდნოდათ ხელში.

„თუ ისეთ დაჯგუფებებს, როგორცაა „თალიბანი“, ხელში ჩაუვარდებათ ამერიკული სამოქალაქო პირებს ავღანეთში, — განაცხადა აშშ-ის წარმომადგენელთა პალატის შეიარაღებული ძალების კომიტეტის წევრმა სკოტ კლინმა, — ამიტომ აშშ-ის მთავრობის ამოცანად უნდა იქცეს, რაც შეიძლება, მეტი რაოდენობის ასეთი არაღიარებული იარაღების გადამღობა ავღანეთში, აგრეთვე, „თალიბანისა“ და „ისლამური სახელმწიფოს“ ნებისმიერი წარმომადგენლის განადგურება.“

მაგრამ აშშ-ს არავინ და არაფერი გაუნადგურებია და ურწინაღობის პირდაპირ კითხვაზე „რატომ?“ პენტაგონის წარმომადგენელი მხოლოდ იმეორებდა, რომ პასუხისთვის მზად არ არის. უფრო მეტიც, ჯეკ სალივანმა განაცხადა, რომ ზუსტად არ იცის, რამდენი იარაღი ჩაიდგინეს ხელთ თალიბებმა, ექსპერტთა აზრით, ის არ ცრუობდა — ავღანეთის არმიის მართლაც ისეთი ქაოსი სუფევდა, რომ არავინ იცოდა, რამდენი ერთეული იარაღი აქვთ მათ. გასაკვირი არ არის, რომ ახლა აშშ-ის ადმინისტრაციას მკვეთრად აკრიტიკებენ „თალიბანისთვის“ ასეთი ჩაუქრის გამო.

25-მა სენატორმა პენტაგონის მოსთხოვა, დაითვალოს, რა და რამდენი იარაღი მოხვდა თალიბების ხელში. სენატორები აღფრთოვნებულნი არ

კალიან სსიფათო სარეჟისრი «თალიბანს» ამერიკელებისგან

ამერიკელები ავღანეთიდან ბარბიან

25-მა სენატორმა პენტაგონს მოსთხოვა, დაითვალოს, რა და რამდენი იარაღი მოხვდა თალიბების ხელში. სენატორები აღფრთოვანნი არ არიან იმის გამო, რომ «მაღალტექნოლოგიური სახედრო მონოპოლიზაცია, აშშ-ის გადასახადების გადამხდელთა ფულით შექმნილი, თალიბებისა და მათი ტერორისტული მოკავშირეების ხელში მოხვდა».

ლავენ იმის გამო, რომ „მაღალტექნოლოგიური სამხედრო მონოპოლიზაცია, აშშ-ის გადასახადების გადამხდელთა ფულით შექმნილი, თალიბებისა და მათი ტერორისტული მოკავშირეების ხელში მოხვდა“.

სხვა კრიტიკოსების აზრით, ამჟამად ამერიკა უარეს ვითარებაშია, ვიდრე ავღანეთში შეჭრის წინ იყო. „ახლა თალიბებს აქვთ მძიმე შეიარაღების, არტილერიის, ჯავშნიანი მანქანების, ამუნიციის კოლოსალური რაოდენობა. ჩვენ კი არ გვაქვს არც ბაზები, არც ლოკალიზებული განყოფილება მთავრობა და არც ჩრდილოეთის ალიანსი. ასე რომ, ჩვენ გაცილებით უარეს ვითარებაში აღმოვჩნდით, ვიდრე 2001 წელს ვიყავით“, — ამბობს კონგრესმენი მაიკ უოლში.

„ეს ვითარება ძალიან ბევრ კითხვას აჩენს. ის არ იყო აუცილებლობით გამოწვეული, მათ არავინ აიძულებდა ამის გაკეთებას. ლაპარაკია ბევრის ღალატზე“, — განაცხადა

შუა აზიის ქვეყნების ეროვნული უსაფრთხოებისთვის საფრთხედ მიიჩნევენ, ამტკიცებენ, რომ აშშ-მა წინასწარგანზრახვით შეაიარაღა „თალიბანი“ სამომავლოდ უზუკეთსა და ტაჯიკეთში შესაჭრელად, აგრეთვე, ჩინეთის მუსლიმებით დასახლებულ სინძიან-უიღურის ოლქში ვითარების დესტაბილიზაციისთვის.

ამ ვერსიას ექნებოდა არსებობის უფლება, რომ არა ორი მომენტია: პირველი — „თალიბანი“ დაინტერესებული არ არის ასეთი შეჭრით. თალიბებმა უკვე არაერთხელ განაცხადეს, რომ მათ სჭირდებათ ფული ქვეყნის აღსადგენად და მზად არიან, გაითვალისწინონ მოსკოვისა და პეკინის ინტერესები უსაფრთხოების საკითხებში; მეორე — ამერიკელების მიერ დატოვებული იარაღის ჩამონათვალში არის გადასახადები საზენიტო სარაკეტო კომპლექსები (გსსკ) — სისტემები, რომელთა მეშვეობითაც ადვილია თვითმფრინავების ჩამოგდება. სწორედ ამიტომ აშშ, რომელმაც მოგვაპყრედა გსსკ სისტემებით აღჭურვა საბჭოთა ავიაციასთან საბრძოლველად, ავღანეთიდან საბჭოთა ჯარის გასვლის შემდეგ შეეცადა, დაებრუნებინა გამოუყენებელი კომპლექსები. ანალოგიური რამ გააკეთეს მუამარ კადაფის დამხობისას, როცა მის მონიალმდეგებს გადასცეს გსსკ. ახლა განაცხადია, რომ თალიბები ამერიკას არაფერს დაუბრუნებენ. და, თუ ამერიკული გსსკ-ით (თალიბებს შეუძლიათ, ის ტერორისტებს მიჰყიდონ) ჩამოაგდებენ დასავლეთის სამხედრო თვითმფრინავს, ამ „საჩუქრით“ გამოწვეული საიმპოჯო დანაკარგები აშშ-ისთვის კატასტროფული იქნება.

ისიც აღსანიშნავია, რომ მხოლოდ იარაღით აღჭურვა არ ნიშნავს არმიის სიძლიერეს, ამ იარაღს სჭირდება ტექნიკური მომსახურება — სათადარიგო ნაწილების შეუფერხებელი მიწოდება, ავღანეთს კი ამის საშუალება საერთოდ არ აქვს, რადგან ქვეყანაში ინდუსტრია განვითარებული არ არის. თანაც ლაპარაკია არა მხოლოდ ვერტიკალურ რეზერვსა და ჯავშნიანი მანქანების მომსახურებაზე, არამედ ცეცხლსასროლ იარაღსა და ამუნიციისაზეც, ამიტომ არმიის ტექნომომსახურების პრობლემა „თალიბანის“ მთავრობისთვის ეროვნული უსაფრთხოების საკითხად შეიძლება იქცეს. ამ საკითხის მოგვარების ერთადერთი საშუალება კი აშშ-თან თანამშრომლობაა. ყველა ფაქტორის გათვალისწინებით, ექსპერტები მიდიან დასკვნამდე, რომ თალიბებისთვის იარაღის ჩუქების მიზეზი ამერიკის ადმინისტრაციის შექმნილი ქაოსია, რომელიც შეიძლება, ბევრ ქვეყანას ძვირად დაუჯდეს.

vz.ru-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოაპზადა ნიკა კორინთელა

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

დღეს არსებული პანდემიის პირობებში ჩვენმა ხელისუფლებამ არათუ დამატებით გამოჰყო სატრანსპორტო საშუალებები, არამედ გააჩერა ყოველგვარი მოძრაობა სარკინიგზო და საავტომობილო გზებზე, ამასთანავე, აკრძალა საჰაერო მიმოსვლა. აკრძალვამ კი არ განტვირთა ხალხის მასებისგან მჭიდროდ დასახლებული ქალაქები, არამედ პირიქით, პანიკურმა დამოკიდებულებამ კიდევ უფრო ხალხმრავალი გახადა საქმეში გაურკვეველი ხალხის ცნობისმოყვარეობა.

მოსკოვის ქუჩებს ისევ დენთის სუნი ასდიოდა. დიდ თეატრზე მიდგმული ხარაჩოები მიანიშნებდა, რომ სტალინი ითხოვდა შენობის აღდგენას უმოკლეს ვადაში. მოსკოვს დროებით მოშორებული მტრის ურდოები ახალი სიურპრიზებისთვის ემზადებოდნენ და მოსკოველები მილიონობით ბარითა და ნიჩბით ახალ-ახალ წინააღმდეგობას აგებდნენ მოსკოვის გარეუბნებში. მშვიდი, დადლილი ადამიანები ბლინდაჟებში და სამუშაო უბნებზე ათენ-ალამებდნენ და გაუსადღისმა ყოფის შედეგებმა ერთბაშად იფეთქა — ჭირს ჭირი დაემატა.

1942 წლის დადგომა ახალი მილოცვილი ჰქონდა სტალინს, რომ კრემლში მივიდა ცნობა — ქვეყნის ბევრ მხარეში, დიდ თუ პატარა ქალაქში იფეთქა ეპიდემიურმა დაავადებამ — ტიფამ. ძნელი სათქმელია, ეს თავს დამტყდარი უბედურება ბოროტი ხელისგან იყო ნაბოძები თუ ბუნების მიერ და სტალინმა, სხვა მნიშვნელოვან საფრონტო თუ სამეურნეო საქმიანობასთან ერთად, დღის წესრიგის უპირველეს საკითხად პანდემიასთან ბრძოლა დააყენა. სტალინმა თვითონ ჩამოაყალიბა თავდაცვის სახელმწიფო კომიტეტი — გასატანი დადგენილების პროექტი, რომლის ფოტოპირს აქვე გაახლებთ და ერთად განვიხილოთ ამ მეტად მძიმე და საგანგაშო მოვლენასთან ბრძოლის ხერხები და მეთოდები, მისი უსწრაფესად აღმოფხვრის გზები, მისი შესაძლებლობის ოპერატიულობა და შედეგები.

დადგენილება
სახელმწიფო თავდაცვის კომიტეტი. 1234 ც
1942 წლის 2 თებერვალი, მოსკოვი.
ქვეყანას და ნითელ არმიას ეპიდემიური დაავადებების პრევენციის მიზნით სახელმწიფო თავდაცვის კომიტეტი ადგენს:
1. ქალაქებში, რეგიონებში, რაიონებსა და სოფლებში მომუშავე ადგილობრივ საბჭოს დეპუტატებს:

- ა) უმოკლეს ვადებში მოწესრიგებულ იქნას ადგილობრივი აბანოები. მათი უწყვეტი ექსპლუატაციისთვის.
- ბ) მომარაგებულ იქნას საწვავის საჭირო ოდენობა; აბანოების ფუნქციონირება გადაყვანილი იქნას 24-საათიან რეჟიმში. მოსახლეობის მოთხოვნის დაკმაყოფილების მიზნით ქალაქებში, მჭიდროდ დასახლებულ პუნქტებსა და სამრეწველო საწარმოებისთვის მოწესრიგებული უზრუნველყოფილი პრიმიტიული აბანოები;
- გ) მწყობრში იქნას მოყვანილი მექანიკური და ხელის სამრეწველო საწარმოები. სამრეწველო (სამ ცვლად), უწყვეტ რეჟიმში მუშაობის უზრუნველსაყოფად, მომარაგებულ იქნას საწვავის საჭირო ოდენობით. დამატებით, მოსახლეობის მოსახურების მიზნით, ქალაქებში, სოფლებში, სამრეწველო საწარმოებსა და მშენებლობებზე გაიხსნას ხელის სამრეწველო და ექსპლუატაციური შევიდეს 1942 წლის 20 თებერვლისთვის;
- დ) ევაკუირებული მოსახლეობის ნაწილები გადაყვანილი იქნას რეგიონებსა და სოფლებში, ქალაქებში მოსახლეობის სიჭარბის თავიდან აცილების მიზნით;
- ე) რეგულარულად ჩატარდეს საზოგადო და სასწავლო

დანესებულებების, საზოგადო ტრანსპორტის პროფილაქტიკური დეზინფექცია; დაუყოვნებლივ გაინჰინდოს მოედნები, ქუჩები; მოწესრიგდეს სასწავლებლებისა და საწარმოთა საერთო საცხოვრებლები და ლიკვირებულ იქნას მჭიდროდ დასახლება;

ე) რეგიონებსა და სოფლებში, მოსახლეობის ზრდის შესაბამისად, გაფართოვდეს სამკურნალო დანესებულებათა ქსელი, განსაკუთრებით ინფექციური დაავადებების — 2 საწარმო მოსახლეობის 1000 სულზე.

2. მრეწველობისა და კვების მრეწველობის სახალხო კომისარიატებმა, ასევე ადგილობრივი საბჭოს დეპუტატებმა დამატებით გაუზიარონ ორგანიზება ადგილობრივი ნედლეულისა და მათი შემცველების ფართო წარმოებას.

3. კომუნიკაციის სახალხო კომისარიატს, საზღვაო და სადინარო სახალხო კომისარიატს:

- ა) ორგანიზებულ იქნას მატარებლების დამატებითი მიმოსვლა. ხალხის შეჯგუფებებისგან განიტვირთოს სადგურები და კატეგორიულად აიკრძალოს ბილეთების მოლოდინში მყოფ მგზავრთა შეყოვნება სადგურების შენობებში;
- ბ) დამყარდეს წესრიგი სადგურებსა და ნავსადგურებზე. გაინჰინდოს სადგურებისა და ნავსადგურების სავსე საპირფარეოები. შენარჩუნდეს სათანადო სანიტარული მდგომარეობა;
- გ) ყველა მნიშვნელოვან საკვანძო ობიექტზე ორგანიზებული იქნას საკონტროლო-სანიტარული პუნქტები მგზავრთა შემოსვლისა და სანიტარინაზაციისთვის;
- დ) გაიზარდოს სადღეინფიკაციო რაზმების რიცხობრივი რაოდენობა სათანადო სანიტარული წესრიგის შესანარჩუნებლად სადგურებსა და ნავსადგურებზე.
- 4. სსრ კავშირის ჯანდაცვის სახალხო კომისარს:
 - ა) მოხდეს ეპიდემიოლოგიების, სანიტარული ექიმებისა და ბაქტერიოლოგების გადამზადება მოსახლეობის სიჭარბის შესაბამისად 15 დღის განმავლობაში;
 - ბ) ქალაქებში ორგანიზებულ იქნას დამატებითი საევაკუაციო პუნქტები მოსახლეობის სამედიცინო-სანიტარული მომსახურებისთვის;
 - გ) მჭიდროდ დასახლებულ პუნქტებში უზრუნველყოფილი იქნას სრული იმუნიზაცია კუჭ-ნაწლავის დაავადებების საწინააღმდეგოდ; ასევე ნითელი არმიის წევრადელთა კონტიგენტში ჩატარდეს სრული იმუნიზაცია აქამდე არსებული მეთოდით. ვადა აპრილის 1942 წ.
 - დ) უზრუნველყოფილი იქნას ინფიცირებული ავადმყოფების დროული დიაგნოსტიკა და

სტალინი და პანდემიასთან ბრძოლა

«სტალინის მიერ ჩატარებული ხეობილი ტოტალური პეპინაჟი უკაცხადად იყო, როგორც მანამდე, ისე მის შემდეგ პერიოდებში და კავშირის ისტორიას არ ახსოვს, რომ, სულ რაღაც, 60 დღეში 200 მლნ ადამიანი ახრილიყო, ანუ განსოკრილავალიყო 800 მილიონი ახსრა. ალბათ, სწორედ ამან გადააჩინა საბჭოთა კავშირი ტოტალური კატასტროფისგან, როგორც მტკიანი ქვეყანას უზაღაბდნენ. ამ დონისიკიანის პანდემიის კი სტალინი იღბა, როგორც პონიკაბა გადაწყვეტილებაზე და მტკიანი ქვეყანაზე ავადანი ადამიანი იხსნა», — ნარკა პანდემიისი უკაცხადად ჩაზოვი

პოსპიტალიზაცია: რაიონულ სამედიცინო განყოფილებებსა და ეპიდემიოლოგიურ სადგურებში შეიქმნას მოძრავი ეპიდრაზმები, აღჭურვილი სწრაფი სანიტარული საშუალებებით;

ე) ადგილობრივი საბჭოს დეპუტატებთან ერთად ორგანიზებული იქნას სამედიცინო-სანიტარული მომსახურება სამოქალაქო მოსახლეობის იმ კონტიგენტისთვის, რომლებიც ასრულებენ და აწარმოებენ თავდაცვით სამუშაოებს;

ვ) ქალაქებში, მჭიდროდ დასახლებულ პუნქტებში, საწარმოებსა და საერთო საცხოვრებლებში, სკოლებსა და ბაღებში, ასევე სასადილოებში სისტემატური კონტროლისათვის ორგანიზებული იქნას

რაზმი მემორებისთვის. თავდაცვის სახალხო კომისარიატმა აღნიშნული რაზმების დასაკომპლექტებლად გამოყოფა 15 000 მემორი და უზრუნველყოფა 27 000 პერსონალით, მათ შორის მოხალისე პირებით. დადგენილების განსახორციელებლად ადგილზე შეიქმნას საგანგებო უფლებების ანტიანტიემიური კომისიები შემდეგი შემადგენლობით: ადგილობრივი საბჭოს წარმომადგენელი (კომისიის თავმჯდომარე), ჯანდაცვის სახალხო კომისარიატის წარმომადგენელი, შინაგან საქმეთა სახალხო კომისარიატის წარმომადგენელი, არმიისა და პარტიული ორგანოების სანიტარული სამსახურების წარმომადგენლები. დადგენილების არაკეთილად აღიქმის შემთხვევაში კომისიებს აქვთ უფლება, იმოქმედონ უმკაცრესი პასუხისმგებლობით.

7. ამხ. მიტერევი დაინიშნოს თავდაცვის სახელმწიფო კომიტეტის უფლებამოსილი წარმომადგენლად ანტიემიური საქმიანობის წარმართვისთვის. ყველა პარტიული, საბჭოთა და სამხედრო ორგანიზაციების ევალება ყოველგვარი დახმარება აღმოუჩინოს ამხ. მიტერევს დაკისრებული მოვალეობის შესასრულებლად.

8. დაველოდო სსრ კავშირის სახალხო კომისარიატს საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილე ამხ. კოსიგინს და ამხ. ზემლი-არკასს, ყოველდღიურად აკონტროლონ აღნიშნული დადგენილების სრულყოფილად შესრულება.
თავდაცვის სახელმწიფო კომიტეტის
თავმჯდომარის მოადგილე
3. მოლოტოვი

დააკვირდით დადგენილების მე-3 მუხლის ა) პუნქტს:
ა) ორგანიზება უნდა იქნას მატარებლების დამატებითი მიმოსვლა. ხალხის შეჯგუფებისგან განიტვირთოს სადგურები და კატეგორიულად აიკრძალოს ბილეთების მოლოდინში მყოფ მგზავრთა შეყოვნება სადგურების შენობებში.

დღეს არსებული პანდემიის პირობებში, ჩვენმა ხელისუფლებამ არათუ დამატებით გამოჰყო სატრანსპორტო საშუალებები, არამედ გააჩერა ყოველგვარი მოძრაობა საჰაერო მიმოსვლა. აკრძალვამ კი არ განტვირთა ხალხის მასებისგან მჭიდროდ დასახლებული ქალაქები, არამედ პირიქით, პანიკურმა დამოკიდებულებამ კიდევ უფრო ხალხმრავალი გახადა საქმეში გაურკვეველი ხალხის ცნობისმოყვარეობა.

მიაკვირეთ ყურადღება:
«კატეგორიულად აიკრძალოს ბილეთების მოლოდინში მყოფ მგზავრთა შეყოვნება სადგურების შენობებში».

დედამიწის 1/6-ზე 15 დღის ვადაში მოხდა ექიმებისა და სხვა მედპერსონალის გადამანინიება მოსახლეობის რაოდენობის მიხედვით. (წარმოიდგინეთ სამუშაოს მოცულობა და ტერიტორიულად გიგანტური მასშტაბები — გრ. ონიანი).
დღეს ხშირად მოისმენთ ტელევიზორიდან კომენტარებს — ვინ იღებს პასუხისმგებლობას მომხდარაზე? პასუხი — არაპინი!

ვინ დაიკისრა პასუხისმგებლობა ყველაფერზე დაწყებული ომითა და დამთავრებული პანდემიით?! პასუხი — სსრკის თავდაცვის სახელმწიფო კომიტეტი! კერძოდ, ვინ? — სტალინი!

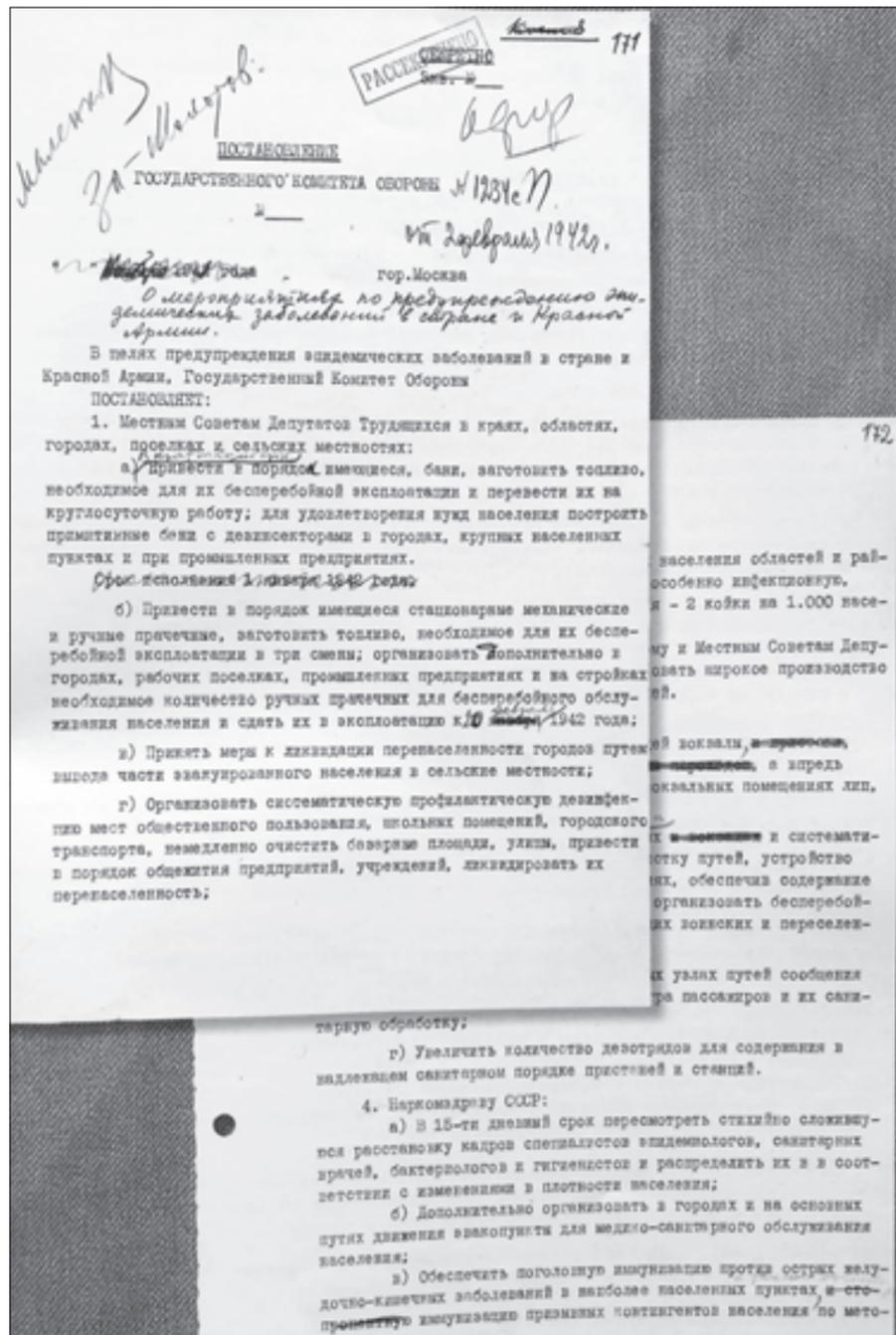
წარმოშობით გერმანელი ამერიკელი პოლიტოლოგი პანს მორგენტის მიხედვით, სახელმწიფო თავდაცვის უზრუნველსაყოფად წერს: «პოლიტიკოსის უმადესი წინააღმდეგობა მორალური მისი ქვეყნის ინტერესებია». ეს ხომ სტალინი დაწერილი!

სტალინის ზემოაღნიშნული დადგენილების მიხედვით, სახელმწიფო თავდაცვის სამრეცხაოს მოწყობა 1942 წლის 20 თებერვლამდე — რაზმების დასაკომპლექტებლად გამოიყოფა 15 000 მეთაური, 27 000 პერსონალით. წარმომადგენელი მხრის მხარე

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„ვმონებ უაპ-აბასის შემოსევამაც არ ააყაყანა ისე საქართველო, როგორც სოლარის ბაჩენამ: სოლარა სიკვდილის მომასწავებელია და ჩვენ სომ სიცოცხლის მეტისმეტად მოყვარულნი ვართ და ანკი რას არ აბვყაყანებდა“, — ასე იწყება ვაჟა-ფშაველას ვრცელი წერილი „ფიქრები სოლარის ბაჩენაზე“, რომელიც 1892 წელს „ივერიის“ 207-ე ნომერში გამოქვეყნდა.

ბოლოში სტალინმა თავი მიანება ვიტლერს და ჭირის ბაცილებს გამოუცხადა სამკვდრო-სასიცოცხლო ბრძოლა. სტალინი იმიტომ იყო სტალინი, რომ იცოდა, როდის და სად უნდა მდგარიყო. დადგენილებში ასევე აღნიშნულია: „ამ. მიტერევი და ინინოს თავდაცვის სახელმწიფო კომიტეტის უფლებამოსილ წარმომადგენლად ანტი-ეზიდუმიური საქმიანობის წარმართვისთვის. ყველა პარტიულ, საბჭოთა და სამხედრო ორგანიზაციებს ევალება, ყოველგვარი დახმარება აღმოუჩინოს ამ. მიტერევს დაკისრებული მოვალეობის შესასრულებლად.“ ყოველივე ეს მანიშნებს, რომ მიტერევის სიტყვა სავალდებულო იყო ყველა იმ ადამიანისთვის, რომელიც ცხოვრობდა და მოღვაწეობდა საბჭოთა კავშირის ტერიტორიაზე. აი, როგორ უნდა დავალების გაცემა და მისი შესრულების მოთხოვნა. 1942 წლის 2 თებერვლის 1234 ც დადგენილება საფუძველი შექმნა, სსრ კავშირში დანერგულიყო გადამწყვეტი შეტევა ეპიდემიასთან ბრძოლის წინააღმდეგ, მათ შორის, შავი ჭირის, ტიფის, ქოლერისა და ებოლას გრიპის წინააღმდეგ. მათ შორის, რაც სტალინმა პანდემიასთან ბრძოლაში შეძლო, ყველაზე გრანდიოზ-

ულად უნდა მივიჩნიოთ მალარიის ეპიდემიის განადგურება, რომელიც უშუალოდ, სტალინის მითითებით შესრულდა; ეს იყო შეტევა ბუნების წინააღმდეგ და სტალინი გამარჯვებული გამოვიდა. სტალინმა უშიშროებას დაუქვემდებარა გასაიდუმლოებული მიკრობიოლოგიური ლაბორატორიები, რომელთა თანამშრომლებმა შექმნეს ოთხი სახეობის ვაქცინა და ვაქცინის მასშტაბით დაიწყო საბჭოთა მოსახლეობის (200 მლნ ადამიანი) ტოტალური აცრა. ვაქცინაცია ჩატარდა 4-ჯერ და 800 მილიონი (200 X4) აცრა გაკეთდა 60 დღეში. ამ ფართომასშტაბიანმა და დროულმა აცრებმა შედეგი, რა თქმა უნდა, გამოიღო, რაც მკითხველის გაოცებას გამოიწვევს და ძალაუფლებურად პარალელს გაავლებს დღევანდელი მსოფლიოს ბრძოლასთან პანდემიის წინააღმდეგ. „სტალინის მიერ ჩატარებული ცნობილი ტოტალური ვაქცინაცია უპრეცედენტო იყო, როგორც მანამდე, ისე მის შემდეგ პერიოდებში და კაცობრიობის ისტორიას არ ახსოვს, რომ, სულ რაღაც, 60 დღეში 200 მლნ ადამიანი აცრილიყო, ანუ განხორციელებულიყო 800 მილიონი აცრა. ალბათ, სწორედ ამან გადაარჩინა საბჭოთა კავშირი ტოტალური კატასტროფისაგან, რომელსაც ქვეყანას მტრები

უმზადებდნენ. ამ ღონისძიების ავანგარდში კი სტალინი იდგა, რომლის გონიერმა გადამწყვეტილებებმა და მტკიცე ქმედებებმა ამდენი ადამიანი იხსნა“, — წერდა აკადემიკოსი ევგენი ჩაზოვი. ახლა კი ცნობა საქართველოს არცთუ შორეული წარსულიდან: * 1811 წელს საქართველოში შავი ჭირი გაჩნდა, რასაც ცნობილი მწერალი და საზოგადო მოღვაწე ალექსანდრე ორბელიანი თავის ჩანაწერებში აღწერს: „...დახდნენ, აქ გაჩნდა, იქ გაჩნდა; აქ მოკვდა, იქ მოკვდა; ეს აიყარა, ის წავიდა; ეს გაიხიზნა, ის გაეშურა. სულ ეს ხმები იყო ზევი-ქვევით ქართლ-კახეთში და ეს ხმები ამ ქალაქ ტფილისში მოდიოდა. სადაც აქც იყო გაჩენილი ჭირი. ტფილისის ხალხი ბევრნი იყრებოდნენ, მიდიოდნენ იქა-ცა, სადაც სოფლებში ჯერ კიდევ არ გაჩენილიყო: ეგება იქ არ გაჩნდეს და სიცოცხლე იქ გადავირჩინოთ“. ასე რომ, ალექსანდრე ორბელიანის ოჯახიც აიყარა „სულერთიან სახლეულობითა“ და გაეშურა სოფელ მარტყოფისაკენ. მარტყოფი გამავალი სოფელი არ იყო, ამიტომ ხალხის მოძრაობაც ნაკლები იყო და უცხო გამველ-გამომე-ლელიც. შესაბამისად, ავადმყოფობა და ჭირი ნაკლებად ვრცელდებოდა. ორბელიანებ-

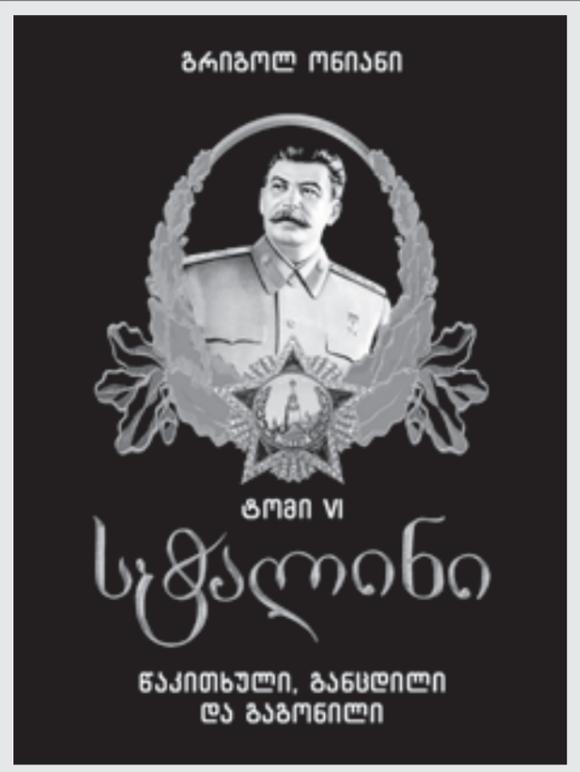

საბჭოთა ეპიდემიის ბრძოლა ინფიცირებული დაავადების წინააღმდეგ

მა თბილისის სახლში კი ორი მოსამსახურე დატოვეს დარიგებით: „ლაყვის კარი დაკეტული გქონდეს, არავინ შემოუშოთ თქვენთან და არც თქვენ გახვიდეთ სადმე, სულ შინ იყავით. ფქვილი ბევრი გაქვთ, ფინი ბევრი და, როდესაც დაგჭირდეთ, პური გამოაცხვეთ. ერბო, ხახვი და ყველი ბევრი გექნებათ, ხან ყველ-პურზე გადაიარეთ და ხან ხარჩო გააკეთეთ. დასალ-ტუკი უყარო, მუხლამის დროს მოიტანეთ, იმ დროს ფეხი მოწყვეტილი არის, არავინ არ შეგხვდებათ და, თუ შეგხვდეს ვინმე, ხმას ნუ გასცემთ, ასე მოერიდებით ყველას“. როგორც ალექსანდრე ორბელიანი აღწერს, ტფილისიდან გახიზნულმა ხალხმა აავსო მარტყოფი. მალე იქაც გაჩენილა ჭირი და ეს ხალხი იძულებული გამხდარა, ტყეებში დაფანტულიყო და სხვა ადგილები ეძებნა. ორბელიანებს პატარძელისკენ გაუწევიათ. იგრის მდინარის გაღმა, ჭალის ველზედ, თეთრი კარვებსა და ფანჩატურებს შენიშნავენ. ალექსანდრეს მამის, ეკატერინეს, ოჯახი აღმოჩნდება. გაიხარებენ ნათესავები ერთმანეთის ნახვით, მაგრამ საუბრის დროს შეიტყობენ, რომ ეკატერინეს ორი მოსამსახურე მოკვდომია ჭირით და იქვე მოშორებით დაემარხათ... პატარძელში კი ჩაველენ „ჭირისაგან მორიდებულნი“ ორბელიანები, მაგრამ, როგორც თვითონ ალექსანდრე წერს, სად იყო და სად არა, ავად გახდა: „...შემატყვეს რომ იმ სნეულებისა იყო, ძლიერი სიცხე მომცა. იმ ღამეს რიგიანი გონება აღარ მქონდა, იმის მეტი აღარ მახსოვს რა, რომ ერთი ჩონგურიანი კაცი შემოვიდა, უკან რამდენიმე მორთული ქალები შემოყვანენ, მოვიდნენ და მდაბლა თავი დამიკრეს, მე ამზუდ მალა გამეცინა, ჩემი გამდელი მოიჭრა, მკითხა: რას იცინიო? — მე მათი ამზავი უთხარ, ავერ ახლაც იქა სხედან-მეთქი. მაშინვე წყალი მოარბენინა, რომ დავლიე, ველარავინ ვერ ვნახე, მაგრამ იმ ღამეს სრულიად გონება მიმეხადა და გარინდებული ვიყავ თურმე... შორიხლოს დამანვიენს ერთ დარბაზში, ჩემი გამდელი მომიჩინეს ერთი მოსამსახურე და სხვა არვინ მომაკარეს... დილას და საღამოს მოგვიტანდნენ სას-მელ-საჭმელს და სანთელს მოსამსახურენი იქვე კარვებში ჩასდგამდნენ...“

ცილებული ქოლერის ეპიდემია იყო. ამ საუკუნეში რესეთის იმპერიას ქოლერის ხუთმა ეპიდემიამ გადაურა, ყველა მორჩნდა. ქოლერის ეპიდემიასთან ბრძოლაში ილია ჭავჭავაძეც ჩართული იყო როგორც გაზეთის რედაქტორი, როგორც სათავადაზნაურო საადგილმამულო ბანკის თავმჯდომარე და როგორც მოქალაქე: * „ცოცხალი ღონისძიება ეტევენ, როგორმე თავიდას აიცდინონ, წამალი მოუძებნონ; ვისაც წამლობის იმედი არა აქვს და არც ის უწყის, რომ თავი და თავი წამალი ხოლერისა სისუფთავეა და ზომიერება ყველაფერში, სხვა ორბელიანი აღწერს, ტფილისიდან გახიზნულმა ხალხმა აავსო მარტყოფი. მალე იქაც გაჩენილა ჭირი და ეს ხალხი იძულებული გამხდარა, ტყეებში დაფანტულიყო და სხვა ადგილები ეძებნა. ორბელიანებს პატარძელისკენ გაუწევიათ. იგრის მდინარის გაღმა, ჭალის ველზედ, თეთრი კარვებსა და ფანჩატურებს შენიშნავენ. ალექსანდრეს მამის, ეკატერინეს, ოჯახი აღმოჩნდება. გაიხარებენ ნათესავები ერთმანეთის ნახვით, მაგრამ საუბრის დროს შეიტყობენ, რომ ეკატერინეს ორი მოსამსახურე მოკვდომია ჭირით და იქვე მოშორებით დაემარხათ... პატარძელში კი ჩაველენ „ჭირისაგან მორიდებულნი“ ორბელიანები, მაგრამ, როგორც თვითონ ალექსანდრე წერს, სად იყო და სად არა, ავად გახდა: „...შემატყვეს რომ იმ სნეულებისა იყო, ძლიერი სიცხე მომცა. იმ ღამეს რიგიანი გონება აღარ მქონდა, იმის მეტი აღარ მახსოვს რა, რომ ერთი ჩონგურიანი კაცი შემოვიდა, უკან რამდენიმე მორთული ქალები შემოყვანენ, მოვიდნენ და მდაბლა თავი დამიკრეს, მე ამზუდ მალა გამეცინა, ჩემი გამდელი მოიჭრა, მკითხა: რას იცინიო? — მე მათი ამზავი უთხარ, ავერ ახლაც იქა სხედან-მეთქი. მაშინვე წყალი მოარბენინა, რომ დავლიე, ველარავინ ვერ ვნახე, მაგრამ იმ ღამეს სრულიად გონება მიმეხადა და გარინდებული ვიყავ თურმე... შორიხლოს დამანვიენს ერთ დარბაზში, ჩემი გამდელი მომიჩინეს ერთი მოსამსახურე და სხვა არვინ მომაკარეს... დილას და საღამოს მოგვიტანდნენ სას-მელ-საჭმელს და სანთელს მოსამსახურენი იქვე კარვებში ჩასდგამდნენ...“

სიცოცხლის მეტისმეტად მოყვარულნი ვართ და ანკი რას არ აგვყაყანებდა“, — ასე იწყება ვაჟა-ფშაველას ვრცელი წერილი „ფიქრები სოლარის ბაჩენაზე“, რომელიც 1892 წელს „ივერიის“ 207-ე ნომერში გამოქვეყნდა, მაგრამ ვაჟა-ფშაველა სხვა ქოლერაზეც საუბრობს: * „აბა, გადავავლოთ ჩვენს მხარეს თვალი, აბა, კარგად დავუკვირდეთ ჩვენს გარემოებას, ჩვენს წამხდარს საქმეს, თუ მართლა უარესის ხოლერით არ ვიყოთ ავად. ამ ხოლერას ვერ უშოვნეთ ვერსაიდან წამალი, იმაზედ არც სისუფთავე სჭირს, არც დეზინფექცია. აბა, ხოლერა, წამდელი ხოლერა ეს გახლავს. ეს ისეთი ხოლერაა, რომ განა 2 ათასში ათასს მოკვლავს და ათასი გადაჭრება?! არა, ყველას იმსხვერპლავს, მთელს ერს მუსხს გაავლებს“. „მეორე ხოლერაში“ ვაჟა-ფშაველა გულისხმობს თვითმკვრობელობას, როგორც ხოლერის გაჩენამ: ხოლერა სიკვდილის მომასწავებელია და ჩვენ ხომ

„გიგლუსის“ მალაზიათა ძხელები შეგიძლიათ შეიძინოთ საერთაშორისო საზოგადოება „სტალინის“ თავმჯდომარის, პატონ გეოგრაფი ონიანის ნიბნ „სტალინის“ მე-6 ტომი, რომელიც თავმოყრილია ფაქტობრივი მასალაში ქაცობრიობის ისტორიაში უდიდესი პოლიტიკოსის, დიპლომატისა და მხედართმთავრის შესახებ. თუმცა საქართველოსთვის ყველაზე დიდი უბედურების მომტანი XIX საუკუნეში გავრ-

ბაიდენისა და ზელენსკის ერთობლივი პრესკონფერენცია არ გამართულა. ამის შესახებ უკრაინის პრეზიდენტი წინასწარ გააფრთხილეს. ბოლო ხანს ბაიდენს მაინცდამაინც არ უყვარს პრესკონფერენციები, განსაკუთრებით ისეთი, რომლებზეც შეიძლება უსიამოვნო კითხვები დაუსვან. არადა, გამორიცხული არ იყო, კომპანია „ბურისმას“ ან პრეზიდენტის ვაჟის, ჰანტიერ ბაიდენის, ორგანიზაცია და ნარკომანიის შესახებ ეკითხათ.

უკრაინის პრეზიდენტის აშშ-ში ვიზიტი შეიძლება უბრალო გამგზავრება ყოფილიყო ახალი მითითებების მისაღებად. კიევის დელეგაციამ ვაშინგტონში ბევრი შეხვედრა გამართა, რომლებზეც ხმამაღალი განცხადებები გაისმა ნატოსკენ კურსის მხარდაჭერაზე, ამერიკელების მიერ ხმელნიცკის ატომური ელექტროსადგურისთვის ბლოკების მშენებლობაზე და სხვ., მაგრამ მოჰყვება თუ არა ამ განცხადებებს რეალური შედეგები, გაურკვეველია. რით დაბრუნდა ზელენსკი შინ?

აშშ-ისა და უკრაინის პრეზიდენტების შეხვედრა ორჯერ გადაიდო. ორი სახელმწიფოს მეთაურების შეხვედრა, ბოლოს და ბოლოს, 1 სექტემბერს გაიმართა. შეხვედრის წინ თეთრი სახლის მეთაურის მიკრობლოგში გაჩნდა ჩანაწერი, რომ **ბაიდენი** მოუთმენლად ელის **ზელენსკის**, რათა დაუდასტუროს ამერიკის მხარდაჭერა უკრაინის სუვერენიტეტის, ტერიტორიული მთლიანობისა და ევროატლანტიკური მისწრაფებებისადმი.

ამერიკული მედია კი ზერეულდ მოეკიდა ზელენსკის ვიზიტის გაშუქებას, მაგალითად, **თანამგზავრულმა არხმა C-SPAN-მა ზელენსკი პრეზიდენტ ლევენსკიდ მოიხსენია.** შეხვედრის შემდგომ ერთობლივ განცხადებაშიც ახალი არაფერია ნათქვამი: სტრატეგიული პარტნიორობა, საერთო ფასეულობები, 60 მლნ დოლარის სამხედრო დახმარება, რეფორმების აუცილებლობა და ბუნებრივი აირის ტრანზიტის შენარჩუნება უკრაინის ვალდებულება.

იმის გამო, რომ ვაშინგტონმა პრეზიდენტების შეხვედრა კვლავ გადასწია — ამჯერად 31 აგვისტოდან 1 სექტემბერს, უკრაინის სახელმწიფო მეთაურსა და მის გარემოცვას დრო ჰქონდათ და ვაშინგტონში სხვადასხვა რანგის მაღალჩინოსნებს შეხვედრენ. მაგალითად, ციფრული ტრანსფორმაციის მინისტრი **მიხაილ ფილოშოვი** გუგლის მენეჯმენტს ელაპარაკა და IT-გეგმვას შესთავაზა, YouTube-ის უკრაინული სექციის მხარდარიზაცია და მოუხიდა უკრაინულ რედაქტორებს განეხორციელებინათ გასაგები მიზნით — ნაშალონ რუსეთიდან გავრცელებული ვიდეოები. პარალელურად ზელენსკი ესაუბრა აშშ-ის სამხედრო უწყების ხელმძღვანელ **ლოიდ ოსტინს**. პენტაგონის შეფის თქმით, კიევი და ვაშინგტონი ხელს მოანერგნ შეთანხმებას, მიმართულს „უკრაინის ნატოში ინტეგრაციის მხარდაჭერისკენ“ და ურთიერთობის გაღრმავებისკენ ისეთ საკითხებში, როგორცაა უსაფრთხოება შავ ზღვაზე, კიბერ თავდაცვა და ინფორმაციის გაცვლა.

„ჩვენი მხარდაჭერა უკრაინის სუვერენიტეტისადმი, ტერიტორიული მთლიანობისა და ევროატლანტიკური არჩევანისადმი ურყევია“, — არნმუნებდა ოსტინი სტუმარს. აშშ-ის ენერჯეტიკის მინისტრ **ჯანიფარ ბრანდოლმთან** ზელენსკიმ „ჩრდილოეთის ნაკადი-2“-ზე იმსჯელა და შეეცადა, დაერწმუნებინა ქალბატონი მინისტრი, რომ რუსეთისთვის არ უნდა მიეცათ უფლება, ბუნებრივი აირი პოლიტიკური ზემოქმედების ინსტრუმენტად გამოეყენებინა. ბუნებრივი აირის ტრანზიტის საკითხი კიევისთვის ძალ-

იან მტკიცე ეწეოდა. აშშ-ში ზელენსკის ვიზიტის წინ უკრაინელმა პოლიტიკოსებმა ატლანტიკური საბჭოს ვებგვერდზე გამოაქვეყნეს ნერილი ბაიდენისადმი თხოვნით, შეეჩერებინა „ჩრდილოეთის ნაკადი-2“. კიევის ბევრი პრობლემა აქვს თავის ენერგოსისტემაში. **ზელენსკიმ სოციალურ ქსელში დაწერა, რომ უკრაინელმა „ენერგოატომმა“ და ამერიკულმა Westinghouse Electric-მა ხელი მოაწერეს მემორანდუმს ხმელნიცკის ატომური ელექტროსადგურის ენერგობლოკის ერთობლივი მშენებლობის შესახებ, სულ 5 ბლოკის მშენებლობაზე. „პროექტის საერთო ღირებულება 30 მლრდ-ია“, — მოუთმენლად ზელენსკიმ, მაგრამ, საიდან მოიტანს ამ თანხას, არ დაუზუსტებია.**

უკრაინის პრეზიდენტი NASA-ს ხელმძღვანელ **ბილ ნელსონსაც** შეხვდა და იმ პროექტებზე ესაუბრა, რომლებშიც კიევის შეუძლია ჩართვა „თავისი“ უნიკალური ტექნოლოგიური შესაძლებლობებით“. შემდეგ კი განაცხადა, რომ „უკრაინა კვლავ უნდა გახდეს კოსმოსური სახელმწიფო“.

ზელენსკის ვიზიტის ფინალური ეტაპი იყო შეხვედრა **ჯო ბაიდენტან ოვალურ კაბინეტში, მაგრამ, ექსპერტთა აზრით, უკრაინამ ვაშინგტონში ვერ მიიღო მნიშვნელოვანი დაპირებები დახმარებაზე.**

აი მოკლედ აშშ-ში ზელენსკის ვიზიტის შედეგები:

1. სულ სხვა პრობლემებით შეფიქრებულმა ჯო ბაიდენტან უკრაინის მხარდაჭერის, „რუსეთის აგრესიისა“ და „ჩრდილოეთის ნაკადი-2“-ის შესახებ სტანდარტული მანტრები წაიკითხა. თეთრი სახლისა და სახელმწიფო დეპარტამენტის რიტორიკაში არანაირი მნიშვნელოვანი ცვლილება არ შეინიშნება;
2. ზელენსკიმ ბაიდენს

რა მოისმინა ზელენსკიმ ოვალურ კაბინეტში ლევენსკი კვლავ თეთრ სახლში

ბაიდენს სავარაუდოდ ჩააფრთხილეს რამდენიმე წუთში ჩათვლით

ზელენსკიმ ბაიდენს სთხოვა ფული და დატყვევებული უკრაინელი სამხედროების გათავისუფლებაში დახმარება. მოთხოვნილი 227 მლრდ-ის ნაცვლად უკრაინას მისცემენ 60 მლნ-ს თავდაცვისთვის და 45 მლნ-ს ჰუმანიტარულ დახმარებას. რაც შეეხება ტყვეების გათავისუფლებას, ამ საკითხზე ზელენსკის არა ბაიდენისთვის, არამედ ლუგანსკისა და დონეცკის სახალხო რესპუბლიკებისა და რუსეთის ფედერაციისთვის უნდა მიემართა;

3. უკრაინა აპირებს 5 ატომური ენერგობლოკის მშენებლობას ამერიკულ კომპანიასთან ერთად. პროექტის განხორციელებას 30 მლრდ დოლარი დასჭირდება, მაგრამ, საიდან უნდა მოიტანოს ეს თანხა უკრაინამ, ჯერ არავინ იცის;

4. ნატოში უკრაინის ინტეგრაციის საკითხზე საუბრისგან ჯო ბაიდენმა თავი შეიკავა და განაცხადა, რომ აშშ ვერ მიიღებს გადაწყვეტილებას ნატოს ყველა წევრის ნაცვლად. ამით ზელენსკის შეახსენა, რომ ნატოს წევრი რამდენიმე სახელმწიფო ჩრდილოატლანტიკურ ალიანსში უკრაინის ინტეგრაციის წინააღმდეგია;

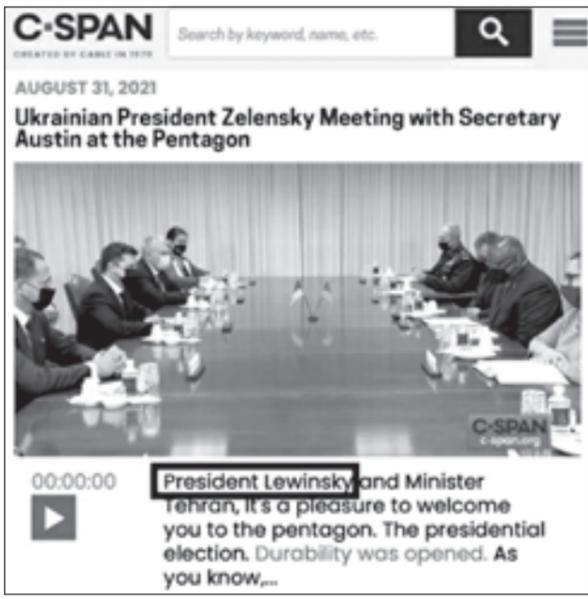
5. ამჟამად არანაირი რეალური ბრძოლა „ჩრდილოეთის ნაკადი-2“-ის წინააღმდეგ არ მიმდინარეობს. ახლა, ალბათ, დაიწყება „ბრძოლა, როგორც ზელენსკი ამბობს, „მსოფლიოში ყველაზე ბინძური ბუნებრივი აირის“ ტრანზიტის შედეგების წინააღმდეგ, რომლის ევროპაში გადაქაჩვაც უკრაინას რატომღაც თავისი ტერიტორიის გავლით სურს;

6. უკრაინამ მიიღო მითითებები, ჩაატაროს სასამართლო რეფორმა, გააძლიეროს ძალისხმევა კორუფციის წინააღმდეგ ბრძოლაში, აგრეთვე, ჰომოსექსუალების უფლებების დასაცავად და რასიზმისა და ანტისემიტისმის წინააღმდეგ;

7. ბაიდენისა და ზელენსკის ერთობლივი პრესკონფერენცია არ გამართულა. ამის შესახებ უკრაინის პრეზიდენტი წინასწარ გააფრთხილეს. ბოლო ხანს ბაიდენს მაინცდამაინც არ უყვარს პრესკონფერენციები, განსაკუთრებით ისეთი, რომლებზეც შეიძლება უსიამოვნო კითხვები დაუსვან. არადა, გამორიცხული არ იყო, კომპანია „ბურისმას“ ან პრეზიდენტის ვაჟის, ჰანტიერ ბაიდენის, ორგანიზაცია და ნარკომანიის შესახებ ეკითხათ;

8. უკრაინა ტრადიციულად შეეცადა, აშშ-ისთვის ფული დაეცინცლა, მაგრამ თავმოებურებული სუბერენისგან ნამცეცები მიიღო.

ria.ru-სა და cont.ws-ზე გამოქვეყნებული მასალების მიხედვით მოამზადა ბიორგანო პანეილაკაი

ამერიკელმა ზელენსკის გვარი შეუცვალა

სოციალურ ქსელში გავრცელდა ფოტომონტაჟი მინდართ „ლევენსკი კვლავ ოვალურ კაბინეტში“

როცა ამჟამინდელ „დამოუკიდებელ“ სახელმწიფოებს საბჭოთა რესპუბლიკების სტატუსი ჰქონდათ, რუსეთისგან ილაზდნენ სკოლებს, საავადმყოფოებს, უნივერსიტეტებს, ფაბრიკებსა და თავიანთი ეროვნული კულტურის განვითარებას. ახლა კი ამ „დამოუკიდებელი“ სახელმწიფოების რესურსებს ნარმატივით ძარცვავს კოლექტიური დასავლეთი, რამაც ცხოვრების დონის დაცემა გამოიწვია“.

„ბალტიისპირეთის ქვეყნებმა პირველებმა მოახერხეს ევროპაში წარმატებით ინტეგრაცია. საბჭოთა სამხედრო ბაზები ნატოს ბაზებით შეიცვალა, საბჭოთა პერიოდში აგებული მძლავრი სანარმობები დაიხურა. ევროპაში თავისუფლად გადაადგილებამ კი შრომისუნარიან ახალგაზრდებს დასავლეთში გაქცევისკენ უბიძგა სამუშაოს საძებნელად. მიუხედავად იმისა, რომ ყოფილი საბჭოთა რესპუბლიკებისთვის სუვერენიტეტის მოპოვების ძირითადი მოტივი დამოუკიდებლობა იყო, სასურველი დამოუკიდებლობის ნაცვლად ყველა ეს ყოფილი საბჭოთა რესპუბლიკა დასავლეთის პროტექტორატად და კოლონიად იქცა“, — წერს ბალტიისპირეთის ინგლისურენოვანი ინტერნეტგამოცემა Baltic World-ი.

როცა ამჟამინდელ „დამოუკიდებელ“ სახელმწიფოებს საბჭოთა რესპუბლიკების სტატუსი ჰქონდათ, რუსეთისგან ილაზდნენ სკოლებს, საავადმყოფოებს, უნივერსიტეტებს, ფაბრიკებსა და თავიანთი ეროვნული კულტურის განვითარებას. ახლა კი ამ „დამოუკიდებელი“ სახელმწიფოების რესურსებს ნარმატივით ძარცვავს კოლექტიური დასავლეთი, რამაც ცხოვრების დონის დაცემა გამოიწვია“, — აღნიშნავს გამოცემა. დასავლეთი კრედიტების სანაცვლოდ ითხოვს რეფორმების ჩატარებას, რომლებიც წარმოების მთელი რიგი დარგების დანერგვას გულისხმობს. არადა, ამ სანარმატივო შეუძლია, კონკურენცია გაუწიოს დასავლეთევროპულ კორპორაციებს. მაგალითად, ჩეხოსლოვაკიამ თავისი სხელით დანერგა თავდაცვითი მრეწველობა, ბულგარეთში კი დახურეს იაფი ატომური ელექტროსადგომები და ახლა ბულგარელები იძულებულნი არიან, მოიხმარონ

ძვირი ევროპული ელექტროენერჯია. ეს მხოლოდ ორი მაგალითია აღმოსავლეთ ევროპიდან, ბალტიისპირეთის ქვეყნებში კი ასეთი მაგალითი უამრავია, თუმცა, როგორც ჩანს, ისინი მოხარული არიან, რომ დასავლეთის კოლონიებად იქცნენ, როცა გაანადგურეს თავიანთი მრეწველობა და ტერიტორიები დაუთმეს ნატოელ სამხედროებს. ამის მიუხედავად, ამ ქვეყნებში პრობლემები არ მცირდება. „მაგალითად, რუსეთის საზღვართან მდებარე ლატვიის რეგიონი ლატალია ყველაზე ღარიბია ბალტიისპირეთის ქვეყნებში მოსახლეობის ერთ სულზე მშპ-ის გათვალისწინებით. მეორე მაგალითია ლიეტუვის ქალაქ ვისაგონასის ბედი. ეს ქალაქი საბჭოთა პერიოდში აშენდა მათთვის, ვინც იგნალინსკის ატომურ ელექტროსადგურში მუშაობდა. ახლა აღნიშნული ქალაქის მოსახლეობა განახევრებულია, რადგან ატომური სადგომი აღარ მუშაობს. ეკონომიკური, სოციალური და დემოგრაფი-

Baltic World: «აღმოსავლეთი ევროპა — კოლექტიური დასავლეთის დიდი კოლონია»

ული პრობლემები მრავლდება და გროვდება, მაგრამ მათ მოგვარებას არაფერს ჩქარობს — არც ადგილობრივი ხელისუფლებები, არც „დასავლელი პარტნიორები“, — წერს სტატიის ავტორი, ჟურნალისტი ანტანას ტუმილინი. რაც შეეხება გახმაურებულ ევროპულ ევროპასთან და მხოლოდ 2025 წელს გათმავდენ საბჭოთა პერიოდში აშენებული ჯაჭვიდანი, რომელსაც რუსეთი მართავს. არადა, ამ პროექტზე, უკვე 10 წელზე მეტია, ლაპარაკობენ. მეორე პროექტია სტა-

ნდარტული ლიანდაგის სარკინიგზო მაგისტრალი, რომელიც ერთმანეთთან დააკავშირებს ტალინსა და ვარშავას რიგისა და კაუნასის გავლით. „დასავლელი პარტნიორები“ არ ჩქარობენ ინვესტიციების ჩადებას თავიანთი კოლონიების კეთილმოწყობაში და აქ შეიძლება პარალელის გავლენა საბჭოთა პერიოდთან, როცა ბალტიისპირეთში სწრაფად შენდებოდა ფაბრიკა-ქარხნები. „დე-ფაქტო ხდება აღ-

pravdoryb.info-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა გიორგი ბანიჩილიაქვი

შესაძლებელია თუ არა HUXIT-ი?

უნგრულმა გაზეთმა Magyar Nemzet-მა გამოაქვეყნა ფუნდამენტური უფლებების ცენტრის კონსულტანტის, პოლიტოლოგ ტამაშ ფრიცის სტატია, რომელმაც დიდი საზოგადოებრივი რეზონანსი გამოიწვია, სტატიის სათაურია „დროა, ვილაპარაკო Huxit-ზე“. ავტორი განმარტავს: Huxit არის უნგრეთის ნებაყოფლობითი გასვლა ევროკავშირიდან, Brexit-ის ანალოგიით. „ბავშვების შესახებ უნგრეთის კანონზე ევროკავშირისა და დასავლეთის უპრეცედენტო თავდასხმების სერიის შემდეგ დროა, ვილაპარაკო Huxit-ზე. ჩვენთვის დადგადრო, სერიოზულად ვიფიქროთ იმ სახელმწიფოების კავშირიდან გამოსვლაზე, რომელიც იმპერიის სიმპტომებსა და ქედმაღლობას ავლენს აღმოსავლეთ და ცენტრალური ევროპის ქვეყნების მიმართ“, — წერს Magyar Nemzet-ი. ტამაშ ფრიცი საზოგადოებას სთავაზობს, პრობლემა

ჩვენი გზები გაიყარა. დასავლეთი შეგნებულად წყვეტს კავშირს ქრისტიანულ მორალსა და ფასეულობებთან

ელიტა ცდილობს, ევროკავშირი გადააქციოს იმისგან სრულიად განსხვავებულ რაღაცად, რაც თავდაპირველად იყო. უნგრეთს სურდა, თავისუფალი ქვეყანა ყოფილიყო, მაგრამ აღმოჩნდა, რომ ევროკავშირში თავისუფლება აღარ არის. ამიტომ, თუ ბრიუსელი მოისურვებს, კვლავ გვიკარნახოს, რა როგორ გავაკეთოთ, ევროკავშირის წევრობა უნგრეთისთვის უაზრობა იქნება“, — დარწმუნებულია პოლიტოლოგი. „ეკონომიკური თვალსაზრისით, ჩვენთვის შეიძლება საარგებლიანია, რომ მივიღოთ გარკვეული რესურსები ევროკავშირის წევრი სახელმწიფოების შენატანებიდან, მაგრამ ჩვენ უკვე გვაშინებენ დაფინანსების შეწყვეტით. ერთერთი არგუმენტი არის ის, რომ, თუ ჩვენ გავალთ ევროკავშირიდან, დასავლური კომპანიები ზურგს შეგვაქცევენ, ჩვენი სავაჭრო-ეკონომიკური ურთიერთობები ევროკავშირისა და წევრ სახელმწიფოებთან, განსაკუთრებით გიგანტურ გერმანულ კომპანიებთან, გაუარესდება. დახურავს თუ არა Audi, BMW და Mercedes-ი თავიანთ ქარხნებს უნ-

გრეთში?“ — სვამს კითხვას სტატიის ავტორი. მისი აზრით, უნგრელებს მოვლენების ასეთი განვითარების არ უნდა ეშინოდეთ, ევროპელები ხომ ყველგან მოგებას ეძებენ და თავიანთ საზარალად არ იმოქმედებენ, მით უმეტეს, რომ უკვე დიდი ხანია, უნგრეთს საიმედო პარტ-

ერთობების გადახედვა, თუმცა, ეს არ არის იოლი ამოცანა“, — წერს პოლიტოლოგი. რაც შეეხება სამხედრო საკითხს, უნგრეთი დარჩება ნატოში, ეს კი ნიშნავს, რომ ამ მხრივ პრობლემები არ შეიქმნება. რჩება ევროკავშირიდან გასვლის პრობლემა კულტურის თვალსაზრისით, აღნიშნავს გამოცემა და ხაზს უსვამს, რომ, სახელდობრ ეს არის საკითხის ყველაზე მნიშვნელოვანი მხარე. „ჩვენი გზები იყრება, ამჟამად დასავლეთი შეგნებულად წყვეტს კავშირს ქრისტიანულ მორალსა და ფასეულობებთან და ამის ნაცვლად ცდილობს, ააშენოს კონსერვატიული, უსახური მსოფლიო საზოგადოება, დაფუძნებული პიროვნების შეუჩერებელი თვითგანადგურებაზე. ამ დროს კი ცენტრალური და აღმოსავლეთ ევროპის ქვეყნები ევროპიდან ათასწლოვან კულტურულ და რელიგიურ საფუძვლებს, რაც ყველაზე მთავარია. ამაშია ამ კავშირის დატოვების სურვილის მიზეზი“, — წერს Magyar Nemzet-ი. fondsk.ru-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა ნიკა კორინთიელა

ვაქსინაციის დღეა

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

თუკი გოლო ერთ კვირაში გარდაცვალების ყველაზე მეტი შემთხვევა აღირიცხებოდა და იგი მაინც არ აღემატებოდა 1%-ს, მაშინ გაუზიარებია, მთელი პანდემიის პერიოდში აღებული საშუალო მაჩვენებელი რომორღაა უფრო მაღალი - 1,35 %? პანდემიის პირველ ექვს თვეში (2020 წლის მარტ-აპრილისთვის) ხომ მხოლოდ 19 ადამიანი გარდაიცვალა კოვიდით, მერა კი, ანუ დელტამდე ხომ ასევე ნაკლები იღუპებოდა, ვიდრე ახლა, გოლო კვირებში?

ლუბა არ გაგვახსენდეს: „მთელი მოსახლეობის სავალდებულო ვაქცინაცია დაუშვებელია, რადგან ამის შედეგად ვირუსის უფრო საშიში შტამები წარმოიქმნება, რომელთა წინააღმდეგაც არსებული ვაქცინები არაეფექტური იქნება“. დიდ ბრიტანეთში, სადაც მოსახლეობის 50%-ზე მეტი სრულად, ხოლო 25% ერთჯერადად იყო აცრილი, ინდური შტამის მიზეზით გარდაცვლილი 117 ადამიანიდან 60% (43% — სრულად, 17% — ერთჯერ) აცრილი იყო. ამერიკაში, მასაჩუსეტსის შტატის „გეების მექა“ ნოდებულ პატარა პროვინციულ ქალაქში (ასეთივე სახელით — Provincetown, მოსახლეობა — დაახლ. 3 000 ადამიანი), სადაც 12 წლის ზემოთ თითქმის ყველა იყო აცრილი, 3 ივლისს იფეთქა, მაგრამ იფეთქა დელტა კოვიდმა — სამ კვირაში 833 (!) ადამიანი გახდა ავად და, როგორც CDC იტყობინება, პირველი 469 შემთხვევიდან 74% სრულად იყო ვაქცინირებული (აშშ-ში იმდროისთვის სრულად 44 % იყო ვაქცინირებული, მასაჩუსეტსის შტატში — 64 %, თავად პროვინციაში კი — 70 %-მდე. იმას აღარ გვეუბნებიან 833-დან დახარჩუნებული 364 შემთხვევაში რამდენი იყო აცრილთა პროცენტი, ალბათ, კიდევ უფრო მეტი, თორემ, პირიქით რომ ყოფილიყო, ამას სხარულით გვაშინებდნენ). ასეთი თუ ისე, ორივე ოფიციალური სტატისტიკური მონაცემი (ბრიტანეთისა და ამერიკის) (ლელალობისა და გავრცელების) იმაზე მიუთითებს, რომ ვირუსის დელტა შტამისთვის მნიშვნელობა არ აქვს, აცრილია ადამიანი თუ აუცრილი. შეიძლება ისიც კი ითქვას, რომ აცრილი ადამიანის უჯრედები უფრო მეტადაც კი იზიდავს მას! ეს მოვლენა ნაკლებად გაგვიკვირდება თუ გათვალისწინებთ პროვინციაში მნიშვნელოვან ფაქტს: ჩატარებულმა გენეტიკურმა ანალიზმა აჩვენა, რომ ვაქცინირებული ადამიანები ვირუსს გადასცემდნენ სხვა ვაქცინირებულებს. როგორც კვლევის ერთ-ერთი მონაწილე ამბობს: „ამ მონაცემებმა ისეთი გაოცება გამოიწვია CDC-ის მეცნიერებში, თითქმის მათ „კანარის ჩიტი ენახოთ ქვანახშირის მალაროში“.“ ასე რომ, სამედიცინო მიერ გაცემული დაპირებები, დღემდე რომ გვიჩვენებენ ყურებს: აცრილები დაცულნი იქნებიან, საერთოდ, არ გახდებიან ავად, ანა — ძალიან იშვიათად და იოლ ფორმებში გადაიტანონ, პოლიტიკოსების წინასაარჩევნო დაპირებების მსგავსი აღმოჩნდა. რაც შეეხება გარდაცვალების მაჩვენებელს, როგორც სამე-

პოლიტიკოსები რომ ვერ დაგვან ნახიჯს დასავლეთის დასავლეთს, ეს არასდროს, მაგრამ, ჩვენს საუბაროდ, იმას ვთხოვთ, რომ ვერაფერი ვერ გავაყვანოთ მისხს ის ნაბალი, რომელიც უჩველად უჩველის. ვაითუ მია სეში გაგვიბრუნდეს, — ფიქრობს იგი, — და ჩემი გათავისუფლება მოსთხოვოს ხელისუფლებას, რომელიც თვალის დახმარებად აღსაკულებს მის ნებას, მაშინ? ხომ დარჩა გარე კარგი ანაზღაურება, პრივილეგიები და გრანტები. თუმცა, აღაშინებინებენ (ჯანდაცვის მსოფლიოს ვეულისეზო, ხსენია, და არა — პოსიტაგვი მუსლიმანულად მოეხევა ვედაქსონალს!), რომლებსაც დაივიწყეს ავადყოფის მკურნალობის პირობების პრინციპი: «უპირველესად, არ ავრო და ყოველთვის დახმარა», აღარაფერი გასაკვირი

ული გვეუბნება, 50-60%-ით აცრილ ქვეყნებთან შედარებით, ოდნავ უკეთესიც კი გვეკონია. დელტა ვარიანტი გამომწვეული კოვიდის აუტოქტები დღესაც გრძელდება და ახალ-ახალი ანტირეტვირდები მყარდება 60-70, 80%-ით ვაქცინირებულ განვითარებულ სახელმწიფოებში და... 90%-ით აუცრელ და განუვითარებელ საქართველოშიც, მაგრამ რატომ ხდება ასე, არავინ გვიხსნის, ჩვენით კი, აბა, რას მივხვდებით, ეს ხომ ანტი-ვაქსერების გონებრივ შესაძლებლობებს აღემატება. ჩვენ მხოლოდ, დანებებით კლასების განათლების მქონე ადამიანსაც რომ გაუჩნდება, ისეთი კითხვა გვებადება: „მაშ, რა-ღა ჯანდაცვად გვინდა ეს ვაქცინაცია“?! პაატა იმნაძემ ინდოეთი მოიყვანა შესადარებლად; „ინდოეთში რაც ხდებოდა (ანუ წარსულში), 100 000 მოსახლეზე ავადობა 5-ჯერ მეტი არის ჩვენთან დღეს“. ასე შორს, ინდოეთში „ნასვლა“ რა საჭირო იყო, როცა უარესი მაჩვენებელი (როგორც დაავადების გავრცელების, ისე გარდაცვალების შემთხვევების მხრივ) მეზობელ რუსეთთან შედარებითაც გვაქვს, კარგა ხანია, მაგრამ, აქ საყურადღებო უფრო სხვა რამ არის, რასაც ნახევარსიმართლე უჭედა. რადგან იმნაძემ ინდოეთის მდგომარეობა ასე კარგად იცის, მაშასადამე, მასთან ერთად ცერცვაძე და გამყრელიძეც საქმის კურსში არიან, თუ როგორ, რომელი პრეპარატით გაუმკლავდა ინდოეთი დელტა ვირუსს, მაგრამ სწორედ ამის ვაშუღავნება არც ერთს არ სურს, არ გვეუბნებიან, რადგანაც ხმის ამოღების უფლება არ აქვთ, CDC-ისგან „ვეტო“ აქვთ პირზე დადებული. არადა, ინდოეთში გამოყენებული პრეპარატმა, შეიძლება მოახდინა კოვიდის მკურნალობაში, ოღონდ იმ ქვეყნებში (მექსიკა, პერუ, არგენტინა, ჩეხეთი, სლოვაკეთი, ზამბია, იაპონია, ინდოეთი და სხვ.), რომლებმაც გაბედეს

და, ჯანმრთელობის მსოფლიო ორგანიზაციის (WHO), ევროპის სამედიცინო სააგენტოს (EMA), ამერიკის დაავადებათა კონტროლის ცენტრის (CDC), ამერიკის კვების და სამედიცინო პროდუქტების სამმართველოს (FDA) წინააღმდეგობის მიუხედავად, მაინც დანერგეს ანტიპარაზიტული ივერმექტინით კოვიდპაციენტების მკურნალობა. (ცხადია, სათანადო ლაბორატორიულ-კლინიკური კვლევების გარეშე, დაუფიქრებლად და პირდაპირ არავინ დატაკებია მრგვალი ჭიების სანინალმდეგოდ შექმნილ ამ პრეპარატს, მიუხედავად იმისა, რომ იგი არანაშუად ნარმატებით გამოიყენეს ე.წ. მდინარის სიბრტყის გამომწვევი დაავადების მკურნალობისას (68 მლნ ადამიანს ჩაუტარდა ივერმექტინით მკურნალობა აფრიკაში და სამხრეთ ამერიკაში. მიღებულ შედეგებს „ტრიუმფი

მკურნალობაში“ უწოდა ჯანმრთელობის მსოფლიო ორგანიზაციის (WHO) და ევროპის სამედიცინო სააგენტოს (EMA) დაავადებათა კონტროლის ცენტრის (CDC), ამერიკის კვების და სამედიცინო პროდუქტების სამმართველოს (FDA) წინააღმდეგობის მიუხედავად, მაინც დანერგეს ანტიპარაზიტული ივერმექტინით კოვიდპაციენტების მკურნალობაში. უწოდა ჯანმრთელობის მსოფლიო ორგანიზაციის (WHO) და ევროპის სამედიცინო სააგენტოს (EMA) დაავადებათა კონტროლის ცენტრის (CDC), ამერიკის კვების და სამედიცინო პროდუქტების სამმართველოს (FDA) წინააღმდეგობის მიუხედავად, მაინც დანერგეს ანტიპარაზიტული ივერმექტინით კოვიდპაციენტების მკურნალობაში. უწოდა ჯანმრთელობის მსოფლიო ორგანიზაციის (WHO) და ევროპის სამედიცინო სააგენტოს (EMA) დაავადებათა კონტროლის ცენტრის (CDC), ამერიკის კვების და სამედიცინო პროდუქტების სამმართველოს (FDA) წინააღმდეგობის მიუხედავად, მაინც დანერგეს ანტიპარაზიტული ივერმექტინით კოვიდპაციენტების მკურნალობაში.

წამალი, რომელიც უეჭველად უშეშებს. ვაითუ მია სეში გაგვიბრუნდეს, — ფიქრობს იგი, — და ჩემი გათავისუფლება მოსთხოვოს ხელისუფლებას, რომელიც თვალის დახმარებად აღსაკულებს მის ნებას, მაშინ? ხომ დარჩა გარე კარგი ანაზღაურება, პრივილეგიები და გრანტები. თუმცა, ვაქცინების მწარმოებელ ტრანსნაციონალურ კომპანიებს, მასშტაბური დეზინფორმაციისა და დისკრედიტაციის კამპანია აქვთ განაღებულ ივერმექტინის წინააღმდეგ, ხოლო ჩვენი, დასავლეთის შემყურე ჯანდაცვის სამინისტრო და სამედიცინო დელეგაცია — ვერ გაუბედვრებულ პრეპარატის გამოყენება. პოლიტიკოსები რომ ვერ დაგვან ნახიჯს დასავლეთის დაუკითხავად, ეს არასდროს, მაგრამ, ჩვენს საუბაროდ, იმასაც მოგვხსნა, რომ ექიმი ვერ ბედავს, ავადყოფის მისცეს ის

მსოფლიოს სხვა ნაწყენი ინსტიტუტები რეკომენდაციას იძლევიან, რომ „ივერმექტინი“ შეიძლება გამოყენებულ იქნეს მხოლოდ კლინიკური კვლევების ფარგლებში. ამ დღეებში ვიმსჯელებ „ივერმექტინის“ კოვიდპაციენტების სამკურნალოდ კლინიკური კვლევის ჩატარების თაობაზე. საბოლოო გადაწყვეტილება მიღებული იქნება უახლოეს დღეებში“. დღეების წინ იმსჯელებს, მაგრამ დასკვნის გამოტანას კიდევ დღეები სჭირდება, თორემ, არათუ მასობრივი მკურნალობის, ნებადართული კლინიკური კვლევის ჩატარებაც კი ვერ გაუბედვრებ. ეს დაბეჩვეულებები, მაგრამ ჩვენთან დიდი გულის მქონე ვაჭარბონები ცუდ დღეში არიან, ემინათ, მია სემის უკითხავად და გაიდლაინის გვერდის ავლით მხოლოდ მძიმე ავადყოფის მკურნალობაც კი დაუმორჩილებლობაში არ ჩამოართვან. ცერცვაძეს ისიც „ავიწყდება“, კრინტს არ ძრავს, რომ არათუ ივერმექტინს, დღემდე არც ერთ ვაქცინას არ აქვს „აპროვალი“, არც ერთი მათგანი არ არის მოწონებულ-დამტკიცებული და, რომ ყველა ვაქცინა ნებადართულია მხოლოდ განსაკუთრებულ (!) შემთხვევებში გამოსაყენებლად, როგორც „გადაუდებელი გენური თერაპიული საშუალება“. ვაქცინადონორებული ამ პროდუქტის ინსტრუქციის მიუხედავად, მაინც დაფიქრებით გვიძიებენ (ვირემეტიკურად მოიყვრებული შეზღუდვებით), დავთანხმდეთ აცრებს, თანაც არავითარი დიფერენციაცია — ღრმად მოხუცებულს, ზრდასრულსა თუ მოზარდს, 120, 60 თუ 40 კგ წონის ადამიანს, განურჩევლად ყველას, ერთი და იმავე დოზას უშხაპუნებენ, რაც ყოველად დაუშვებელია. მხოლოდ ბრიყვი და აბსოლუტურად ჩაუხვადავი თუ დაიჯერებს, რომ ასეთი მილიონობით უკვე აცრილი ადამიანი ყველა „განსაკუთრებული“ და „გადაუდებელი“ შემთხვევა იყო, რომ სათანადოდ შეუსწაველი კოვიდ-ვაქცინები ჩვენი ჯანმრთელობისთვისაა შექმნილი, ხოლო მრავალ მილიონ ადამიანზე წარმატებით გამოცდილი, სერიოზული გვერდითი მოვლენების არმქონე ივერმექტინი კიდევ თვეობით დაკვირვებას საჭიროებს. ქვემოთ მოგახსენებთ, რა შედეგები დარეაქცია მოჰყვა ივერმექტინის გამოყენების დაუსაბუთებლად შეწყვეტას ინდოეთის ერთ-ერთ შტატში.

დელტა შტამისთვის მნიშვნელობა არ აქვს, ახრილია აღაშინა თუ აუხრალი. შეიძლება ისიც კი ითქვას, რომ ახრილი აღაშინა უჩველად უფრო მეტადაც კი იზიდავს მას! ეს მოვლენა ნაკლებად გაგვიკვირდება, თუ გაითვალისწინებთ პროვინციაში მნიშვნელოვან ფაქტს: ჩატარებულმა გენეტიკურმა ანალიზმა აჩვენა, რომ ვაქცინირებული ადამიანები ვირუსს გადასცემდნენ სხვა ვაქცინირებულებს. როგორც კვლევის ერთ-ერთი მონაწილე ამბობს: „ამ მონაცემებმა ისეთი გაოცება გამოიწვია CDC-ის მეცნიერებში, თითქმის მათ „კანარის ჩიტი ენახოთ ქვანახშირის მალაროში““

იაკობ ლეჟავა (დასასრული შემადგ ნომერში)

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ჯერ ერთი, ქართული ენის არც ერთ საკითხზე მასში საუბარი არ არის; მეორე — არც ტექსტის მოცემული, მხოლოდ ჩიქორითული ქართულით შედგენილი ტექსტებია წარმოდგენილი.

რუბრიკას უძღვება დარეჯან ანდრიაძე

გასული სასწავლო წლის დამთავრებისას ჩვენს გაზეთში დაბეჭდილ წერილს „პატივცემულო წიგნის ავტორებო, ცხვარი კი არ კიკინებს, ბლავის“ განათლების მესვეურნი არა, მაგრამ მკითხველი საზოგადოება კი გამოეხმაურა. ერთ-ერთმა მათგანმა რედაქციაში თავისი შვილიშვილის წიგნიც კი მოგვიტანა, რომელიც, ისევე როგორც იაკობ გოგებაშვილის „დედა ენა“, სკოლაში არ გადაუფურცლავთ, მაგრამ უკვე მესამე კლასში გადასულ მოსწავლეებს ზაფხულის არდადეგებზე სამეცადინოდ და გონების გასავარჯიშებლად შინ გაატანეს.

„ქართული ენა, ტესტები, ნაკითხული ტექსტის გააზრება და უნარ-ჩვევები“ — ასე ჰქვია ამ სახელმძღვანელოს, რომლის ავტორებიც არიან ზ. მწყერაშვილი და ი. კეკელიძე. გვაპატიოს მკითხველმა, რომ მათ შესახებ მეტს ვერაფერს ვეტყვით, რადგან ი. და ზ. ამის საშუალებას არ იძლევა, ელემენტარულად იმასაც ვერ გვეუბნება, ქალბატონებთან გვაქვს საქმე, ბატონებთან თუ ორივესთან, ამიტომ მოვიხსენიოთ ასე: „პატივცემული“, თუმცა პატივისცემასაც დამსახურება უნდა...

რა მიზანს ემსახურება ამ ორი ადამიანის მიერ შედგენილი სახელმძღვანელო, რომელსაც ზოგიერთ სკოლაში (შესაძლოა, ყველგან) ხელს არ ჰკიდებენ და სასწავლო წლის ბოლოს საჩუქრად აძლევენ მოსწავლეებს?

ერთი შეხედვით პასუხი მარტივია, რადგან სახელმძღვანელოს დასახელება — „ქართული ენა, ტესტები, ნაკითხული ტექსტის გააზრება და უნარ-ჩვევები“ — ამომწურავ ინფორმაციას გვანდის სახელმძღვანელოს დანიშნულებაზე, თუმცა არც მთლად ასეა საქმე და აი რატომ, მივყვით თანმიმდევრობით:

ჯერ ერთი, ქართული ენის არც ერთ საკითხზე მასში საუბარი არ არის; მეორე — არც ტესტების მოცემული, თუმცა ტექსტები ტესტებად აქვთ შემოსაღებული.

მაგრამ, თუკი ზ. მწყერაშვილისა და ი. კეკელიძის მიზანი ნაკითხული ტექსტის გააზრებაა, ამ პატივცემულ ბატონებს, ქალბატონებს თუ ქალბატონ-ბატონს, უპირველესად, იმის გააზრება მართებდათ, რამდენად ხელენიფებოდათ იმ საქმისთვის თავის გართმევა, რომელსაც ხელი მოჰკიდეს.

ტექსტი №1 აივტის სამეფოს შეხება. პირველივე სტრიქონებიდან მოსწავლე იგებს, რომ თურმე ჩვენს ქვეყანაზე თქმულება ბერძენმა მწერლებმა შემოინახეს.

თქმულება იგივე ლეგენდაა, რომელიც ხალხური ზეპირსიტყვიერების წყალობით გადაეცემა თაობიდან თაობას. ეს წინადადება კი ასე უნდა ეწეროს: „ბერძენმა მწერლებმა შემოგინახეს ცნობები ქვეყანაზე, რომლის დედაქალაქშიც საუწვევო, ოქროს სანძისი, ინახებოდა“. არ გვინდა ვიფიქროთ, რომ ტექსტის დამწერს წარმოდგენა არ აქვს, რა არის თქმულება.

ავიღოთ ტექსტი №2 — „ძალია ერთობისა“ და მკითხველმა თავად განსაჯოს, როგორ

ბედოვლათ ავტორებთან აქვთ საქმე ჩვენს მომავალ თაობას. მკითხველი დამეთანხმება, რომ ქართველი მემატიანის, ლეონტი მროველის, თვალსაზრისის მეორე კლასიკური ბავშვისთვის გასაგებად გადმოცემა არ არის მარტივი, ალბათ, ამიტომ გადაწყვიტეს ზ. მწყერაშვილმა და ი. კეკელიძემ, რომ არც ბაბილონის გოდოლი ეხსენებინათ, არც იმაზე ეთქვათ რამე, რომ მისი აშენების მსურველი ხალხი ღმერთმა დასაჯა, სხვადასხვა ენაზე ალაპარაკა და სხვადასხვა ქვეყანაში გაფანტა... ნოეს ძის — იაფეტის შვილიშვილმა, თარგამოსმა, კი თავის რვა შვილს კავკასიაში რომ მიუწინა თავ-თავისი საცხოვრისი, რომლებიც კავკასიის ხალხთა ეთნარქები, ანუ ტომთა მამამთავრები გახდნენ. აი ამ მთავარი ინფორმაციის გარეშე კონტექსტიდან ამოგლეჯილს ჰგავს ტექსტის დასაწყისი: „ძმებს უთქვამთ, მაღალმა ღმერთმა ძალა და სიმრავლე მოგცა, არავის დავემონოთ, ღვთის გარდა, არავის ვემსახურეთო.“

მათ კაცობრიობის პირველ მეფეს, ბაბილონის ლეგენდარულ მბრძანებელს ხარკი აღარ მისცეს. მან კავკასიას სამოცი გმირი და ურიცხვი ლაშქარი შემოუსია.

ლაშქართა სიმრავლის გამო ცაში მტვერი დადგა.
ქვა და ისარი სეტყვასავით დაცვიდა“.

შემდეგი წინადადება — „ძმებმა მომხდური დაამარცხეს, მაშინ თვითონ მეფე შეებრძოლა, ჰოსმა იგი ისრით განგმირა“, არის ნიშნული იმისა, თუ რა შორს არის მისი დამწერი ლოგიკისგან და აზროვნებისგან. საფარაუდოდ, „თვითონ მეფეში“ ბაბილონის ლეგენდარული მბრძანებელი იგულისხმება, მაგრამ ჰოსის რომ ერთ-ერთი ძმთაგანია, მას მხოლოდ მომდევნო წინადადების ნაკითხვის შემდეგ თუ მივხვდებით: „ასე შევლოდნენ მრთ მიწას ძმები: მტერი ერთ რომელიმეს რომ გასჩენოდა, რვავე შეიკრიბებოდა ერთად იბრძოდნენ“ (სტილი დაცულია. საფარაუდოდ, უნდა ეწეროს: ასე შევლოდნენ მრთმანათის ძმები — მტერი ერთ მათგანსაც რომ გასჩენოდა, რვავე შეიკრიბებოდა და ერთად იბრძოდა).

ასე რომ, ბავშვმა, თუ ამ ტექსტიდან აზრის გამოტანა შეძლო, იქვე მოცემულ შეკითხვებს უნდა უპასუხო.

ჩვენ არ შეგვირდებით არც ამ ტექსტში და არც დანარჩენებში დაშვებულ გრამატიკულ შეცდომებზე, უბრალოდ, იმ შეკითხვებს დავსვამთ, რომლებიც მეორეკლასელებს გაუჩნდათ ამ ტექსტის ნაკითხვის შემდეგ, როცა ერთი პატარა ექსპერიმენტი ჩავატარებთ:

უგულისუროდ, ჰაიკარად შედგენილი «სახელმძღვანელოები» და თაობა, რომლისთვისაც ქართული ენა აღარ იქნება დედაენა

ტესტი №2

1. წაკითხე ტექსტს:

მეფე დაბრუნდა ქალაქში

ქალაქის ბრძანებელი მესამე საუკუნეში შეეწინააღმდეგა მას. აღმდეგარ დაუკავალა. მტერმა იხარტოდა და ცოცხალი მტრადან შემოუბრუნეს საქართველოს. ხალხს საღიან შეუტყვეველი იყო.

ქალაქის ბრძანებელი კი გახდა თხოვნით წილის ქართლის დიდებულნი მცხეთაში შეკრება. სამეფო რაზმზე დაბრუნებულმა ბერძენმა ზადანდი უკანმუსი და ორი ეთნოგრაფი მოსვლა.

ახალაზრდა ჩვეულებით და პატარა მუცელსათი ღამათკობი და ქართლის დიდებულნი სისპირა დაიფურცლათ მან ქართველი ხალხს ირდები გააძაბულა.

მატი მღვდლის გარს დაარსდა ჩვენი მღვდელთატი თბილისი.

2. რომელ საუკუნეში შედგა ეს ტექსტი გიორგისა?

3. რომელი წლის იანუარი ვატარებ?

4. როგორ შეხატეს დიდებულნი ქალაქის წარდაცობას?

რით რამდენიმე ბავშვის მონაწილეობით: 1. ვინ იყვნენ ის ძმები, რომლებიც, ღვთის გარდა, არავის წინაშე არ აპირებდნენ ქედის მოხრას? 2. ჰოსის ვინაა იყო, ბაბილონის მბრძანებელი რომ მოკლა? 3. „ასე შევლოდნენ ერთ მეფეს ძმები“ — რომელ მეფეს? შემდეგ კი ექსპერიმენტის მონაწილეებს ტექსტის ჩვენი ვარიანტი შევთავაზებთ:

ბიბლიური წარდგენის შემდეგ კავკასიაში მოღვაწეობდა პატრიარქი თარგამოსი. მას ჰყავდა რვა ვაჟი, რომლებიც კავკასიაში მცხოვრები სხვადასხვა ხალხის წინამძღოლები იყვნენ და საკმაოდ შეძლებულადაც ცხოვრობდნენ, ამიტომ გადაწყვიტეს, კაცობრიობის პირველი მეფისთვის, ნებროთისთვის, ხარკი აღარ მიეცათ.

რა მიზანს ემსახურება ეს სახელმძღვანელო, რომელსაც ზოგიერთ სკოლაში (შესაძლოა, ყველგან) ხელს არ კიდებენ და სასწავლო წლის ბოლოს საჩუქრად აძლევენ მოსწავლეებს? ერთი შეხედვით პასუხი მარტივია, რადგან სახელმძღვანელოს დასახელება — «ქართული ენა, ტესტები, ნაკითხული ტექსტის გააზრება და უნარ-ჩვევები» — ამომწურავ ინფორმაციას გვანდის სახელმძღვანელოს დანიშნულებაზე, თუმცა არც მთლად ასეა საქმე და აი რატომ, მივყვით თანმიმდევრობით:

განრისხებული ნებროთი შემოესია, მაგრამ მისმა მამაცმა მეომრებმა ძმები ვერ დაამარცხეს. უფროსმა ძმამ, ჰოსმა, კი ნებროთი ისრით განგმირა.

ძმები ყოველთვის ეხმარებოდნენ ერთმანეთს: მტერი ერთ-ერთ მათგანსაც რომ გასჩენოდა, რვავე შეიკრიბებოდა და ერთად იბრძოდა.

მართალი გითხრათ, არც ისე მარტივი აღმოჩნდა ამ ტექსტის შედგენა, რადგან თემა, რომელსაც ის ეხება, მეორე კლასის მოსწავლისთვის არ უნდა შეერჩიათ.

ტექსტი №4-ის დასაწყისშივე პირველივე წინადადება გაუმართავია: „მეოთხე საუკუნეში იერუსალიმიდან მისულმა წინადაწერილი სამეფო კარი და მთელი ერიც ქრისტეს ნათლით გააბრწყინა“.

„...წარმართების ქალაქ მცხეთაში ქრისტეს კვართი ემართა“.
„ღვთისმშობელმა ნინოს ვედრება შეისმინა. ნინო ვაზის ჯვრით ხელში მოადგა საქართველოს“ და აკეთებს დასკვნას:
„ასე დიდი, ასე ჭეშმარიტი სარწმუნოება გვიქადაგა კაბადოკიელმა წმინდა ნინომ“.
რას ნიშნავს ასე დიდი და ასე ჭეშმარიტი? ისე დიდი და ისე ჭეშმარიტიც არსებობს?
აქ და სხვაგანაც უამრავი

ამისთანა „მარგალიტი“ შეიძლება ამოიკითხოთ, მაგრამ უარესსაც გეტყვით:

ტექსტი №5 მეფე ვახტანგ გორგასალზე. საინტერესოა, პატივცემული ავტორები რა პასუხს ელიან ტექსტის ბოლოს დასმულ მესამე შეკითხვაზე — **როგორ შეხვდნენ ვახტანგის წინადადებას დიდებულები?** — როცა ტექსტში მსგავსი არაფერი წერია (იხ. ფოტო №2).

ტექსტი №11 — „თამარ მეფე“:
„მეფე გიორგი ასაკში რომ შევიდაო“, — ამბობს ავტორი, მაგრამ აჯობებდა, დაეწერა „მომუცდა“. ხოლო წინადადებაში **„მან ქვეყანას ძლიერება და დიდება შეუნარჩუნა, განამტკიცა და გააძლიერა“**, აჯობებდა, წერტილი შეუნარჩუნასთან“ დაეხსენა და შედგენილი სიტყვების რახარუხისგან თავი შეეკავებინა.

რაც შეეხება სასვენი ნიშნებს, ამ მხრივაც ვერ მოინონებენ თავს ნიგნის ავტორები.
აი ასე უგულისყოფოდ, ჰაიკარად შედგენილი „სახელმძღვანელოები“ სწორად რომ მტრის წინააღმდეგ ვასახამთ წყალს და ცოტა ხანში ხელში შეგვრჩება თაობა, რომლისთვისაც ქართული ენა აღარ იქნება დედაენა და, მით უმეტეს, დეარტობის ენა.

თუ არ ჩავთვლით ყოველდღიურ ღვთისმშობელს, იოანე იყო ზაქარიაშვილი კაცთა შორის. მას თავად უფალმა უწოდა „უდიდესი ადამიანთა შორის“. იოანე უდიდესი იყო თავისი ცხოვრების წესითა და ღვთისმოსაობით...

11 სექტემბერი იოანე ნათლისმცემლის სწავლის დღეა

იოანე ნათლისმცემელი გახლდათ წინამორბედი უფლისა, ბოლო წინასწარმეტყველი ისრაელის ერისა, რომელმაც კაცობრიობა უფალთან შესახვედრად მოამზადა. იგი „იყო კაცი მოვლინებული ღვთისა მიერ და სახელი მისი იოვანე“, — გვაუწყებს სახარება იოანე ნათლისმცემლის შესახებ.
მას უდიდესი მისია ერგო — ადამიანთა გულები განემზადებინა მესიის, მხსნელის მისაღებად. მიუხედავად იმისა, რომ იმ დროს, როდესაც იოანე ქადაგებდა, კაცთა, მით უფრო ღვთის რჩეული ერის შეილება, გულები უდაბნოდ იყო ქცეული და მისი ხმა იყო „ხმა მლაღადებლისა უდაბნოსა შინა“, მან თავისი მისია შეასრულა. იოანეს ქადაგებით არაერთი ადამიანი მივიდა უფალთან, მისი ქადაგებით შეიცნეს ქრისტე. სწორედ იოანეს მოწაფეები იყვნენ რჩეულთა შორის რჩეულნი უფლის მოციქულთა შორის — ანდრია პირველწოდებული და იოანე ღვთისმეტყველი...

იოანე ნათლისმცემლის მშობლებმა — მართალმა ზაქარიამ და ელისაბედმა ხანდაზმულობის ასაკს ისე მიაღწიეს, რომ შვილი არ ეძლეოდათ. რადგან ისრაელიანთა შორის უშვილობა ღვთის სასჯელად ითვლებოდა, ელისაბედი და ზაქარია გულმხურვალედ ევედრებოდნენ ღმერთს, მოეხედა მათთვის და უშვილობის ყვედრებისგან დაეხსნა.
მართალი ზაქარია მღვდელმთავარი იყო. ერთხელ, როდესაც იერუსალიმის ტაძარში მსახურებას აღასრულებდა, უფლის ანგელოზი გამოეცხადა და აუწყა, რომ უფალმა მათი ლოცვა შეისმინა და მისი ცოლი, ელისაბედი, შობდა ძეს, რომელიც იქნებოდა „დიდ წინაშე უფლისა“. ანგელოზმა ისიც აუწყა, რომ ყრმისთვის იოანე ეწოდებინა. რადგან ის და მისი მეუღლე ხანდაზმულები იყვნენ, ზაქარია დაეცხ-

და, მცირედმორწმუნეობის გამო კი დაისაჯა — დამუნჯდა. როგორც მთავარანგელოზმა აძენო, იგი ვერ იმეტყველებდა მანამ, სანამ მისი ძე არ იშვებოდა.
ცხრა თვის თავზე მართალმა ელისაბედმა მართლაც შვა ძე, რომელსაც, ღვთის ნებისაგან, მართალი ზაქარიას მიწოდებდა იოანე უწოდეს. მათ სახლში უამრავ ადამიანს მოეცა თავი. იცოდნენ, იმ ყრმის მამა, რომელიც უნდა დაბადებულიყო, ცხრა თვე ვერ ლაპარაკობდა და სწორედ ყრმის შობის შემდეგ უნდა ამოეღებინა. ყველა ელოდა ამ სასწაულის აღსრულებას. მართალი, ღვთაებრივმა ყრმამ თავისი შობით მამამისი სასწავლის განაგრძო. ზაქარია აღიდებდა უფალს და, სულიწმინდის მადლით აღვისილი, წინასწარმეტყველებდა თავის ძეზე, როგორც უდიდეს წინასწარ-

მეტყველზე: „და შენ, ყრმაო, წინასწარმეტყველ მაღლის იწოდო, რამეთუ წარსძლე შენ წინაშე პირსა უფლისა განმზადებდა გზათა მისთა“.
ამგვარად მოველინა კაცობრიობას წინამორბედი უფლისა — იოანე წინასწარმეტყველი, რომლისგანაც იღება განკაცებულმა უფალმა ნათლისმცემლობა, რომელსაც იგი სინანულს ქადაგებდა და წყლით ნათელს სცემდა ისრაელიანებს, ამიტომაც ეწოდა ნათლისმცემელი.
როდესაც ჰეროდემ მხსნელის შობის ამბავი შეიტყო, 14 ათასი ყრმა ამოანგელებინა იმ იმედით, რომ მათ შორის იქნებოდა „მეფე ისრაელისა“. იმ ყრმათა შორის მოხვედებოდა იოანე ნათლისმცემელიც, რომელიც მაცხოვარზე ექვსი თვით უფროსი იყო, მაგრამ მას შემდეგ, რაც ზაქარია იერუსალიმის ტაძარში მოკვდა, მართალმა ელისაბედმა შვილი უდაბნოში წაიყვანა. იოანე იმ დროს 2 წლისაც არ იყო. შემდეგ ელისაბედიც გარდაიცვალა. გადმოცემის თანახმად, ყრმა იოანე ხუთი წლიდან მარტომარტო იზრდებოდა უდაბნოში. სახარება გადმოგვცემს, რომ მთელი ამ ხნის განმავლობაში ის განიზმნდა კაცობრივად. თუ არ ჩავთვლით ყოვლადწმიდა ღვთისმშობელს, იოანე იყო ზეამბატული კაცთა შორის. მას თავად უფალმა უწოდა „უდიდესი ადამიანთა შორის“. იოანე უდიდესი იყო თავისი ცხოვრების წესითა და ღვთისმოსაობით...
როდესაც 30 წლის შესრულდა, უფლის ნებით, უდაბნოდან გამოვიდა და ქადაგება დაიწყო მდინარე იორდანეს შემოგარენში. მანამდე ხალხში ვერ გამოჩნდებოდა, რადგან, ძველი აღთქმის სჯულის თანახმად, მხოლოდ 30 წლის შემდეგ ჰქონდათ ქადაგებისა და მსახურების უფლება. იოანემ უწყის, რა მდგომარეობაში იმყოფება კაცობრიობა, მით უფრო ისრაელის ერი, სულიწმინდის მადლით აღვისილი და სულიწმინდის მადლით აღვისილი, წინასწარმეტყველებდა თავის ძეზე, როგორც უდიდეს წინასწარ-

სინანულის გზით განამზადებდა ადამიანთა გულებს მაცხოვრის მისაღებად. იოანე შეიქნა ხიდად ძველსა და ახალ აღთქმას შორის.
იოანე იქცეოდა ისე, როგორც კაცთაგან ჯერ არავინ მოქცეულა, იგი გამორჩეული იყო თავისი წმინდა ცხოვრებით, იმდენად ღვთისათნოდ უდაბნოში. სახარება გადმოგვცემს, რომ მთელი ამ ხნის განმავლობაში ის განიზმნდა კაცობრივად. თუ არ ჩავთვლით ყოვლადწმიდა ღვთისმშობელს, იოანე იყო ზეამბატული კაცთა შორის. მას თავად უფალმა უწოდა „უდიდესი ადამიანთა შორის“. იოანე უდიდესი იყო თავისი ცხოვრების წესითა და ღვთისმოსაობით...
როდესაც 30 წლის შესრულდა, უფლის ნებით, უდაბნოდან გამოვიდა და ქადაგება დაიწყო მდინარე იორდანეს შემოგარენში. მანამდე ხალხში ვერ გამოჩნდებოდა, რადგან, ძველი აღთქმის სჯულის თანახმად, მხოლოდ 30 წლის შემდეგ ჰქონდათ ქადაგებისა და მსახურების უფლება. იოანემ უწყის, რა მდგომარეობაში იმყოფება კაცობრიობა, მით უფრო ისრაელის ერი, სულიწმინდის მადლით აღვისილი და სულიწმინდის მადლით აღვისილი, წინასწარმეტყველებდა თავის ძეზე, როგორც უდიდეს წინასწარ-

წყლითა და სულიწმინდით, მე კი იმიტომ მოვედი, რომ ის გამოეცხადოს ისრაელს...
შემდგომ, როდესაც იორდანეს სანაპიროზე მისკენ მომავალი იესო დაინახა, პირდაპირ დაამოწმა მაცხოვარზე: „აჰა, ტარიგი ღმერთისა, რომელმან აღიხურეს ცოდვანი სოფლისა-ნი“.
უფალი ყველანაირად ცდილობს, ყველა ადამიანის გულში შევიდეს, ყველამ შეიცნოს ჭეშმარიტება. იოანეს მეშვეობით განცხადებულია აძლევეს წინასწარმეტყველებების შესახებ. უფალმა იხილა, რომ ჯერ წინამორბედი მოსულიყო და შემდეგ — თვითონ, რათა, თუკი ადამიანები იოანეს, უფლის წინამორბედს, მოუსმენდნენ, უფალთანაც მივიდოდნენ, თუმცა თითოეული ადამიანის თავისუფალ ნებაზეა დამოკიდებული.

წმინდა იოანე ნათლისმცემელი, ტიციანი, 1542 წ.

თავისკვეთა
უფალი ყველანაირად ცდილობს, ყველა ადამიანის გულში შევიდეს, ყველამ შეიცნოს ჭეშმარიტება. იოანეს მეშვეობით განცხადებულია აძლევეს წინასწარმეტყველებების შესახებ. უფალმა იხილა, რომ ჯერ წინამორბედი მოსულიყო და შემდეგ — თვითონ, რათა, თუკი ადამიანები იოანეს, უფლის წინამორბედს, მოუსმენდნენ, უფალთანაც მივიდოდნენ, თუმცა თითოეული ადამიანის თავისუფალ ნებაზეა დამოკიდებული.

უფალი ყველანაირად ცდილობს, ყველა ადამიანის გულში შევიდეს, ყველამ შეიცნოს ჭეშმარიტება. იოანეს მეშვეობით განცხადებულია აძლევეს წინასწარმეტყველებების შესახებ. უფალმა იხილა, რომ ჯერ წინამორბედი მოსულიყო და შემდეგ — თვითონ, რათა, თუკი ადამიანები იოანეს, უფლის წინამორბედს, მოუსმენდნენ, უფალთანაც მივიდოდნენ, თუმცა თითოეული ადამიანის თავისუფალ ნებაზეა დამოკიდებული.

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

უმოსტა

საქართველო, სამხრეთ-დასავლეთი, ჯერ კიდევ ვირტუალურ სამყაროში ცხოვრობს, ვერ გავაცნობიერებთ ის საფრთხე, რომელმაც მსოფლიოში უკვე მილიონობით ადამიანი იმსხვერპლა. პრიმიტიულმა აზროვნებამ (მაპატიოს მკითხველმა), პანდემიის საშიში ტენდენციაც არაა ჩააგდო. თუმცა, ინფიცირებული რაოდენობით (1000 სულზე ბანანებზე) მსოფლიოს ძველესს შორის ხუთეულში ვართ.

ბუნება და პოლიტიკოსებმა მოქალაქეებს რეალური გამოცდის დასაწყისში

გახშირებული წყალდიდობები, დატბორილი ქალაქები და სამრეწველო ცენტრები, ხანძრისგან შთანთქმული მილიონობით შექტარი ტყის მასივები, ასიათასობით შექტარი დაკარგული სასოფლო-სამეურნეო მიწები არ გვაკმარა! ორი წელიწადია, ვებრძვით თავს დატყვევებულ მსოფლიო პანდემიას, რომელმაც უკვე მილიონობით სიცოცხლე შეინარა... და ეს ყველაფერი XXI საუკუნის დასაწყისში!

რა ხდება, რატომ გავგინყრა ბუნებამ? იმიტომ ხომ არა, რომ ადამიანებმა უხეშად დავარდღვეთ ჩვენთვის დადგენილი საცხოვრისის საზღვრები, გარე სამყაროსთან პარმონიული ცხოვრების წესები? ვიცით კი იმ ზიანის მასშტაბები, თავს რომ დაატყდა დედამიწას, ან ის, რა გველის მომავალში? ალბათ, არა.

კაცობრიობამ ჯერ კიდევ ვერ გავაცნობიერა კატასტროფის რეალური შედეგები. ბუნება კარგავს თვითრეგულირების საშუალებას, ვეღარ შეძლებს დედამიწაზე სიცოცხლის კვლავნარმოების უზრუნველყოფას და კიდევ ბევრი რამაა ისეთი, ადამიანებმა ჯერჯერობით რომ არ ვიცით.

მეცნიერებმა XIX საუკუნის დასაწყისში შემოქმედეს განვითარების ზარი, ხოლო გასული საუკუნის მიწურულს, ფაქტობრივად, გასაჯაროვდა ის უარყოფითი შედეგები, რომლებიც დაგვიტყდა თავს. არნახულმა ტექნიკურმა პროგრესმა თვალსაჩინო გახადა ის პრობლემები, რომლებიც მოჰყვა ადამიანის ჩარევას ბუნებრივ პროცესებში.

ჩამოყალიბდა ბუნებით სარგებლობის ახალი წესები, შეიცვალა ბუნებრივი რესურსებით სარგებლობის პირობები, მაგრამ, როგორც გაიკვია, ჯერ კიდევ ვერ მივაღწიეთ ბუნებასთან ეკოლოგიურ წონასწორობას, ვერ შევქმენით მასთან თანაცხოვრების ისეთი ვარიანტები, რომლებიც დაცავდა გარესამყაროს და მისაღები იქნებოდა ადამიანებისთვისაც. ბრძოლა ბუნებასა და ადამიანებს შორის გრძელდება და, სამხრეთ-დასავლეთი, არაფერს არ იცის, რა შედეგით დასრულდება.

ბუნებაში მიმდინარე ტრანსფორმაციული პროცესი დიდ საფრთხეს უქმნის სოფლის მეურნეობას. ამ დროს იკარგება სასოფლო-სამეურნეო სავარგულეები, ხოლო დარჩენილი კარგავს ნაყოფიერებას. ყოველივე ეს რეალურ საფრთხეს უქმნის ადამიანების სასურსათო უზრუნველყოფას. თუ სიტუაცია სასიკეთოდ არ შეიცვლება, კაცობრიობა უახლოვდება მომავალი შიმშილის საფრთხის წინაშე დადგება. ეს კი, ალბათ, დასასრულის დასაწყისი იქნება.

დადგება დრო, როდესაც ყველა ქვეყანამ საკუთარ სატყვეარს თვითონ უნდა მიხედოს. სუპერსახელმწიფოებს არც სურვილი, არც რესურსი აღარ ექნებათ სხვების პრობლემების მოსაგვარებლად. მოაზროვნე ადამიანები სა-

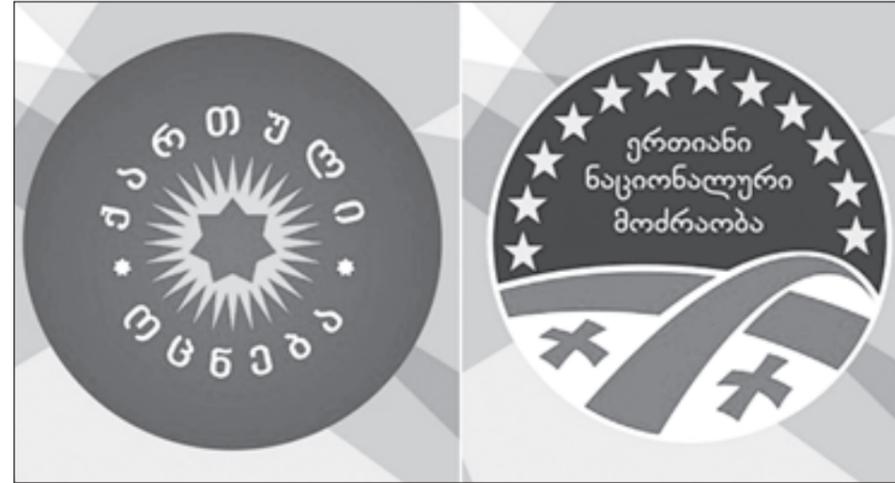
ქართველოშიც მიხედნენ, რომ მხოლოდ ერთად დგომა, ინტელექტუალური და მატერიალური რესურსების გაერთიანება, სამთავრობო გუნდის მაღალი კვალიფიკაცია და კიდევ ბევრი რამაა საჭირო, რათა ის საფრთხე, რომელიც დედამიწას ყოველი მხრიდან უტყვევს, როგორმე შევაკავოთ და დავემარცხოთ.

საქართველო, სამხრეთ-დასავლეთი, ჯერ კიდევ ვირტუალურ სამყაროში ცხოვრობს, ვერ გავაცნობიერებთ ის საფრთხე, რომელმაც მსოფლიოში უკვე მილიონობით ადამიანი იმსხვერპლა. პრიმიტიულმა აზროვნებამ (მაპატიოს მკითხველმა), პანდემიის საშიში ტენდენციაც არაა ჩააგდო. თუმცა, ინფიცირებული რაოდენობით (1000 სულზე ბანანებზე) მსოფლიოს ძველესს შორის ხუთეულში ვართ.

ქართველი ხალხის ნაწილი, სამხრეთ-დასავლეთი, ჯერ კიდევ ვირტუალურ სამყაროში ცხოვრობს, ვერ გავაცნობიერებთ ის საფრთხე, რომელმაც მსოფლიოში უკვე მილიონობით ადამიანი იმსხვერპლა. პრიმიტიულმა აზროვნებამ (მაპატიოს მკითხველმა), პანდემიის საშიში ტენდენციაც არაა ჩააგდო. თუმცა, ინფიცირებული რაოდენობით (1000 სულზე ბანანებზე) მსოფლიოს ძველესს შორის ხუთეულში ვართ.

ალბათ, გენიალურად უგუხური უნდა იყო, რომ ასეთ კრიტიკულ პირობებში მოქალაქეებს მოუწოდო დაემორჩილებოდათ კენს; შეეცადო, საზოგადოება მოარგო შენს პარტიულ ინტერესებს და ვერ გააცნობიერო, რომ ეს დანაშაულია — სისხლის სამართლის დანაშაული. „ნაციონალიზმს“ და მის სატელიტ პარტიებს ჰგონიათ, რომ ქართველებს ამნეზია დაგვემართა, არ გვახსოვს ჩვენი ქვეყნის ისტორიისთვის ყველაზე ამაზრზეანი პერიოდი, როდესაც სააკაშვილი და მისი ბანდა დათარეშობდა ქვეყანაში. მუდმივად ჩავჭირებდნენ, რომ იხსანად სამოთხეში გცხოვრობდით. ამას გვეუბნებიან იმ ადამიანებს, რომლებმაც ცხრანდიანნი ჯოჯოხეთი გამოვიარეთ; ვერ აცნობიერებენ, რომ მათ კრიმინალ ბელადთან მომავალი არ აქვთ. ყოველი მისი სატელიტიზმი გამოსვლა გვარნმუნებს, რომ საქართველო და სააკაშვილი, უბრალოდ, შეუთავსებელია — ისინი ერთად ვერასდროს ვეღარ იქნებიან.

გამეიჯნეთ თქვენს ბელადს, დაგვანახვეთ თქვენი თავი სხვა კუთხით, მიეცით ადამიანებს საშუალება, თვითონ გასაჯონ თავიანთი ბედი და მომავალი. საქართველოში სააკაშვილის ჩამოსვლა სამოქალაქო ომს რომ გამოიწვევს, ამის წინასწარმეტყველებას დიდ პოლიტიკოსობა არ სჭირდება. საქართველო და სააკაშვილი ურთიერთგამომრიცხავი კონცეფციები არიან. 1951 წელს შეიქმნა ქვანახშირისა და ფოლადის მწარმოებელთა გაერთიანება, ანუ ევროკავშირი. 1987 წელს კავშირში შემავალია ნევრმა სახელმწიფოებმა ხელი მოაწერეს ერთიან ევროპულ აქტს, რომელიც ითვალისწინებდა ევროპულ სტრუქტურების შექმნას. 2003 წელს კი ხელი მოაწერეს ევროკავშირის დოკუმენტს „მეორე თემის შესახებ“, რომელმაც ევროკავშირისკენ გზა გაუხსნა აღმოსავლეთ ევროპის სოციალისტური ბანაკის ყოფილ წევრებს, მათ შორის სსრ კავშირის ევროზონაში არსებულ ქვეყნებსაც. ამ დოკუმენტის თანახმად, 2006 წელს ევროკავშირში სსრ კავშირის სსრ კავშირის ქვეყნები მიიღეს, ხოლო კანდიდატ ქვეყნებად ითვლებიან საქართველო, უკრაინა და მოლდოვა.

ბუნებრივი, რატომ ვერ დაარწმუნა საქართველოს ხელისუფლებამ პარტნიორები იმ ჭეშმარიტებაში, რომ „ნაციონალური მოძრაობა“ პოლიტიკური ძალა კი არ არის, კრიმინალურია, თაღლითურია, მედროვეების ბრბოა, რომელიც შეაყრობილია ქალაქის ხელისუფლებას ავადმყოფური იდეით და მისი ხელისუფლებაში ძალადობრივი გზით მოსვლა ძველესს შორის ხუთეულში ვართ

რდება. საქართველო და სააკაშვილი ურთიერთგამომრიცხავი კონცეფციები არიან. 1951 წელს შეიქმნა ქვანახშირისა და ფოლადის მწარმოებელთა გაერთიანება, ანუ ევროკავშირი. 1987 წელს კავშირში შემავალია ნევრმა სახელმწიფოებმა ხელი მოაწერეს ერთიან ევროპულ აქტს, რომელიც ითვალისწინებდა ევროპულ სტრუქტურების შექმნას. 2003 წელს კი ხელი მოაწერეს ევროკავშირის დოკუმენტს „მეორე თემის შესახებ“, რომელმაც ევროკავშირისკენ გზა გაუხსნა აღმოსავლეთ ევროპის სოციალისტური ბანაკის ყოფილ წევრებს, მათ შორის სსრ კავშირის ევროზონაში არსებულ ქვეყნებსაც. ამ დოკუმენტის თანახმად, 2006 წელს ევროკავშირში სსრ კავშირის ქვეყნები მიიღეს, ხოლო კანდიდატ ქვეყნებად ითვლებიან საქართველო, უკრაინა და მოლდოვა.

აღიარონ ის პრინციპები, რომლებიც ევროკავშირის კონსტიტუციაშია. კერძოდ, პლურალისტული დემოკრატია, კანონის უზენაესობა, საკუთრებისა და მოქალაქეების კონსტიტუციური უფლებების დაცვა და, რაც მთავარია, ჰქონდეთ თანამედროვე, კონკრეტულწარმომადგენლობითი ევროკავშირის ქვეყნებს უფლება აქვთ, გავიდნენ ევროკავშირიდან, თუმცა ეს საკმაოდ რთულ პროცესებთანაა დაკავშირებული.

დღეს ევროკავშირში გაერთიანებულია 28 ქვეყანა. კავშირის დებულების შესაბამისად, ამ ქვეყნებმა თავიანთი სუვერენული უფლებების ნაწილი გადასცეს ევროსაბჭოს სტრუქტურებს. ამჟამად ევროკავშირის გამგებლობაშია საერთო ევროპული ბაზარი, საბაზრო კავშირი, ერთიანი ვალუტა, ევროპის განვითარების ბანკი, საერთო სანარმო-ევროპული პოლიტიკა და ა.შ.

ევროკავშირის მმართველობითი ორგანოებია: ევროპის კავშირის საბჭო, ევროპარლამენტი, ევროკომისია, ევროსამართლებრივი, ევრობანკი, საინვესტიციო ბანკი, სხვა სამმართველო სტრუქტურები — კერძოდ, ევროპის რეგიონული კომიტეტი, ეკონომიკური და სოციალური კომიტეტი, საერთო პოლიტიკისა და უშიშროების კომიტეტი. ევროკავშირს აქვს კონსტიტუცია, გერბი, დროშა და ჰიმნი. ევროკავშირში ინარმოვება მსოფლიოს ეკონომიკის 28-30 პროცენტამდე, ანუ მსოფლიოს შიდა პროდუქტის 30 პროცენტი.

გასაოცარია ის წნეხი, რომელიც საქართველოს ხელისუფლება მოაქცევს ჩვენმა სტრატეგიულმა პარტნიორებმა, ევროსაბჭოს პრეზიდენტმა შარლ მიხელმა, სხვა მაღალი თანამდებობის პირებმა ევროსაბჭოდან, მათმა ელჩმა საქართველოში (და არა მხოლოდ), თუმცა საქართველოში ჯერ ევროკავშირის წევრი არაა... მოლაპარაკებისა და ურთიერთობის ყველაზე მისაღები ფორმა დიალოგია. გაუგებარია, რატომ ვერ დაარწმუნა საქართველოს ხელისუფლებამ პარტნიორები იმ ჭეშმარიტებაში, რომ „ნაციონალური მოძრაობა“ პოლიტიკური ძალა კი არ არის, კრიმინალურია, თაღლითურია, მედროვეების ბრბოა, რომელიც შეაყრობილია ქალაქის ხელისუფლებას ავადმყოფური იდეით და მისი ხელისუფლებაში ძალადობრივი გზით მოსვლა ქვეყანაში სამოქალაქო ომს გამოიწვევს. მხოლოდ იმის ძახილი, რომ იგი რუსული პროექტია, აღარ მუშაობს. მით უმეტეს, არ არსებობს ამის დამადასტურებელი, მტკიცე არგუმენტები.

რატომ ვზარჯავთ ფუჭად დროს იმაზე, რასაც ევროპელი პარტნიორები არ იჯერებენ, ხოლო, მეორე მხრივ, ღიზნანდობა მომქალაქეული ჩრდილოელი მეზობელი, რომელიც ქვეყანა და მათ შორის, ჩვენი სტრატეგიული პარტნიორებიც, ანგარიშს უწევს? საპარტიო მსოფლიოს ხელისუფლებას, რატომ არ ესაუბრებთ პარტნიორებს ფაქტებით? სააკაშვილის მმართველობის პერიოდში რამდენი ადამიანი ჩასვეს ციხეში უსამართლოდ. ერთი მათგანის საქმე მაინც, რომ გამოეძიებოდა პროკურატურას, საკმარისი იქნებოდა დასავლელი პარტნიორებისთვის თვალის ასახელება, იმის ჩაჩვენება, რა ბოროტება მდინერებდა ქვეყანაში „ნაციონალური მოძრაობის“ ბოროტი აზროვნების ამ სიჯოტეს თვით ქართული სახელმწიფოებრიობა შეიძლება შეენიროს.

სხვათა შორის, არც ამ სტრუქტურების ავტორის მრავალგზის ცდა არ მოჰყოლია სისხლის სამართლის საქმის ხელახლა გამოძიება. როდესაც პროკურატურაში გაიკვია, რომ ცნობილი მეცნიერი უკანონოდ იყო რეპრესირებული, საქმის გამოძიება სასწრაფოდ შეწყვიტეს ისე, რომ მომჩივანს დღემდე ოფიციალური პასუხი არ აღირსეს, არადა, საქმის აღძვრიდან 16 წელიწადი გავიდა!

ჩნდება კითხვა: აქვს კი მომავალი ისეთ ქვეყანას, რომელიც კანონი არ კანონობს, პროკურატურა უმოქმედოდაა, მოქალაქეები არ ენდობიან სასამართლოს, აღსრულებების ბოურო მხოლოდ ფორმალურად არსებობს და ა.შ? პასუხი, ალბათ, უარყოფითია — ასეთი ქვეყანა ვერ აშენდება, იგი ბუნებრივად უხეშად დადარჩება, რომელშიც იქნება სახელისუფლო სტრუქტურებიც, ექნება ყველა სახელმწიფოებრივი ავტორიტეტიც, მაგრამ სახელმწიფო არ იქნება... 30 წელიწადია, საქართველოს პოლიტიკოსები ჯიჯვნიან და ამას კიდევ პანდემია და სხვა უბედურებებიც დაერთო. სამხრეთ-დასავლეთი, არაფერს არ იცის, რა შედეგით დასრულდება. ეს კი, ალბათ, დასასრულის დასაწყისი იქნება.

დადგება დრო, როდესაც ყველა ქვეყანამ საკუთარ სატყვეარს თვითონ უნდა მიხედოს. სუპერსახელმწიფოებს არც სურვილი, არც რესურსი აღარ ექნებათ სხვების პრობლემების მოსაგვარებლად. მოაზროვნე ადამიანები სა-

დადგება დრო, როდესაც ყველა ქვეყანამ საკუთარ სატყვეარს თვითონ უნდა მიხედოს. სუპერსახელმწიფოებს არც სურვილი, არც რესურსი აღარ ექნებათ სხვების პრობლემების მოსაგვარებლად. მოაზროვნე ადამიანები სა-

დადგება დრო, როდესაც ყველა ქვეყანამ საკუთარ სატყვეარს თვითონ უნდა მიხედოს. სუპერსახელმწიფოებს არც სურვილი, არც რესურსი აღარ ექნებათ სხვების პრობლემების მოსაგვარებლად. მოაზროვნე ადამიანები სა-

დადგება დრო, როდესაც ყველა ქვეყანამ საკუთარ სატყვეარს თვითონ უნდა მიხედოს. სუპერსახელმწიფოებს არც სურვილი, არც რესურსი აღარ ექნებათ სხვების პრობლემების მოსაგვარებლად. მოაზროვნე ადამიანები სა-

დადგება დრო, როდესაც ყველა ქვეყანამ საკუთარ სატყვეარს თვითონ უნდა მიხედოს. სუპერსახელმწიფოებს არც სურვილი, არც რესურსი აღარ ექნებათ სხვების პრობლემების მოსაგვარებლად. მოაზროვნე ადამიანები სა-

დადგება დრო, როდესაც ყველა ქვეყანამ საკუთარ სატყვეარს თვითონ უნდა მიხედოს. სუპერსახელმწიფოებს არც სურვილი, არც რესურსი აღარ ექნებათ სხვების პრობლემების მოსაგვარებლად. მოაზროვნე ადამიანები სა-

დადგება დრო, როდესაც ყველა ქვეყანამ საკუთარ სატყვეარს თვითონ უნდა მიხედოს. სუპერსახელმწიფოებს არც სურვილი, არც რესურსი აღარ ექნებათ სხვების პრობლემების მოსაგვარებლად. მოაზროვნე ადამიანები სა-

დადგება დრო, როდესაც ყველა ქვეყანამ საკუთარ სატყვეარს თვითონ უნდა მიხედოს. სუპერსახელმწიფოებს არც სურვილი, არც რესურსი აღარ ექნებათ სხვების პრობლემების მოსაგვარებლად. მოაზროვნე ადამიანები სა-

დადგება დრო, როდესაც ყველა ქვეყანამ საკუთარ სატყვეარს თვითონ უნდა მიხედოს. სუპერსახელმწიფოებს არც სურვილი, არც რესურსი აღარ ექნებათ სხვების პრობლემების მოსაგვარებლად. მოაზროვნე ადამიანები სა-

დადგება დრო, როდესაც ყველა ქვეყანამ საკუთარ სატყვეარს თვითონ უნდა მიხედოს. სუპერსახელმწიფოებს არც სურვილი, არც რესურსი აღარ ექნებათ სხვების პრობლემების მოსაგვარებლად. მოაზროვნე ადამიანები სა-

ფოსტა

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

მე-18 საუკუნის მეორე ნახევარში თურქეთ-რუსეთის ომებში გამარჯვებათა შედეგად, 1783 წელს, ყირიმი და შავი ზღვის სანაპირო ტერიტორიები მეფის რუსეთის ხელში გადავიდა. ამ ტერიტორიებს ჯერ მალროსია, შემდეგ კი ნოვოროსია უწოდეს, ხოლო 1917 წლის ოქტომბრის რევოლუციის გამარჯვების შემდეგ უკრაინა დაერქვა — ასეთია ისტორიული სინამდვილე.

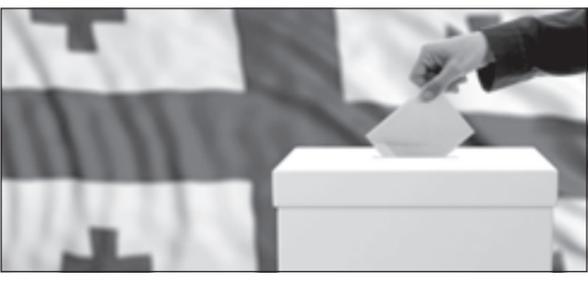
მე, 92-ე წელში გადაბიჯებული მარქსისტ-სოციალისტი, არ ვიზიარებ „ოცნების“ ხელისუფლებისა და ოპოზიციის დიდი ნაწილის ბრმა, გეოპოლიტიკურად დამღუპველ ლტოლვას აშშ-დასავლეთისკენ. მაგრამ საქართველოში დღეს ისეთი კონკრეტულ-ისტორიული ვითარება ჩამოყალიბდა, რომელიც ჩემგან (თქვენგანაც, პატივცემულო ამომრჩევლებო) ლოგიკური კანონზომიერებით მოითხოვს, შევანერო რადიკალიზმი და მოგინოდოთ:

2 ოქტომბრის არჩევნებში სასიცოცხლოდ აუცილებელია „ქართული ოცნების“ დამაჯერებელი გამარჯვება!“

პატივცემულო ამომრჩევლებო! 5 და 6 ივლისს ქართულმა ეროვნულმა ღირსებამ, ჩვენმა მართლმადიდებლობამ ისტორიული გამარჯვება მოიპოვა — ჩაშალა პედერასტა მიერ რუსთაველის პროსპექტზე გამიზნული ალღუმი — აწივლა და ააქრიახა პრაიდის მხარდამჭერები საქართველოსა და აშშ-დასავლეთში; ფაქტია, ამ გამარჯვებებში „ოცნების“ ხელისუფლებამაც შეიტანა წვლილი. მაგრამ აშშ-დასავლეთზე მიყიდულმა 15-მა პოლიტიკ-

- ურმა პარტიამ პედერასტების ალღუმის გამართვას მხარი საჯაროდ დაუჭირა; მათგან ყველაზე გამორჩეულებს ჩამოვივლით:
1. „ერთიანი ნაციონალური მოძრაობა“;
 2. „ევროპული საქართველო“;
 3. „გირჩი“ — ატმის კურკა სჯობს;
 4. „ლელო“ — მევახშის თავკაცობით;
 5. „სტრატეგია აღმაშენებელი“;
 6. „ერთიანი საქართველო“;
 7. „თავისუფალი დემოკრატები“;
 8. რესპუბლიკელები.

ამომრჩეველი მოგიწოდებთ 2021 წლის 2 ოქტომბრის არჩევნებში აქტიური და გონივრული მონაწილეობისკენ

პედერასტთა ქომაგი პარტიების სრული სია რამდენიმე საინფორმაციო საშუალებამ გამოაქვეყნა. პატივცემულო ამომრჩევლებო! ვიმედოვნებ, ამ პარტიებს ხმას არ მისცემთ. არ დაგუშვით ნაცების, მათი ავან-ჩავანების ხელისუფლებაში მოსვლა; ხმა მივცეთ „ქართული ოცნების“ მიერ

ნამოყენებულ მერობის კანდიდატებს, საკრებულოთა მომავალ წევრებს!

ჩვენი გამარჯვებისა იყოს, პატივცემულო ამომრჩევლებო!

მოგინოდებთ ქუთაისელი ამომრჩეველი გივი ბურაუიძე, ისტორიულ მეცნიერებათა დოქტორი, პოლიტოლოგი

პატივცემულო ამომრჩეველებო! 5 და 6 ივლისს ქართულმა ეროვნულმა ღირსებამ, ჩვენმა მართლმადიდებლობამ ისტორიული გამარჯვება მოიპოვა — ჩაშალა პედერასტთა მიერ რუსთაველის პროსპექტზე გამიზნული ალღუმი — აწივლა და ააქრიახა პრაიდის მხარდამჭერები საქართველოსა და აშშ-დასავლეთში; ფაქტია, ამ გამარჯვებებში „ოცნების“ ხელისუფლებამაც შეიტანა წვლილი.

რუსოფობთა თავყრილობა და გნიასი

ახლახან, 23 აგვისტოს, უკრაინის დედაქალაქ კიევში დასავლეთის 40-ზე მეტი ქვეყნის ანტირუსული გნიასი და ისტერიკა ვიხილეთ. დიახ, გნიასი და ყეფა, რუსოფობიური კოლექტიური პროპაგანდისტული ყაყანი, რომელშიც, სამწუხაროდ, საქართველოც მონაწილეობდა; სამწუხაროდ იმიტომ, რომ ასეთი საქციელით ქვეყნის ავტორიტეტს ვაბაიბურებთ და დაკარგული ტერიტორიების დაბრუნებას უკიდურესად ვართულებთ.

დასასლავალი და მათ მიერ მართული ზაპოროჟიის პატარა სარი შიმდგომ რუსეთის ქალისხმავით ისე გაფართოვდა და გაქლივდა, რომ ნახევარ მილიონ კვადრატულ კილომეტრს გადააჭარბა 50 მილიონზე მეტი მოსახლეობით.

„ყირიმი უკრაინის ტერიტორიაა“, „რუსეთი აგრესორი და ოკუპანტია“, „ყირიმი უკრაინას უნდა დაუბრუნოს, წინააღმდეგ შემთხვევაში რუსეთს კოლექტიურ სანქციებს დაგუწევს“ და ა.შ. და ა.შ. — გაპყვიროდნენ და ორატორობდნენ კიევში შეკრებულნი.

ჩნდება კითხვები: ჯერ ერთი, კიევში შეკრებილებს ყირიმის ისტორიისა ან არაფერი გაეგებოდნენ, ან ყველაფერი კარგად იციან და თავს შეგნებულად იბრყვივდნენ. მეორეც — თუ რუსეთი აგრესორია, მაშინ აგრესია-ძალმომხრების კლასიკოსებს — აშშ-ნატოს აგრესიული ბლოკის ვერაგ მესვეურებს — რაღა ვუნდოდნენ? ასეთ შემთხვევაში (ცნობილი გამოთქმა — „ჩემი მენ გითხარი — გული მოგიკალიო“ — გვახსენდება. რაც შეეხება სანქციებს, ომის წლებში ლენინგრადის ბლოკადის ხანგრძლივ საშინელებათა გამძლე-გადამტან ხალხს სანქციები შეაშინებს? სასაცილოა.

ბატონებო, კიევის თავყრილობის მონაწილეებო! ყირიმი არასოდეს არ ყოფილა უკრაინელთა საკუთრება; თათარ-მონღოლთა ოქროს ურდოს

ბატონობის წლებში იქ თათრები დამკვიდრდნენ და ურდოს დაშლის შემდეგ, 1443 წელს, თათართა სახანო ჩამოაყალიბეს; საუკუნის შემდეგ კი, როგორც ყირიმის სახანო, ისე შავი ზღვის მთელი ჩრდილოეთის ტერიტორიები თურქ-ოსმალთა ხელში აღმოჩნდა.

მე-18 საუკუნის მეორე ნახევარში თურქეთ-რუსეთის ომებში გამარჯვებათა შედეგად, 1783 წელს, ყირიმი და შავი ზღვის სანაპირო ტერიტორიები მეფის რუსეთის ხელში გადავიდა. ამ ტერიტორიებს ჯერ მალროსია, შემდეგ კი ნოვოროსია უწოდეს, ხოლო 1917 წლის ოქტომბრის რევოლუციის გამარჯვების შემდეგ უკრაინა დაერქვა — ასეთია ისტორიული სინამდვილე.

ახალშექმნილ უკრაინის საბჭოთა რესპუბლიკას **ლენინგრადა** უპირატესად რუსებით დასახლებული ლუგანსკ-დონეცკის ტერიტორიები აჩუქა, ხოლო 1939 წლის ბოლოს მას სტალინმა ლვოვის ოლქი და ტერნოპოლის მიწები შეუერთა.

1954 წელს აღინიშნა უკრაინის რუსეთთან შეერთების 300

მადლიარების ნახვად აშშ-დასავლეთის მიერ მოსყიდულ-მოხსნაგულა უკრაინელთა თავდაცვითი რუსეთის მიმართ ისტორიული არნახული უმადურობის კლასიკური მაგალითი აჩვენეს — აშშ-დასავლეთს ჩაეხუტნენ, რუსეთს ზურგში მახვილი ჩასცეს. ბუნებრივია, რუსეთმა უკრაინას ლაღატი არ აპატიო და ჩუქებიდან 60 წლის შემდეგ — 2014 წელს ყირიმი უკანვე დაიბრუნა.

აი, ნამდვილი ისტორია, რომელიც თქვენ, კიევის 23 აგვისტოს თავყრილობის მესვეურებმა და, საერთოდ, ყველამ, უნდა გაითავისოთ.

დასასრულ, **საპარტიულ-ოს ხელისუფალთ შიშახსენება: თქვენი არანაირი პარტნიორი და მემოზარე უკრაინა არ არის, რადგან დამნაშავე საპარტიული არა მხოლოდ შეიქმნა, თანამდებობაზეც ნამო-ასკუპა. ასეთ შემთხვევაში საქართველოს ღირსების დამცველი ხელისუფლება უკრაინასთან დინამიკური ურთიერთობის შენახვაზე, თქვენ კი...**

წლისთავი. უფრო ზუსტად, 1654 წელს რუსეთს შეუერთდა დნეპრის ჭორომების სამხრეთით არსებული პატარა ტერიტორია — ზაპოროჟიის სეჩი. 1954 წელს ყირიმი საქორწინო ბეჭედივით აჩუქა უკრაინას; ზაპოროჟიის ოლქს ორჯერ

აღემატებოდა. რუსეთთან შეერთების 300 წლისთავის აღსანიშნავად ტვიინადრძობმა **ხრუშჩოვმა** 1954 წელს ყირიმი საქორწინო ბეჭედივით აჩუქა უკრაინას; აი ისტორია, რომელიც თქვენ

და თქვენი პროპაგანდით გაბრიყვებულებმა, მათ შორის ქართველებმაც, კარგად უნდა იცოდნენ.

უკრაინელი კახაბაიტი

საქართველოს ხელისუფალთ შიშახსენება: თქვენი არანაირი პარტნიორი და მემოზარე უკრაინა არ არის, რადგან დამნაშავე საპარტიული არა მხოლოდ შეიქმნა, თანამდებობაზეც ნამო-ასკუპა. ასეთ შემთხვევაში საქართველოს ღირსების დამცველი ხელისუფლება უკრაინასთან დინამიკური ურთიერთობის შენახვაზე, თქვენ კი...

ყველაზე
ყველაზე...

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ამ ცხვრის სახელი ფრანგულიდან ითარგმნება, როგორც „ზეცაში ასული“ და ეს გასაკვირი არ არის. ეს ცხვარი იყო პირველი მფრინავი ცხოველი ისტორიაში. დიდი ხნით ადრე, სანამ ძმები რაიტები გაფრინდებოდნენ თავიანთი აპარატით, 1783 წლის 19 სექტემბერს ცხვარი მონტოსიელი საჰაერო ბურთით ცაში აიჭრა იხვთან და მამალთან ერთად.

ისტორიაში აღწერილია ბევრი შემთხვევა, როცა ადამიანები ცხოველების წყალობით პოულობდნენ დაავადების საწინააღმდეგო საშუალებას, იმარჯვებდნენ მტერზე, იწყობდნენ წარმატებულ პოლიტიკურ კარიერას და კოსმოსშიც კი მიფრინავდნენ. აი ცხოველები და ფრინველები, რომლებმაც შეცვალეს მეცნიერება და მსოფლიო.

ბატემა რომი ბალაჩინს

ჩვ. წ. აღ. 390 წელს რომი დაეცემოდა, რომ არა ბატები. ათი-ათასობით გალი მეთმარი რომში შეიჭრა. მოქალაქეებმა, რომლებიც გაექცნენ მომხდურებს, თავი შეაფარეს ქალაქის ცენტრში მდებარე კაპიტოლიუმს, რომელიც ციცაბო მთაზე იყო აშენებული და მიუდგომელი კედლები ჰქონდა. ღამით გალები ციხესიმაგრეში ისე შეიპარნენ, მოდარაჯე ძალებმაც კი ვერ გაიგეს, მაგრამ აფორიქდნენ ღმერთალ იუნონას ტაძართან თავმოყრილი ბატები. წმინდა ფრინველებმა, როგორც კი ფეხის ხმა შემოესმათ, ყიყინი ატეხეს და ადამიანები გააღვიძეს. შედეგად, რომაელებმა შეტევა მოიგერიეს და მომხდური მტერი უკუაგდეს. გალების დამარცხებამ რომაელებს ამოსუნთქვის საშუალება მისცა და ცოტა ხანში მტერს უკან დახევა აიძულა. რომი გადარჩა, ბატების პატივსაცემად კი გალების დამარცხების დღე საღმისანაულო დღედ გამოცხადდა.

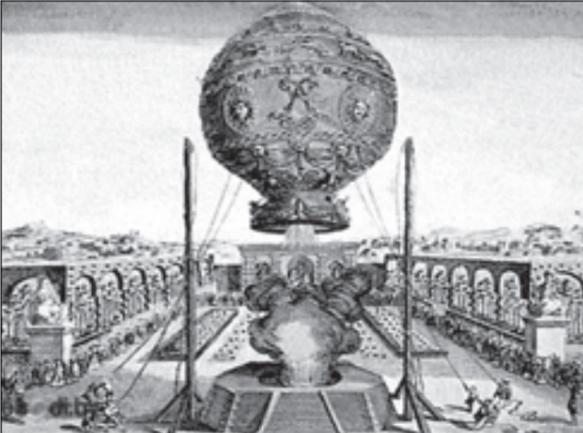

ხანი მარკო

მოცეკვავე ცხენი მარკო ისე ცნობილი იყო გაერთიანებულ სამეფოში 1591 წელს, რომ შეძლიარმა მისი ხსოვნა უკვდავყო თავის კომედიაში „ამო გარჯა სიყვარულისა“, რომელშიც მოცეკვავე ცხენი უწოდდა. მარკოს ბევრი უნარი ჰქონდა: შეეძლო ფლოკით დაეთვალა მონეტები, ეცეკვა ორ ან ოთხივე ფეხზე, აგრეთვე, თავი დაეკრა დედოფლისთვის აუცილებლობის შემთხვევაში. ბევრი მიიჩნევდა, რომ ცხენს აზროვნებაც შეეძლო, რადგან ფლოკებზე ამოძრავებდა რამდენიმე შეკითხვაზე. ამის გამო ცხენი და მისი პატრონი კინადამ გამოასალმეს სიცოცხლეს, რადგან ჯადოქრებმა ჩათვალეს და სიკვდილი მიუსაჯეს, მაგრამ, როცა ცხენმა მოსამართლეს თავი დაუკრა თავისი პატრონის სიცოცხლის გადარჩენის მიზნით, ისინი შეინყაყეს.

ცხოველები, როგორც შეხვედრის მსოფლიო

ხვარი მონტოსიელი

ამ ცხვრის სახელი ფრანგულიდან ითარგმნება, როგორც „ზეცაში ასული“, და ეს გასაკვირი არ არის. ეს ცხვარი იყო პირველი მფრინავი ცხოველი ისტორიაში. დიდი ხნით ადრე, სანამ ძმები რაიტები გაფრინდებოდნენ თავიანთი აპარატით, 1783 წლის 19 სექტემბერს ცხვარი მონტოსიელი საჰაერო ბურთით ცაში აიჭრა იხვთან და მამალთან ერთად. სპეციალისტებს სურდათ, შეემოწმებინათ, გაუძლებდა თუ არა ადამიანს საჰაერო ბურთი, დაწმუნებული იყვნენ, თუ ცხვარი გადაიტანდა ფრენას, ამას ადამიანიც მოახერხებდა. მას შემდეგ, რაც მონტოსიელი მინაზე მშვიდობით დაეშვა, ცაში აფრინდნენ დღეს უკვე მსოფლიოში სახელგანთქმული ძმები მონაოლფები.

მტრედი შერ ამი, რომელმაც 194 ჯარისკაცი გადაარჩინა ეს მოხდა პირველი მსოფლიო ომის პერიოდში, კერძოდ, 1918 წლის 3 ოქტომბერს ანტატის ჯარების შეტევისას გერმანელთა პოზიციებზე.

მაიორი ჩარლზ უიტლი და მასთან ერთად 500-ზე მეტი ადამიანი მტრის ალყაში აღმოჩნდნენ უსაკვებოდ და ცოცხად დენი ტყვია-წამლით. ამას დამატა ისიც, რომ მოკავშირეებმა მათ შეცდომით საარტილერიო ცეცხლი გაუხსნეს და ბატალიონის წევრების დიდი ნაწილი დაიღუპა. ალყაში მოქცეული ჯარისკაცები მტრელების მეშვეობით შეეცადნენ, ეცნობინათ მოკავშირეებისთვის, რომ თავისიანებს უტევდნენ და სროლა შეწყვიტათ. პირველი და მეორე მტრედი გერმანელებმა მოკლეს. მესამე მტრედს, სახელად შერ ამის, ფეხზე მიბმული ჰქონდა კაფსული წარწერით: „ჩვენ ვართ გზის გასწვრივ. სიმაღლე 176,4 მ. ჩვენი არტილერია პირდაპირ გვირტყამს. დღის გულისთვის, შეწყვიტეთ ცეცხლი“. გერმანელები შეეცადნენ, ცაში აჭრილი ფრინველის ჩამოგდებას, მაგრამ მან შეძლო, მოკავშირეებთან მიეღწია (დაფარა 40 კმ მანძილი), 25 ნთ-ში მიეტანა გზავნილი და გადაარჩინა 194 ადამიანის სიცოცხლე. როდესაც მტრედმა მოკავშირეების პოზიციებს მიაღწია, ფრინველი დაჭრილი იყო მკერდში, მაგრამ ექიმებმა გადაარჩინეს. შერ ამი საფრანგეთის საბრძოლო ჯვრითა და აშშ-ის მტრელების საზოგადოების ოქროს მედლით დააჯილდოვეს. შერ ამი 1919 წლის 13 ივნისს მოკვდა.

ხვარი დოლი

თითოეულ ადამიანს, ალბათ, უფიქრია, რა კარგი იქნებოდა, ერთდროულად ორ ადგილას ყოფილიყო. უფრო მეტი — შეძლებდა დაღუპული ახლობლის ან ნათესავის დაბრუნებას გენეტიკური კლონირებით. ცხოველებზე ჩატარებულმა ექსპერიმენტმა დაადასტურა, რომ ასეთი რამ შესაძლებელია. 1996 წლის 5 ივლისს შოტლანდიელმა მეცნიერებმა შეძლეს, პირველად ისტორიაში შეექმნათ თბილისისხლიანი არსების ზუსტი ასლი. ცხვარი დოლი, შექმნილი იმხანად უკვე მკვდარი ცხვრის სომატური უჯრედებისგან, მეცნიერებისთვის ყველაზე პოპულარულ ცხოველად იქცა. დოლიმ 7 წელს იცოცხლა და შთამომავლობაც დატოვა. ამ ექსპერიმენტის საბოლოო შედეგები უცნობია. დღეს კლონირება აკრძალულია, მაგრამ, როგორც ცნობილია, ნებისმიერი აკრძალვა მხოლოდ დროებითი ზომაა.

ძალი ბალტი

1925 წელს ალასკის დასავლეთ სანაპიროზე მდებარე ქალაქ ნოუმს დიფტერიის საშიშელი ეპიდემია დაემუქრა. ქალაქის მოსახლეობის გადარჩენა შეეძლო ქალაქ სიეტლში დამზადებულ წამალს, მაგრამ ძლიერი ქარბუქის გამო ნოუმში წამლის თვითმფრინავით ჩატანა ვერ ხერხდებოდა, მატარებლისთვის კი ლიანდაგი არ იყო. ამიტომ შეიმუშავეს გეგმა, რომლის მიხედვით ქალაქში შრატი უნდა ჩატანათ ძაღლებზემებული მარხილებით. ბოლო, ყველაზე რთული ეტაპის დაძლევა მოახერხეს მარხილით, რომელშიც ციმბირული ჰასკი იყო მეთაური. ძაღლს ბალტო ერქვა. მან ურთულეს პირობებში შეძლო შრატის ჩატანა ქალაქში და ამით უამრავი ადამიანი გადაარჩინა, ბალტოს ძეგლიც კი დაუდგეს, საუბარი აღარ არის პოპულარულ მულტფილმზე.

ძალი ლაიკა

ძალი, სახელად ლაიკა, რომელიც მოსკოვის ერთ-ერთ ქუჩაში იპოვეს, პირველი ძაღლია, რომელმაც კოსმოსში დედაბინის ორბიტაზე იფრინა. 1957 წლის 3 ნოემბერს საბჭოთა ხომალდ „სპუტნიკ 2“-ით ლაიკამ რამდენიმე სათის განმავლობაში იფრინა კოსმოსში და შემდეგ გადახურებისა და სტრესისგან დაიღუპა. ლაიკას ძეგლი დაუდგეს მოსკოვის ოლქის ვარსკვლავურ ქალაქში.

მოამზადა ნიკა კორინთელა

პელე

პელე (ედსონ არანტეს დუ ნასიმენტუ) 17 წლის გახლდათ, როდესაც ბრაზილიის საფეხბურთო ნაკრებს უელსთან მეთხედფინალურ შეხვედრაში გამარჯვება მოუტანა 1958 წლის მსოფლიოს ჩემპიონატზე. შემდეგ იყო ფრანგებთან მოგება ნახევარფინალში და პელეს ჰეთ-თრიკი. ფინალში კი ბრაზილიელმა ვუნდერკინდმა დიდი წვლილი შეიტანა შვედების დამარცხებაში — 5:2.

სპორტი

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ნინო სალუქვაძე

ტოკიოს ოლიმპიადაზე რამდენიმე ისეთი რეკორდი დამყარდა, რომელთა მოხსნაც ძალიან რთული იქნება: 52 წლის ქართველი სპორტსმენი, პისტოლეტიდან სროლაში 1988 წლის ოლიმპიური თამაშების ჩემპიონი და ვერცხლის მედალოსანი, 2008 წლის ოლიმპიადის ბრინჯაოს მედლის მფლობელი ნინო სალუქვაძე მე-9 ოლიმპიურ თამაშებში მონაწილეობდა (დებიუტი ჰქონდა 1987 წელს მსოფლიო ჩემპიონატზე, როცა 17 წლის იყო); 13 წლის იაპონელმა გოგონამ კი ოლიმპიური ოქროს მედალი მოიპოვა... გაეცანით ყველაზე ახალგაზრდა ჩემპიონებს ოლიმპიური თამაშებისა და მსოფლიო ჩემპიონატების ისტორიაში.

მოიხივი ნიშია
XXXII ოლიმპიურ თამაშებში პირველად დაუშვეს სპორტის სახეობა სკიიტბორდინგი, რომელიც 13 წლის იაპონელმა მოიხივი ნიშიამ ოქროს მედალი მოიპოვა. აღსანიშნავია, რომ მეორე ადგილზე გავიდა, ასევე, 13 წლის გოგონა ბრაზილიელი რანისუ ლილი, მესამეზე — ნაკანია ფუნა.

ეს იყო სპორტის ისტორიაში ყველაზე ახალგაზრდა კვარცხლბეკი.

კიმ იუნ მი
სამხრეთკორეელი კიმ იუნ მი 13 წლის იყო, როცა 1994 წლის ზამთრის ოლიმპიურ თამაშებზე შორტ-ტრეკში გამარჯვა. მეორე ოლიმპიური ოქროს მედალი მან 1998 წელს ნაგანოში გამართულ ოლიმპიადაზე მოიპოვა.

ნადია კომანეჩი
რუმინეთის ყველაზე ტიტულოვანი სპორტსმენის ვარსკვლავი ძალიან ადრე ამობრწყინდა. ნადია 13 წლის იყო, როცა ევროპის აბსოლუტური ჩემპიონობა მოიპოვა, ერთი წლის შემდეგ კი მონრეალის ოლიმპიადაზე ტრიუმფით იასპარეზა. 4 წლის შემდეგ მოსკოვის ოლიმპიადაზე კომანეჩიმ კვლავ გაიმარჯვა.

2000 წელს ტანმოვარჯიშე 100 ყველაზე დიდი რუმინელის სიაში მეთექვსმეტე ადგილზე გავიდა.

მარსელ დეპაიე
მარსელ დეპაიე ოლიმპიადების ისტორიაში ყველაზე ახალგაზრდა ჩემპიონად ითვლება. ფრანგმა ოქროს მედალი მოიპოვა აკადემიურ ნიჩბოსნობაში 1900 წელს პარიზში გამართულ ოლიმპიადაზე, როცა ნიდერლანდების ნაკრების ღირსებას იცავდა. იმხანად მარსელ დეპაიე 10 წლის იყო.

კრისტინა ებერსაზი
სეულის ოლიმპიურ თამაშებზე ნორჩმა უნგრელმა მოცურავე გოგონამ, რომელსაც მეტსახელად თავი შეარქვეს, მაყურებლებიც გააოცა და გერმანელი მეტოქეებიც, რომლებიც 1980-იან წლებში ცურვაში ყოველთვის დომინირებდნენ, 45 კგ წონის 14 წლის გოგონამ 200 მ ზურგზე ცურვაში ოქროს მედალი მოიპოვა. შემდეგ კი ორ ოლიმპიადაზე ზედიზედ გაიმარჯვა. ის ერთადერთი სპორტსმენია, რომელმაც 3 ოლიმპიურ თამაშებში მოიგო ოქროს მედლები ზურგზე ცურვაში.

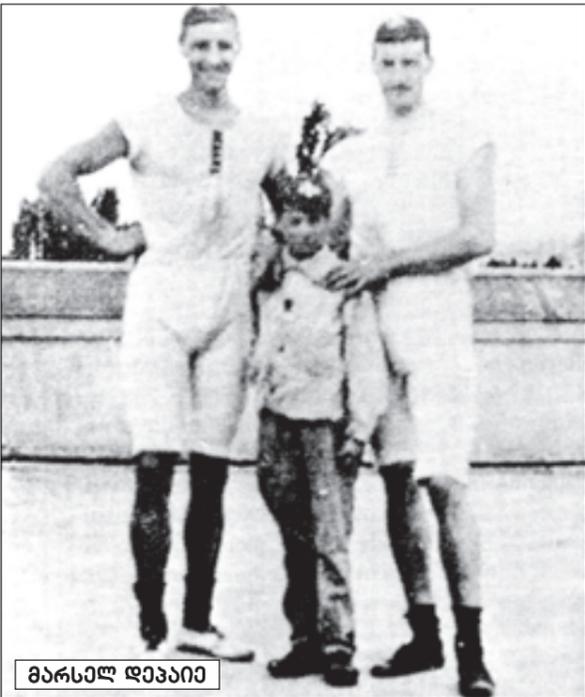
მარტინა ჰინგისი
დიდი მუზარადის ყველაზე ახალგაზრდა მფლობელია შვეიცარიელი ჩოგბურთელი მარტინა ჰინგისი. 1997 წელს მარტინა 16 წლის იყო, როცა ავსტრალიის ღია ჩემპიონატი მოიგო და მას შემდეგ მსოფლიოს სარეიტინგო სიის №1 ჩოგანი გახდა. სამწუხაროდ, მარტინას ზურგის პრობლემები შეექმნა და კარიერა მალე დაასრულა, მაგრამ დიდი მუზარადის ტურნირებში 5-ჯერ გამარჯვება მოასწრო.

ჯეკი ფილდსი
კრივი ყველაზე ახალგაზრდა ჩემპიონის რეკორდს, რომელიც ჯეკი ფილდსს ეკუთვნის, ვერავინ გააუმჯობესებს, რადგან ის 16 წლის იყო, როცა ოლიმპიური ჩემპიონის ოქროს მედალი მოიპოვა, ახლა კი ოლიმპიადებზე მოკრივეების წლოვანება შეზღუდულია — რინგზე მხოლოდ 18 წელზე მეტი წლოვანების სპორტსმენს შეუძლიათ გასვლა.

ამერიკელმა ჯეკი ფილდსმა (იაკობ ფილკენშტეინმა) 1924

პელე
პელე (ედსონ არანტეს დუ ნასიმენტუ) 17 წლის გახლდათ, როდესაც ბრაზილიის საფეხბურთო ნაკრებს უელსთან მეთხედფინალურ შეხვედრაში გამარჯვება მოუტანა 1958 წლის მსოფლიოს ჩემპიონატზე. შემდეგ იყო ფრანგებთან მოგება ნახევარფინალში და პელეს ჰეთ-თრიკი. ფინალში კი ბრაზილიელმა ვუნდერკინდმა დიდი წვლილი შეიტანა შვედების დამარცხებაში — 5:2. პელე ისტორიაში ყველაზე ახალგაზრდა ფეხბურთელია, რომელმაც მსოფლიო ჩემპიონობა მოიპოვა.

ყველაზე ახალგაზრდა ჩემპიონები სპორტის ისტორიაში

მარსელ დეპაიე

იუნია ლინინცაია

კრისტინა ებერსაზი

კიმ იუნ მი

მარტინა ჰინგისი

მოიხივი ნიშია

ჯეკი ფილდსი

ნადია კომანეჩი

წლის ოლიმპიურ თამაშებში გაიმარჯვა.

იუნია ლინინცაია რუსმა მოციგურავემ 2014

წლის სოჭის ზამთრის ოლიმპიადაზე ფიგურულ სრიალში რამდენიმე რეკორდი დაამყარა. პირველი — ის ყველაზე ახალგაზრდა ოლიმპიური ჩემპიონია რუს სპორტსმენებს შორის; მეორე — 6 დღით გააუმჯობესა ამერიკელი მოციგურავეს, ტარა ლინინსკის, რეკორდი და ისტორიაში ყველაზე ახალგაზრდა ჩემპიონის ერთეულთა თანრიგში.

მოამზადა ნიკა კორინთოვა

ლაზე ახალგაზრდა ჩემპიონი გახდა ფიგურული ციგურაობის ერთეულთა თანრიგში.

სერგეი ლავროვი: რუსეთი საქართველოსთან ურთიერთობის აღსადგენად მზადაა

«სტრატეგიული მეგობარი» კი რუსეთთან დალაპარაკებას არ გვანებებს

«თუ საბარტოვლო რუსეთთან, როგორც თაპის მუხომალთან, ნორმალურად ცხოვრებისთვის მზადაა, მოსკოვი ურთიერთობების აღსადგენად მზადაა», — განაცხადა რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრმა სერგეი ლავროვმა.

«თუ საქართველოს ნამდვილად სურს არ გაითამაშოს რუსეთის კარგი დასავლეთის მფარველობის შესანარჩუნებლად და ჩვენთან, როგორც მეზობლებთან, ნორმალური ცხოვრება სურს, ამისთვის მზად ვართ ნებისმიერ დროს», — აღნიშნა ლავროვმა. რუსეთის საგარეო უწყების ხელმძღვანელმა კიდევ ერთხელ განაცხადა თბილისში, საპარლამენტთაშორისო მართლმადიდებლობის ასამბლეის სხდომაზე იმხანად განვითარებული მოვლენები.

«განზრახული გვექონდა, გვეპასუხა ქართველი მეზობლისთვის, როცა მათ უფიქროსი შემოიღეს ჩვენი მოქალაქეებისთვის. თავდაპირველად მინც ვაკვირდებოდით, რა ხდებოდა და, რა თქმა უნდა, არავის ვუკრძალავთ საქართველოში ჩასვლას. დაახლოებით წელიწადნახევრის წინათ მზადაც კი ვიყავით საქართველოს მოქალაქეებისთვის უფიქროსი შემოსაღებად, მაგრამ

მოსდა არასასიამოვნო ინციდენტი, უხეში პროვოკაცია რუსეთის საპარლამენტო დელეგაციის წინაშე თბილისში საპარლამენტთაშორისო მართლმადიდებლობის ასამბლეის სხდომაზე», — განაცხადა სერგეი ლავროვმა.

რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრის განცხადებას მისთვის გამოეხმაურა «საქართველოს სტრატეგიული პარტნიორისა და მეგობრის», აშშ-ის ელჩი საქართველოში — კელი დეგნანი, რომელმაც ქართველები დაგვაკვლიან (აბა, რა!) — სანამ ქართველები არ დაინახავენ კონკრეტულ ნაბიჯს ოკუპირებულ ტერი-

ტორიების მიმართ, კრემლიდან წამოსულ განცხადებებს დიდი წონა არ აქვსო.

მისი შეფასებით, ქართველებს კრემლიდან წამოსული ასეთი განცხადება არაერთხელ მოუსმენიათ და უფრო დამაჯერებელი იქნებოდა, თუ ამ განცხადებებს საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან გასვლა და ოკუპირებული ტერიტორიის და აფხაზეთის აღიარების შეწყვეტა მოჰყვებოდა. ასე რომ, «მეგობარმა» აშშ-მა კიდევ ერთხელ აგვიკრძალა რუსეთთან არათუ დალაპარაკება, არამედ მისკენ გახედვაც კი.

როგორც რუსი ბარდის, ვლადიმერ ვისოცკის, სიმღერაშია: «Жираф большой, ему видней!»

მოამზადა ნიკა კორინთელი

რუსი ფიგურული მოციგურავე ანასტასია გუბანოვა საქართველოს ნაკრების ახალი წევრია, — ნათქვამია საქართველოს ფიგურული სრილის ფედერაციის ოფიციალურ ინსტაგრამ-გვერდზე.

რუსი ანასტასია გუბანოვა 2018 წლის ზაგრების Golden Spin-ის საერთაშორისო ჩემპიონატის ვერცხლის მედალ-ოსანი და 2016 წლის ახალგაზრდათა გრან პრის ვიცე-ჩემპიონია.

sputnik-georgia.com

პოლონეთის პრემიერი: დასავლეთ ევროპიდან ვერავინ გვასწავლის, რა არის დემოკრატია

«ნუ ასწავლით პოლონელებს დემოკრატია!» — განაცხადა პოლონეთის პრემიერმინისტრმა მათეუმ მორავეცკიმ, მას შემდეგ, რაც ევროკავშირმა განაცხადა, რომ პოლონეთისთვის მილიარდი ევროს გადახდაზე მოლაპარაკებები გრძელდება კანონის უზენაესობასთან პრობლემების გამო (პოლონეთში ქვეყნის კონსტიტუცია მალე დაგას ევროკავშირის კანონებზე და ევროკავშირის მოთხოვნებს, პირიქით იყოს — ლ.მ.).

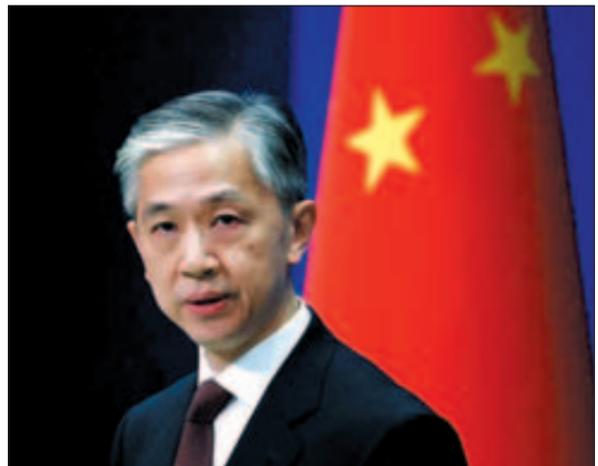
ჩვენ ვერავინ გვასწავლის, რა არის დემოკრატია და კანონის უზენაესობა, იმიტომ, რომ პოლონეთს ტოტალიტარული რეჟიმის ყველა სახეობასთან ბრძოლის ხანგრძლივი ისტორია აქვს», — დაწერა მორავეცკიმ «ფეისბუქში». «ჩვენ კანონის უზენაესობისა და დემოკრატისთვის ვიბრძოდით კომუნისტების წლებში, მაგრამ ჩვენ დემოკრატის გაცეცხვით ძველი ტრადიციები გვაქვს

ჩინეთმა აშშ-ს მოუწოდა, შეწყვიტოს თავისი ფასეულობების პროპაგანდა მსოფლიოში

ჩინეთმა მოუწოდა აშშ-ს, დაფიქრდეს რუსეთის პრეზიდენტ ვლადიმერ პუტინის მიერ რამდენიმე დღის წინათ ნათქვამზე და ავლანეთში ჩაფლავების შემდეგ შეწყვიტოს ამერიკული იდეოლოგიისა და ფასეულობების პროპაგანდა მსოფლიოში.

რუსეთის პრეზიდენტის განცხადებით, აშშ-ის მცდელობები — «გააცივლონ» ავლანეთის მოქალაქეები ამერიკული ნორმებისა და სტანდარტების დანერგვის გზით — ორივე მხარისთვის «ტრაგედიებით, დანაკარგებითა» და «ნულოვანი შედეგით» დასრულდა.

«პრეზიდენტ პუტინის ნათქვამმა აშშ უნდა აიძულოს, და-

ფიქრდეს», — განაცხადა ჩინეთის საგარეო საქმეთა სამინისტროს ოფიციალურმა წარმომადგენელმა პან შინნიანმა პეკინში გამართულ პრესკონფერენციაზე. ვან ვენბიანმა განაცხადა, რომ დასავლეთის მიერ განმარტებული დემოკრატია სულაც არ არის ერთადერთი განსაზღვრება მსოფლიოში. ჩინეთის ლიდერები ცდილობენ, გაავრცელონ დემოკრატისა და ადამიანის უფლებების თავიანთი ვერსია ალტერნატივის სახით.

news.front.info-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა ლუკა მაისურაძე

ვინ რამდენ პროცენტად გვაკლავს სსსს — საქართველო და მეზობლები

2021 წლის ივლისის მდგომარეობით, საქართველოს სახელმწიფო საგარეო ვალი 8.002 მლრდ დოლარს შეადგენს, აქედან მთავრობის საგარეო ვალდებულებები 7.521 მლრდ დოლარია, საქართველოს ეროვნული ბანკის — 481.496 მლნ დოლარი.

საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს სტატისტიკის მიხედვით, სახელმწიფოს ყველაზე მსხვილი კრედიტორები არიან აზიის განვითარების ბანკი, მსოფლიო ბანკის განვითარების საერთაშორისო ასოციაცია და რეკონსტრუქციისა და განვითარების საერთაშორისო ბანკი. ამასთან, საქართველოს მეგობრები არიან სხვა ორმხრივი კრედიტორებიც, მათ შორის: ამერიკა, გერმანია, რუსეთი, ყაზახეთი, ჩინეთი და ა.შ.

რამდენ პროცენტად აქვს ქვეყანას ვალი ადგილობრივ თუ იმ კრედიტორისგან? ფინანსთა სამინისტროს ვებგვერდზე გამოქვეყნებული სახელმწიფო ვალის დოკუმენტის მიხედვით, (2021 წლის 31 მაისის მდგომარეობით) საქართველოს ყველაზე ძვირი უჯდება გერმანიისგან (KfW) აღებული 8.859 მლნ დოლარის ვალის მომსახურება, საპროცენტო განაკვეთი სესხის ამ მოცულობაზე 6,68%-ს შეადგენს. საერთო ჯამში, საანგარიშო პერიოდში საქართველოს KfW-ისგან აღებული აქვს 733,7 მლნ დოლარის ვალი 11 ტრანშად. მინიმალური საპროცენტო განაკვეთი შეადგენს 0,25%-ს, მაქსიმალური კი — 6,68%-ს.

რაც შეეხება სხვა ორმხრივი კრედიტორებისგან აღებული ვალების საპროცენტო განაკვეთებს, სურათი ასე გამოიყურება:

- * ნიდერლანდები — 4,20%, 5,10% (სესხი რამდენიმე ტრანშად)
- * აზერბაიჯანი — 4%
- * რუსეთი — 4%
- * ყაზახეთი — 4%

ენს. საერთო ჯამში, საანგარიშო პერიოდში საქართველოს KfW-ისგან აღებული აქვს 733,7 მლნ დოლარის ვალი 11 ტრანშად. მინიმალური საპროცენტო განაკვეთი შეადგენს 0,25%-ს, მაქსიმალური კი — 6,68%-ს.

რაც შეეხება სხვა ორმხრივი კრედიტორებისგან აღებული ვალების საპროცენტო განაკვეთებს, სურათი ასე გამოიყურება:

- * თურქმენეთი — 4%
- * თურქეთი — 3,13%
- * ირანი — 3%
- * სომხეთი — 3%
- * უზბეკეთი — 3%
- * უკრაინა — 3%
- * ჩინეთი — უპროცენტო (0%)
- * იაპონია — 0,01%-დან 2,30%-მდე (სესხი რამდენიმე ტრანშად)
- * ქუვეთი — 2,50%; 3% (სესხი რამდენიმე ტრანშად)
- * აშშ — 1,5%-დან 2,50%-მდე (სესხი რამდენიმე ტრანშად)
- * საფრანგეთი — 0,17%-დან 1,41%-მდე (სესხი რამდენიმე ტრანშად)

bpn.ge

www.geworld.ge

საქართველო

ესტუბრეტი ჩვენს სივრცეში

პოლიტიკა ეკონომიკა საზოგადოება ადამიანის უფლებები ისტორია

სარედაქციო კოლაჟი

გაზეთი ხელმძღვანელობს თავისუფალი პრესის პრინციპებით. ავტორებს ექირებათ პასუხისმგებლობა ფაქტებისა და მონაცემების სიზუსტეზე. რედაქციის პოზიცია შეიძლება არ ემთხვეოდეს ავტორთა მოსაზრებებს.

მისამართი: თბილისი, დავით ბაქრაძის ქ. №6
ტელ.: 234-32-95; e-mail: geworld@inbox.ru

საქართველო

თუ გზურთ, გაზეთი «საქართველო და მსოფლიო» მიიღოთ სახლიდან გაუსვლელად და ისარგებლოთ უფასო საპირიერო მომსახურებით, შვიდიდლით დაუკავშირდეთ კომპანიას «ელვა.ჯი» — ტელ: 2 38 26 73; 2 38 26 74